

ვგეობთ ნებისმიერ ქალაქობას!

საქართველოს Federation of
ჟურნალისტთა Georgian
ფედერაცია Journalists

FGJOURNALISTS@GMAIL.COM

ქ.თბილისი, აკაკი წერეთლის №116, მე-4 სართული

საქართველო

იმისთანა წმინდა საცემში, ბოგბინდ ბეჭე-
უდის სიფყვას, ფყილოებით და ჭბრებით ბრტ-
თის გაცანა ყულა უჯარბინდბაჟ უსამაგლესია.

რეპრეზენტატივა

გაგეობდის 1918 წლის
25 ივლისიდან

ორგანბათი, 22 აპრილი. 2024 წელი №48-49 (9728-9729) ელ.ფოსტა: sakresp@top.ge და sakresp@mail.ru ფასი 1 ლარი

თავი ღანაბათი ასაღარდების სრუკოლიბიკურ განაგანიაში ჩათრევას!

მართალია, გასული კვირის განავლოგაში მსოფლიო
მასშტაბით გვრი სინტარასო რამ გონდა, ტრაგიკულიც
და სახალისოც, მაგრამ საქართველოში განითარებულმა
მთვლენებმა ყველაფერი ვინწინდალ გადაყარა.

თავად განსაჯეთ: მთელი მსოფლიო სულგანბული შეპყე-
რებს მოვლენათა ტრაგიკულ განვითარებას უკრაინაში, სადაც
რუსეთი დღითი დღე აძლიერებს შეტევებს. მისი ბოლო სამიზნე
დნეპროპეტროვსკი და ხარკოვია. არანაკლებ ტრაგიკული ვი-
თარებაა მახლობელ აღმოსავლეთში, სადაც ისრაელ-ჰამასის
ომში უკვე ოფიციალურად ჩაერია საბრძოლო მოქმედებები-
დან ათასი კილომეტრით დაშორებული ირანი – გასულ კვი-

რას მან ასეულობით საბრძოლო ჭურვით, ბალისტიკური რა-
კეტით, კამიკაძე-დრონებით ისრაელისთვის „ჭკუის სწავლება“
სცადა. მრავლისმეტყველია ის ფაქტი, რომ ამერიკის სამხედრო
ძალების ძალისხმევით, ირანული ბომბების ამსოლუტურმა უმ-
რავლესობამ ისრაელის საჰაერო სივრცეებზე ვერ მიაღწია. მან-
დიტური ჰამასის მხარდასაჭერად მზად არიან ლიბია, იორდანია
და ზოგიერთი სხვა არამული სახელმწიფო. ისრაელმა კიდევ
ერთხელ განაცხადა, რომ მზად არის ირანისთვის პასუხის გა-
საცემად.

შაბათს, 20 აპრილს ცვიერმა ისრაელმა რაღაც „სათამაშო“
დრონებით შეუტია ირანს, მაგრამ... ირანი ანკესს აღარ წამოგვო!

რაულ ჩილაჩავა

რას
ეოგვითხრობს
წუთისოფლის
წიგნი

6

სპარტაკ ქოგულია

ქართული
კელაგობიკის
გკვლელობა
სამიღღეფიროდ
გადიდლო!

7

რაულ ჯახია

13

გიორგი
გამაცაგვილი

ღიას, ეს ყველაფერი არ იცინან
ჩვენმა უვილებამ!

8

არა – ნებისმიერ კანონს, რომლისც ელგეობისა და სენა-
ტორების კარნახით იწერება და არა აქვს მნიშვნელობა, რუ-
სული იქნება ის თუ მონღოლური!

არა – სააკაგვილის სისხლიან(!) რაჟიხს და გერაგვივი-
ლისა და კვგარაგვილის დაგრუნების იღაურ მსურველებ-
საც ჩაბი ვროტისტი!

არა – ოკუპანტ რუსეთს და ნებისმიერ ოკუპანტ კვყანას!
და მითუფრო, მათგან სისხლს მოგყურავალი სვაგვის

გასაქლოგად გადგოგავნილო ფულს!
ჰი – გაგვირგვალგაბასა და ვგროვულ საქართველოს!
ოღონდ ისეთი ვგროვისას, სადაც სულხან-საგას კვლაგ
გვრით არ ათერგვენ და ლუღოვიკოსთან მეთოთხმეფე კა-
ცად არ ჩაგვრენ!

ჰი – ვგროვას, მაგრამ უფრო დიდი და სვაგვიელი ჰი –
თავისუფალ, გვვიღოგინა, დაგოუვიღეგალ, სულქართულ და
გვაქართულ საქართველოს!

გადგოვქაჩავთ ოფგორაგვი
უნანსულ სიგდიღრას?
ვინ იხეიკრებს?!

15

„ანჯეოების რეკოლუსია“
არ უნდა დაგუგვათ!!!

5

სიმართლითა
და ღირსებით
გეგკული

ქრისტიანობა

„სალომე დაპაულოებული“

სალომის მფარველი ზურაბიშვილი თავისი მორიგი ზონდერის ხელით მოსაკლავად იმეტებს ქართველ პოლიციელს და მიმართავს შარლ მიშელს თხოვნით – ხვალ მიშელის ვეროცხადების სხდომა თავისი კრიმინალური ქმედებების გასაპრავეზებად, საქართველოს ერთი იმპერიის ხელში მიტოვებული მენშევიკების საქმის პოლიტიკურ მიყვანის და მისი ახალ კოლონიად გადაქცევის მიზნით.

„როცა იქაც კი „დაგაპაულოებს“, აქ „მლატობას“ რა აზრი აქვს? გილოცავთ ახალ „ნიკნიმს“ – „სალომე დაპაულოებული“. რეკორდს მოხსნით მალე ქართულ ისტორიაში მეტსახელების რაოდენობით. მერე ისლა დაგვრჩება - საუკეთესოზე კონკურსი გამოვაცხადოთ და ოქტომბერში გამარჯვებული „კლიჩიოთ“ დაგიკანონოთ სანაგვეზე კუთვნილი ადგილი“...

დავით ქართველიშვილი

ადამიანი ილიოტი უნდა იყოს, როცა აბოჯოს, რომ!..

„ადამიანი კლინიკური ილიოტი უნდა იყოს, შეშლილი ან თაღლითი, როცა აბოჯოს, რომ ამ კანონმა, შესაძლოა, საქართველოს ევროკავშირში გაწევრიანება შეაფერხოს. გამორიცხულია ვინმემ მოლაპარაკება დაიწყო საქართველოს ევროკავშირში გაწევრებაზე, სანამ ჩვენი ქვეყნის 20% რუსებისგან არის ოკუპირებული და ამ პრობლემების მოგვარება არ მოხდება. სანამ ესენი საქართველოდან არ გავლენ, ტერიტორიული მთლიანობა არ აღდგება, ჩვენ ევროკავშირში არავინ მიგვიღებს... უფრო მეტსაც გეტყვით, ვთქვათ, რაღაცა მოხდა და რუსული ჯარი გავიდა საქართველოს მიწიდან. ამ შემთხვევაშიც რას უშვრები საზღვრების დემილიტარიზაცია-დემარკაციის პრობლემას სომხეთთან, აზერბაიჯანთან. ასე უცბად მოგვარდება ეს პრობლემა, რომელიც ამდენი წლის განმავლობაში არ მოგვარდა? ეს არის სრული ტყუილი და ფანტაზია. ევროპაში, არავინ კომპარულ სიმბარმაც კი არ ფიქრობს ჩვენ განწევრებას ამ სიტუაციაში, რაშიც ახლა ჩვენი ქვეყანა იმყოფება. რომელ განწევრების მოლაპარაკებაზეა საუბარი, როცა თბილისიდან 30 კილომეტრში რუსეთის ჯარი დგას და არავის სურს ასეთ მდგომარეობაში მყოფი ქვეყნის ევროკავშირში მიღება.“

აბოჯოს პეტრე მამრავაძე

ნაელჩარის ტინგაზობა

ეხმაურება მოვლენებს ექსტრად, გამოიკვეთა მისი გეგმანი – ამჯერად ამერიკიდან გვენსტრავს კრაზანა ანუ კელა დეგნანი!

იმზარ კვიტიანიშვილი

ნიმე უორხუა: ეს უკვე ღიად ლგბტ აქსიაა, ეს არის საკუთარი მოქალაქეების დასინვა და უპატივცემულობა

ყველა ადამიანს აქვს უფლება იცხოვროს ისე როგორც სურს, ამაზე არ ვდავობთ. მეერ ლგბტ ადამიანს ვიცნობ, რომლებსაც ვერც დაეტოლება ზოგიერთი ჰეტერო ადამიანი. ცხოვრობენ მშვიდად, შრომობენ და არასდროს არ გახვევენ თავს თავის პირად ცხოვრებას. მიყვარს ეს ადამიანები. ამ აქციის მონაწილეებმა თუ იყინ, რომ ის ადამიანები, ვინც ვახსენე, გმობენ ასეთ ქცევას, რაც დღეს ხდება აქციაზე.

ეს არის მარაზმი, დაცინვა და უპატივცემულობა საკუთარი მოქალაქეების. აი ამას კრძალავს ახალი კანონი, პროპაგანდას და ჩვენი

ქვეყნის მენტალობისთვის მიუღებელ ქცევას, თორემ ადამიანთა უფლებების დაცვა ახლა რომ არის ამ მმართველი გუნდის ხელში, არასდროს ყოფილა. თვითონ მომიტინგეები ამბობენ, (მე არ ვიცი, შეიძლება წამოცდენა) რომ არც ცენზურა არსებობს და სრულ თავისუფლებაში არიან.

მინდა ვაიხსენონ და დაიმახსოვრონ ამ აქციების ორგანიზატორებმა, არასდროს არც ადრე და არც ახლა ვინც იკადრა და დასცინა თავისი ქვეყნის საზოგადოებას, ვერასდროს მიუღწევია მიზნისთვის“, – ნერს ექსპერტი ნიმე უორხუა.

მეუფე იაკობი: რა ბაბიქათობაა საქართველოსთვის ისეთი, რომ ილია ჭავჭავაძეს დავიფს უსვლი

ბოლოდელი ეპისკოპოსი ქვეყანაში მიმდინარე პროცესებს ეხმაურება. საკვირაო წირვის დასრულების შემდეგ, მღვდელმთავარმა გამატირებლობის კანონზე ისაუბრა, ასევე ყურადღება გაამახვილა საპროტესტო აქციებზე.

მეუფე იაკობისთვის მიუღებელი ილია ჭავჭავაძის სიტყვების დამახინჯება. ბოლოდელი ეპისკოპოსის მშვიდობისა და სტაბილურობის აუცილებლობაზე საუბრობს.

„არა რუსეთსო რომ იძახი, კანონი თუ რუსეთია ამ რუსების გვერდით რა ვინდა? „ნაციონალურ მოძრაობაზე“ და მის სატელიტებზე ვლაპარაკობ. აბა ვადადეთ, რა გააკეთეს ქართული. საპროტესტო

შუბტი რომ არ გაჩერდეს, სანამ შემდეგი რამე იქნება, მე ერთს ვიტყვი, რომ მშვიდობა და სინყნარე მინდა ქვეყანაში. სიმშვიდე და სინყნარე იმის ფასად, რომ ერთმანეთთან ურთიერთობა ქართველებს საუკეთესო გვექონდეს. მეერს ეს არ უნდა და ხდება რა, მიდიან, მოგზაურობენ, ჩაღიან გმირთა მოედანზე და ფიქს დებენ, რომ იმძოლეზენ საქართველოსთვის. ნახეთ რა ლოზუნგი შემოაქეთ „ენა, მამული და ერთობა“-ო, ფიქს დებენ. ერთობის მონინააღმდეგე ვინ არის, მაგრამ რა გავიკეთებია საქართველოსთვის, რა გავიკეთებია, რომ ილია ჭავჭავაძის დევიზს უცვლი“, – აღნიშნა მეუფემ.

პროკონს ლიბერალთა კონფერენცია თბილისში

რას ემსახურება კონფერენცია, რომელიც პროკონსის ლიბერალური ფორუმის თბილისში მართვა და იმართება – ამ შეკითხვაზე პასუხი ისევე არ არის. უცნობია დაფინანსება ვინაა და მისი მიზნობა.

შორის არიან რადიკალური ოპოზიციის წარმომადგენლები და არასამთავრობო სექტორის წევრები.

ჟურნალისტების მიერ დასმულ შეკითხვებს მონაწილეები და ორგანიზატორები თავს არიდებენ. ლონისძიებაზე მხოლოდ მათთვის სასურველ მედიებს უშვებენ.

ორშაბათი სტანდარტი – ბითუაღ

ფუი, ასეთ კოლაგიალობას!..

უკვე მეორე კვირა გადის მას შემდეგ, რაც სამართალ-დამცველთა ცოცხლად დაწვის მცდელობისთვის გასაპრავეზებული „მოლოტოვის კოქტეილის“ ტრფილის ლაზარე გრიგორიანის შეწყალებისთვის პროტესტის ნიშნად თანამდებობა პრეზიდენტის ფოტოგრაფიკორმა გიორგი აბდლაძემ დატოვა, მაგრამ, თვით სალომე ვეტოსდამდებზე და მის სულონიერად მასაზროველ ფოტოციანზე რომ არაფერი ვთქვათ, აღნიშნულ უპრეცედენტო ფაქტზე სიტყვა ჯერაც არ დაუსვლემბათ ათასი ჯურის უფლებადამცველებს, ყველაფერში ცხვირის ჩამყოფ დიპკორპუსს, სახალხო დამცველსა თუ, რაც ყველაზე აღმაშფოთებელია, ლირსეული პროფესიონალის კოლაგემა და დესტრუქციულ არასამთავრობო სექტორს.

ამ ფონზე განსაკუთრებით ნეგატიურად გამოიყურება ევრეთ ნოდებელი ჟურნალისტიკური ეთიკის ქარტიისა თუ რაღაც მსგავსის მხრიდან გაჭიანურებული სამარისებური სიჩუმე, რომელსაც, როგორც დაინტერესებულ მხარეს, ორმეტრიანი ენა აქვს ხოლომე გადმოგდებულ ოპოზიციური მედიის წარმომადგენელთა მიმართ საზოგადოების მხრიდან ოდნავ აწეული ტონის შემ-

თხვევაშიც კი. რასაკვირველია, თავისთავად ასეთი რეაქცია მოსაწონია და სასაყვედურო არაფერი გვაქვს მისი ავტორებისადმი, მაგრამ როცა მათ პირში წყალი აქვთ ჩაგუმებული სხვაგვარად მოაზროვნე თაემოყვარებულაშეღახული „ქვემდგომის“ მიერ გადადგმულ ვაჟაკურ ნაბიჯზე, ეს უკვე ორმაგი სტანდარტის დაცვის კლასიკური მაგალითი გახლავთ.

როცა გიორგი აბდლაძეზე ვამახვილებთ ყურადღებას, აუცილებლად უნდა ვაგვიხსენოთ მის თავს დამტყდარი ნაციონალური კომპარის ამბოზბენი ისტორია, ან განსვენებულ ქერციკიძესა და ცოლ-ქმარ გედენიძეებთან ერთად სააკაშვილის ეპოქისდროინდელ ციხეში გატარებულ ჯოჯოხეთურ წლებში რომ გამოიხატა, ასეთი ანგარიშსწორების მიზეზად კი 2011 წლის 26 მაისის ბართლომეს დამეს რუსთაველზე გამართული აქციის მონაწილეთა სისხლიანი დარბევის ამსახველი ფოტოების საერთაშორისო საინფორმაციო საშუალებებში გავრცელება იქცა.

ალბათ გემასხოვრებათ,

რომ ზემოთ უკვე ნახსენები სამარცხვინო შეწყალებისადმი მიძღვნილი წერილის დასასრულს გამოვთქვით ვარაუდი, დასახელებული ლომბიერება მოქალაქეთათვის მწვანე შუქის ანთების ტოლფასი იქნება უახლოეს მომავალში-თქო.

მართლაც, რამდენიმე დღეში ქვეყნის უმაღლესი საკანონმდებლო ორგანოს მიმდებარე ტერიტორია კიდევ ერთხელ გადაიქცა ფორნტის ხაზად, „რუსული კანონის“ მიღების მო-

წინააღმდეგეთა აგრესიის ობიექტები კი ამჯერად არამართო წესრიგის დამცველები, არამედ „ტელიმედისა“ და „პოსტივის“ ჟურნალისტები გახდნენ. და როგორ გვინიანთ, შეწუხდა ვინმე მორიგი ვანდალიზმით? მსგავსი არაფერი – რომ იტყვიან, რას ეძებ, რა დავიკარავსო, ისეა სამთავრობო არხების ამკარად გამოხატულ მოძულეთა საქმე.

თუ გავითვალისწინებთ, რომ სამიტინგოდ მშვენიერი ამინდები უკვე გამოვიდა და ელისაშვილმა პარლამენტის სხდომაზე უმრავლესობის ლიდერზე „იომის ნახტომით“ თავდასხმაც მოასწრო, რისთვისაც საკადრისი ხურდაც დაუბრუნეს, უნდა ვივარაუდოთ, რომ მსგავსი გაფრენები კიდევ მრავლად გვექნება – მესამე განხილვამდე ხომ თითქმის ერთი თვეა დარჩენილი.

„რუსული კანონის“ ინიცირებიდან სისტემატურად კითხულობენ – რატომ შემოაბრუნეს პარლამენტში? გავრისკავ და ვივარაუდებ: ამით მმართველმა პოლიტიკურმა ძალამ ოპონენტებს ყურადღება მოუღღუნა, ისრები სხვა მიმართულებით გადააბრუნა და უპრობლემოდ

მიიღო „ოფორული კანონი“, რომლითაც, თუ მეამბოხებებს დაუტყერებთ, ოლიგარქი შესაძლოა დასაქციერების შემთხვევაში მარტივად გადმოქაჩავს სამომბლოში „ნაძარცვ მილიარდებს“. რამდენჯერ უნდა გაცუქურავდეთ, ნაცებო?

საკულისხმო ფაქტი მოხდა მოლაში შემოსულ ახალგაზრდულ საგაზაფხულო ღამის სეირნობაზე, რომლის ერთ-ერთმა მონაწილემაც „მთავარის“ ზონდერ-ჟურნალისტს ნინუცა კვეკელიას პირდაპირ მიახალა პირში – როგორც პროპაგანდისტი, თქვენი არხი ნაგავიაო. მოდი და ნუ ირწმუნებ პირდაპირი ეთერის უპირატესობას, რომელიც ნათქვამის შელაპარაკებას გამოიყენებს.

კუმ ფეხი გამოყო – მეც ნახირონახირო, ისეა ლგბტ საზოგადოების საქმე, რომელმაც გასულ უქმეებზე საერთო სურათით ისარგებლა და დედაქალაქის ცენტრალურ გამზარზე ჩაიხრივინა დაამახინჯებული სლოგანი: „მამული, ენა, ერთობა“. როგორც იცით, წმინდა ილია მართლის ტრიადა ასე უღერდა: „მამული, ენა სარწმუნობა“, რომელიც მღვდლთაგანე მღვდლებს შესაბამისად „ენა, მამული, სარწმუნობა“ შეიცვალა. რომ იტყვიან, ვაი თქვენს პატრონს, სარწმუნოების მგმობელნო!

გიი პლატონიშვილი

საქართველოს რესპუბლიკა

ნაგუსგარეხილო გაცდუნებლებო!

(პირველი გვერდიანი) გასათვალისწინებელია ის ფაქტიც, რომ ბოლო ხანებში უკრაინის (და საქართველოს!) „მეგობარ“ ქვეყნებში უკვე ხმაილა იმის უკმაყოფილებმა უკრაინისადმი უსასრულო და ყოველდღიურად მზარდი სამხედრო და ფინანსური დახმარებების გამო. გასაკვირი არაფერია – მართალია, ეს უცნაური ძმობა-კვლეული ომი ამდღერებს ჩვენი „მეგობარი“ ქვეყნების იარაღის მწარმოებელ მცირერიცხოვან კასტას, მაგრამ აღარბეჭდს და სასიკვდილო საფრთხეს უქმნის ამ ქვეყნების ასეულ მილიონობით მოქალაქეს, მათ შორის გავლენიან ჩინოვნიკ-მილიონერებსაც...

გასულ კვირას უპილოტოდ გაიშვებოდა ვითარება იმ წყვილი „უხსოვრი გავლენის გავრცელებით“ კანონმდებლის დაკავშირებით.

იმედია, საქართველოს ყველა დაინტერესებულმა მოქალაქემ იცის, მაგრამ თავს უფლებას მიეცემ შეგახსენოთ, რომ კანონმდებელი ქართული მედიასაშუალებებისა და არასამთავრობო ორგანიზაციებისთვის უცხოეთიდან გადმორიცხული თანხების (თუ ეს თანხა ორგანიზაციის ბიუჯეტის 20 პროცენტს აღემატება), მისი ხარჯვა-გადახარჯვის, დამფინანსებლის ოფიციალურად გასაჯაროებას და მიმღები ორგანიზაციის შესაბამისი საშემოსულო გადასახადებით დაგეგმვის ითვალისწინებს. ანუ, ძალიან მოკლედ, კანონმდებელი არასამთავრობოებზე საქართველოში მოქმედი კანონმდებლობის გავრცელებას გულისხმობს.

აქვე, გთხოვთ, ყურადღება მიაქციოთ, რომ **გასულ კვირას გავრცელებული ინფორმაციის თანახმად, საქართველოში თურმე 25 000 (ოცდახუთ ათასზე!) მძიმე არასამთავრობო ორგანიზაცია (მ. წ. ნაწი) ფუნქციონირებს. აქედან გამომდინარე, რამდენიმე დაფინანსების საერთო მიხედვით, ეს ჩვენ ფანტაზიას აღგავსებს. საბარაუდოდ, ეს არის გრანდული უპროფიტო თანხა, რომლის ხარჯვის ნაშთილი მიზანშეწონიერად, ძირითადად, სწორედ ამის გარკვევას უნდა ემსახურებოდეს პარლამენტში განსახილველად შეტანილი კანონმდებლობა.**

თავი დაანებებით ახალგაზრდების სრუპოლიტიკურ განაგებობაში ჩართვას!

გთხოვთ, ყურადღება მიაქციოთ – ქართული საპარლამენტო არჩევნების კანონმდებლობა, თურმე – ამერიკულ ლამპირებზე, ხოლო საქართველოს ევროინტეგრაციის სენატზე ყოფილ ღამოკიდებულს. არადა, მეგობრობა სხვა რამე მეგონა.

გარიშში მიმოხილულია საფრანგეთის შიდა საქმეებში უცხოური ჩარევის რისკები და მათი აცილების გზები. აღნიშნული დოკუმენტი გამოყენებულია საფრანგეთის ეროვნული ასამბლეის დეპუტატების მიერ მხარდაჭერილი ინიციატივის გასამყარებლად, რომელიც გარე ჩარევის წინააღმდეგ არის მიმართული (ინფორმაცია აღებულია მ-ნ ლევან ახალაიას კვლევიდან).

თვის კარგად ცნობილი კელი დეგენისა და ამერიკის სენატის ვიცე სპიკერის მეტი მილორის სიტყვები საკმარისია: „საქართველომ უკან უნდა გაიწვიოს რუსული კანონი. წინააღმდეგ შემთხვევაში ამერიკა (ოქტომბრის საპარლამენტო არჩევნებზე) არ გამოგზავნის თავის დამკვირვებლებს და არჩევნები უკანონოდ გამოცხადდება“; „საქართველოს ხელისუფლებამ უნდა გაიწვიოს რუსული კანონი. წინააღმდეგ შემთხვევაში, ხელი შეეწყობა საქართველოს ევროინტეგრაციას“.

იმის თქმა მინდოდა, რომ **აფრიკაში, დიდ გობისანეთში და სხვა აფრიკაში მოქმედ, საფრანგეთის, გერმანიის და ევროკავშირის უპაღვლად შეტანილი კანონი „რუსულად“ გამოცხადდება არის სრული წინააღმდეგობა, იოლად ფული შოვნის სურვილით შავიკაბადოში მიგრირების, უსამართლობისა და გულშემატკმელი ახალგაზრდების, მათ შორის, არასრულწლოვნების ქაჩაში გამოტყუების დანაშაულებრივი მძღვლობა. ჰილფო უფრო ახარგნიანა გავრცელებული პოლიტიკოსების მონოლოგური საკანონმდებლო შემოგობი შეჭრისა და სახელმწიფო გადატრიალებისა და სხვა სახის უპაღვლად მიგრირებისა.**

გთხოვთ, ყურადღება მიაქციოთ – ქართული საპარლამენტო არჩევნების კანონმდებლობა, თურმე – ამერიკულ დამკვირვებლებზე, ხოლო საქართველოს ევროინტეგრაცია ამერიკის სენატზე ყოფილ ღამოკიდებულს. არადა, მეგობრობა სხვა რამე მეგონა.

ამ ფონზე გავიღებთ გამოშვებულ გამოცემებზე ამერიკის დიდი მეგობრის, მიშა სააკაშვილის სიტყვები გასულ კვირას გამართულ საპარლამენტო სხდომაზე, სადაც 2007 წელს მოწყობილ სასტიკ დარბევებში მისი მონაწილეობა განიხილებოდა: „გავიდეთ ავტობანით და ევროპაში შევიდეთ ავტობანით. გავერთიანდეთ. ამას გვეუწვევს მე, მიშა სააკაშვილი, ვისაც არასოდეს არავის შეშინებია და თავი გასწირა საქართველოსთვის. ოთხ წელიწადში ვიქნებით ევროკავშირის წევრი... შორეული 2007 წლის 7 ნო-

ამ 25 ათასი ენკო-ს კეთილშობილურ საქმიანობაში ეჭვის შეტანას როგორ გავგეგვად, მაგრამ საინტერესოა, მათი თანამშრომლები ფორმალურად დასაქმებულეზად ითვლებიან, თუ უმუშევრებად?

მიკვრივებ რომ არ დამბრალდეს, აქვე ვიტყვი, რომ ზოგადად, თანხების ხარჯვას აუთორიტეტს საქართველოს საგადასახადო კოდექსი და საქართველოს კანონი „გრანტების შესახებ“. „გამჭვირვალობის“ მონაწილეობა საპარლამენტო ოპოზიციას სწორედ ამან ავლიერებს – რა უცილებელია ახალი, როცა უკვე გვაქვს სხვა მოქმედი კანონმდებლობა. თუმცა, თუ ყურადღებით გავცინობთ, მოქმედი კანონმდებლობა ნკო-ების შესაძლო ფინანსური მანიპულაციების სრულად გაკონტროლების საშუალებას არ იძლევა. შესაბამისად, ახალი კანონის მიღების უცილებლობაც აქედან უნდა მომდინარეობდეს.

ხელისუფლებამ, საპარლამენტო უმრავლესობა ახარგნილად შორეული მიმდინარეობით თუ ლაპარაკობს, გარანტიას უნდა უზღავდეს, რომ საპარლამენტო ხელისუფლებამ გააჩინა უწყინარი ინფორმაცია საპარლამენტო საიდუმლოდ შემოღობული თანხების ოფინანსება და მიგრირება. საპარლამენტო კანონმდებლობა მოვლენებიდან გამომდინარე, ძალიან მისახვედრად არ უნდა იყოს, რომ ჩვენი გობისანეთი „გობისანთ“ მიგრირების საპარლამენტო ხელისუფლებამ, მილიანად საპარლამენტო უმრავლესობა გავლენის მოქმედებაა. ეს სურვილი გს უნდა გავგეგვად გავაქვად, რაც საპარლამენტო ხელისუფლებამ აქვანის დაკონტროლებლად გართობს ურთიანობა გააქვად.

სამწახაროდ, ამ მხრივ საქართველო არ არის ერთადერთი ქვეყანა. სამაგალითოდ, ვნახოთ ფრანგეთის საფრანგეთის სენატის ვებგვერდზე გამოქვეყნებული საფრანგეთის დახვეწილი ანგარიშობა:

„საგარეო ჩარევა სულ უფრო დაუპრკოვლებლად ხდება და ეხება საქმიანობის ყველა სექტორს, დემოკრატიული ცხოვრებიდან ეკონომიკურ ცხოვრებამდე, კვლევის სამყაროდან ციფრულ სივრცემამდე. ეს არის მიმართავი ჩარევა, მაგალითად, თურქეთი რელიგიური პრაქტიკის მერკეტით, ასევე ირანი, მაღრიბის სხვა სახელმწიფოები და სპარსეთის ყურის ქვეყნები...“

ჯამოშობა ასევე ეხება ეკონომიკურ სფეროს და აქ ჩვენი მოკავშირეები ჩვენი მეგობრები არ არიან. სუვერენიტეტის ცნებას ყველა სხვა მოსაზრებამ უპირატესობა უნდა შეიძინდეს. განსაკუთრებით ამერიკის შეერთებული შტატების მიერ, კანონის ექსტრემიზმილიზმით, სხვადასხვა ოპერატიული მეთოდი გამოიყენება შესაბამისი ინფორმაციის მოსაპოვებლად და ჩვენი ეკონომიკური უსაფრთხოებისთვის ძირის გამოსათხრელად“. საფრანგეთის სენატის ვებგვერდზე გამოქვეყნებულ დახვეწილ საპარლამენტო დღევანდის საქმიანობის ან-

გმბრის დარბევა ეს იყო რუსეთის მოწყობილი... ვეკითხები მატონ პროკურორებს, რა შუაში ვარ მე „იმედის“ დარბევის ამბავში? უნდა გავრძელდეს პოლიტიკური განცხადებები... საზარადაც და ვაშაქ შესანიშნავად მუშაობენ. ჩემი წარმობადგენელი უნდა იყოს სოფო ნიჭარაძე. მე მომხრე ვარ ტექნოკრატული მთავრობის. ვვერდზე გადავდოთ ყველანაირი უთანხმოება, ყველანაირი წყენა, გავერთიანდეთ და დაგვამოთ ეს ხელისუფლება.“

გასულ კვირას პარლამენტში ოპოზიციის მუშაობის განახლისა და ნიშნ-პირობის ფონზე დაჩაგრული წესით დააგვიტოვა ცვლილებები საგადასახადო კოდექსში. ურთიანობის მიერ დაანონსებული საგადასახადო ანონსების გარდა, იგი ოფორმულ ფონზე უკვე დანაშაულებრივად აქტივობის საპარლამენტო შემოტანის შირობასაც ეხება.

კანონმდებლის მიხედვით, ოფორმული კომპანიების მიერ აქტივობის საქართველოში გადმოტანის შემთხვევაში, შესაბამისი ოპერაციები გათავისუფლებს მოგების, საშემოსულო და ქონების გადასახადებისგან. ასევე, ამ ოპერაციის ფარგლებში, აქტივობა, საქონლის საქართველოში შემოტანა და იმპორტი გათავისუფლებს იმპორტის გადასახადებისგან. საგადასახადო შეღავათებით სარგებლობის უცილებელი პირობაა, რომ შეღავათიანი დახვეწის მოქმედი ქვეყანაში რეგისტრირებული უცხოური საწარმოსა და საქართველოს საწარმოში წილისა და აქციების 100 პროცენტს ერთი და იგივე ფიზიკური პირი ფლობდეს. საქართველოს საწარმო ამ ოპერაციის ფარგლებში მიღებულ აქტივობას დაკავშირებით ქონების გადასახადისგან, 2030 წლის 1 იანვრამდე თავისუფლებს.

ოპოზიციის მტკიცებით, „ქართულმა ოცნებამ“ დაგეგმილი ცვლილებები მიზნის იგნორირების ინტერესებს მთარგობს. მმართველი გუნდის განმარტებით, ცვლილებების მიზანია საქართველოში ინვესტიციების კიდევ უფრო გაზრდა.

ნემთ უნებლიეთ, გასულ კვირას ქართული ოპოზიციის ნამდვილი სახე თავისი საპარტყვილი, ლაჩრული საქციელით კიდევ ერთხელ წარმოაჩინა პარლამენტამ ალევო ელისაშვილმა – მოულოდნელად მიპარებით თავს დაესხა ტრინიუნაზე მდებარე მაშუკა მილინარაძეს და თავში მუშტი ჩაარტყა. მეგრე, პარლამენტიდან გაძევებული მომიტინგეებს შეუერთდა, ერთ ხანს თავისი „ნავაუკაციო“ იტრამბა და ბოლოს პოლიციასაც დაუპირისპირდა. ტელევიზორებიდან დასიებული ცხვირ-პირითაც გვეკვირუა. იმედია, არანაულეგ გმირი ვაშაძე, გვარამია, გირჩი-უკუარაძე, ნინო ლომჯარია და ბაია პატარაია ალევოს სათანადოდ დაუფასებენ ამ გმირულ საქციელს.

გასულ კვირას ყველაზე გულდასაწყვეტი და, არ მაგარვს, ქართული საგოგამოების, ქართველობისთვის ძალიან საშიში მოვლენა ახალგაზრდების ცნუ-პატიმრობა, ცნუ-პოლიტიკურ განაგებობა ჩართვის მძღვლობა იყო. დაუპრკოვნი, შუამოგებოთ, ახალგაზრდობა არსამაგალი, რუსული კანონმდებლობის „გასაწრტმანებლად ქაჩაში სპრტანუნად გამოსულიყო. იგი მოუტყუოს, წინასწარ შეაგადეს და ქაჩაში საკუთარი გნული გრანგების „გასაწრტმანებლად“ გამოიყვანეს. ძნელია, ძალიან ძნელია ახალგაზრდის ყურება, რომელმაც არ იცის, რისთვის იგრძობს, არა აქვს პასუხი კითხვაზე, რატომ არის რუსული (თუნდაც ფრანგული, გერმანული ან სომხური) კანონმდებლობა, რომელიც არ ნაუპიტიხებს; ახალგაზრდობა, ტაშით რომ ხვდება ან შუაში ოპოზიციის ლიდრად აღგვივსული ნიკა გვარამიის და წარმოდგენა არა აქვს მის გობინდულ „მოღვაწეობაზე“.

თეიმურაზ ქორიძე
22. 04. 2024

ერთი პატარა და ძალიან ცნობილი განმარტება ფხვის ხმას აყოლილი ახალგაზრდებისა და მათი ნამუსგარეხილი მაცდუნებლების გასაგონად: ხალხი არის საგოგამოების ის ნაწილი, ვინც ხნავს, თხავს, ქმნის, აზრს გამოთქვამს, მოყვარვს მოყვრულად და მბერს მბრულად უხვება. საგოგამოების ის ნაწილი, ვინც ქაჩაში გამოტრბის, მუშტავს იქნავს, მბერ-მოყვარვს ღვას აზინებს და ქვავს ისვრის, არის ბრბო. მოდი, ნუ ვიქნებით ბრბო, ვიყიოთ ხალხი, ერთგანილი მოყვარვა და ხალხის ჩამკიდა.

თამურ მაისურაძე:

ხვალ რომ მტრები და მოყვრები ყირაზე დადგნენ, მერა სად მიდიხართ?!

ამ უღელეურების მოსატყუებელი კბილი კარბა ხანია, გაპოიცვალა ხალხმა

პარლამენტმა განსახილველად „უცხოური გავლენის გამჭვირვალობის შესახებ“ „ქართული ოცნების“ მიერ ინიციატივით კანონპროექტი აირჩია, შესაბამისად, პოლიტიკური ზავის „საქართველოსთვის“ მიერ შემუშავებული ორი ალტერნატიული პროექტი ჩააგდო. ხმის მიცემის პროცედურა ერთიანი კენჭისყრით ჩატარდა.

„უცხოური გავლენის გამჭვირვალობის შესახებ“ კანონპროექტის საფუძვლად მიღებისა და ალტერნატიული პროექტების უარყოფის შესახებ პარლამენტის დადგენილება მხარი 78-მა დეპუტატმა დაუჭირა, მის წინააღმდეგ ხმა კი 25-მა მისცა.

როგორც „საქართველოსთვის“ წევრი, დეპუტატი **მამა ლილაშვილი** აცხადებს, ხელისუფლება იღებს კანონს, რომლითაც ისტორიულ მტრებსა და მოკავშირე მეგობრებს შორის ტოლად ნიშნის სვამს. მისი თქმით, უმრავლესობის კანონპროექტის რეალური მიზანი ევროპის მტრად გამოცხადება, ხალხის დაყოფა და დაპირისპირებაა. როგორც დეპუტატი აცხადებს, ხელისუფლების რეალური მოტივი გამჭვირვალობის კუთხით დამატებითი ზომების მიღება რომ იყოს, მათ ალტერნატიულ საკანონმდებლო ინიციატივას დაუჭერდა მხარს.

მამა ლილაშვილი აცხადებს, ხელისუფლების რეალური მოტივი გამჭვირვალობის კუთხით დამატებითი ზომების მიღება რომ იყოს, მათ ალტერნატიულ საკანონმდებლო ინიციატივას დაუჭერდა მხარს.

მაგონ, როდესაც ევროპული დემოკრატიის მთლიანად აგებულია გამჭვირვალობისა და დემოკრატიის ფუნდამენტურ პრინციპებზე და ევროპულ ძველებზე მოყვარულს საპაოდ მამარი კანონი გამჭვირვალობის შესახებ, რომელიც რიგ შემთხვევაში სისხლის სამართლის პასუხისმგებლობას ითვალისწინებს, საქართველოს შემთხვევაში, კანონი, რომელიც აკრძალავს ფინანსურ და ფინანსურ დაქვარების შესახებ, იგივე ევროპული პოლიტიკოსების თუ დიპლომატების განცხადებით, ძველის ევროპულ არჩევანს კითხვის ნიშნის ქვეშ აყენებს.

მაგალითად, ევროპარლამენტარი **მომარტინი** თავს უფლებას აძლევს და აცხადებს, რომ „უცხოური გავლენის გამჭვირვალობის შესახებ“ კანონპროექტი ემსახურება მხოლოდ ოლიგარქს და მის მწვრთნელებს კრემლში. ამბობს, რომ „რუსული კანონი“ საფრთხეს უქმნის საქართველოს ევროპულ მომავალს და ევროკავშირის კანდიდატობას. ეს, მაშინ, როდესაც ე.წ. „რუსული კანონის“ განხილვა მიმდინარეობს ევროპარლამენტში.

„ჩვენ და ასევე საქართველოს სხვა მეგობრები, რომლებსაც სურთ ევროკავშირში მისი გაწევრება, ვეუბნებით საქართველოს, რომ ის კანონპროექტი, რომელიც განიხილება პარლამენტში, არ შეესაბამება ევროკავშირის ღირებულებებს. ასე რომ, გადაწყვეტილება საქართველოს მისაღებად, როგორც აღვნიშნე, კანონპროექტი საქართველოს პოლიტიკურმა ხელმძღვანელებმა და ქართველებმა ხალხმა უნდა განიხილოს, ჩვენ არ ვართ ის, ვინც კანონების შესახებ მოლაპარაკებები უნდა აწარმოოს“, – განაცხადა ელჩმა.

„ქართული ოცნების“ დეპუტატის **დავით მათიკაშვილის** განცხადებით, „უცხო ძალის ინტერესების გამტარებელი ორგანიზაცია“ არ არის განმარტება, ეს არის ფაქტი – ვინც იხდის ფულს, ის უკვე თავს მუსიკას. დავით მათიკაშვილის თქმით, უცხოეთიდან დაფინანსებული ორგანიზაციების გარკვეულ ნაწილს საქართველოში, კარგ საქმეებთან ერთად, ექსტრემიზმი და ეკლესიის საწინააღმდეგო კამპანიაც აქვთ დაფინანსებული.

საქართველოში, სწორედ, უცხო ძალის ინტერესების გამტარებელი ორგანიზაციებს, ერთი მხრივ აქვთ უმარავი კარგი და კეთილი საქმე გაკეთებული, სამართლებრივი რეფორმიდან დაწყებული, აგრარული რეფორმისა და სოფლის მეურნეობით დასრულებული. ამავდროულად, იმავე სახის ორგანიზაციებს აქვთ ექსტრემიზმი დაფინანსებული, ეკლესიის წინააღმდეგ მთელი რიგი ღონისძიებები აქვთ დაფინანსებული და ასევე „მოლოტოვის კოქტეილების სილა“, – განაცხადა **დავით მათიკაშვილმა**.

„ნაციონალური მოძრაობის“ წევრი **თინა გოპურაძე** ცდი-

ლობს ამტკიცოს, რომ „რუსული კანონი“ საშიშვლად იღებს საერთაშორისო პარტნიორების ფინანსურ დახმარებას, რომელიც ხმარდება ეკლესიების კონსერვაციას, სკოლების რეაბილიტაციას, გზების მშენებლობას, 260 ათას საქართველოს მოქალაქეს, რომლებიც სიღარიბის ზღვარს მიღმა ცხოვრობენ. მისივე თქმით, ივანიშვილის პარტია ცდილობს წვეწვანას კანდიდატის სტატუსი წაართვას!..

საპარლამენტო უმრავლესობის ლიდერმა **მამუკა მდინარაძემ** აღნიშნა, რომ რელიგიური ექსტრემიზმი, საქართველოში ეკლესიის წინააღმდეგ ბრძოლა, არატრადიციუ-

ნარჩენი 30% ხმარდება, სავარაუდოდ, ისეთ საქმეებს, რომლებიც მიმართულია არალეგიტიმური მიზნებისკენ და ანტისახელმწიფოებრივი ქმედებებისკენ. გვერჯერ მოგვისმენია, გვინახავს, მაგალითად, „ფრანკლინის კლუბი“, „კანვასი“, ISFED-ის გაყალბებული, პარალელური დათვლის მონაცემები, ისინი ყველა დაფინანსებული ვახლდნენ გარე აქტორების მიერ“, – აღნიშნა **მამუკა მდინარაძემ**.

პროფესორი **თამურ მაისურაძე** ამბობს, რომ დაინტერესებულმა საქართველოს ყველა მოქალაქემ, საკუთარი თვლით იხილა თუ როგორ ათრია მამუკა მდინარაძემ „შავ ფულზე“ გაყიდული „მარიგები“, ანუ, მისი თქმით, „მართლაც რომ აბენტურა“.

როგორც მაისურაძე აცხადებს, არ შეიძლება სხვა სიტყვა უწოდო არასახელმწიფოებრივად მომართულ პირებს, რომლებიც გალიაში მომწყვდელი ცოფიანი ქუჩის ძალებში თუ სხვა სახის დაპყრობის საშუალებებით რომ სკანდალებდნენ.

„დიდი იმედი მაქვს, რომ თუ ეს სუბიექტები, მონიღომეზენ არაკონსტიტუციური მოქმედებების აგორებას, საკადრის პასუხს მიიღებენ უკვე ჩვენგან, საქართველოს მოსახლეობის ამოლოტურ უმრავლესობისგან! თუ საქართველოს კანონის წინაშე, ყველა ფიზიკური თუ იურიდიული პირი, რომ აღარათყვე ვთქვათ საჯარო იურიდიულ და ფიზიკურ პირებზე, ანგარიშვალდებული ვართ სახელმწიფოს შესაბამის ინსტიტუტებთან, გამაგებინეთ, ვინ მიგდია ეს არასამთავრობო ორგანიზაციები?!

მათი ლოგიკით, თითქოსდა ეს კანონი სხვა ქვეყნებში მხოლოდ მტრულ ქვეყნებს ეხებათ, ერთი ამისნაღ დასავლეთიდან მიღებული ეს საპროტესტო წერილები ბაიდეის ადმინისტრაციისა თუ საპირისპირო ფრთის, ანუ ტრამპისტთა ფრთის გახმობის ნიშნები? ხვალ რომ მტრები და მოყვრები ყირაზე დადგნენ, მერე სად მიდიხართ? აგერ, გუმინდელი მეგობრული უკრანა – დღეს უკვე ეშუქება საქართველოს და კინისკვრით გამოგვიძვეს ელჩი.

დღევანდელი ევროპული გლობალისტური მმართველობა, თვითონ ველარ უძლებს რადიკალურად განწყობილ საკუთარ კონსერვატიულ პოლიტიკურ პარტიებს თუ საზოგადოებას. მაგალითად, ლიბერალური რუსეთის აგენტი (კონსერვატიული რუსეთის მტერი) ხომტარია, დღეს უკვე ლონდონის საბანკო მომსახურების გავლით, ფუნტ სტერლინგებში ღებულად დაფინანსდება და თან იმ ავადსასწენებელი SWIFT-ის გამოყენებით, რომლის მეშვეობითაც ყველას ასანქცირებენ, ვინც სურთ. ამათი ჭკუით, ამ აჯანყებულად იღრუღ დასავლეთს უნდა ვენდოთ?!

შეხედეთ კიბეებით როგორ იცავენ უკანონო შემოსავლების წყაროებს. დასავლეთის მმართველობით სტრუქტურებში ჩაბუდებულმა და მათმა მხარდამჭერმა გლობალისტურმა ფრთამ კარგად ნახა ელემენტი, რომ ამ უღელეურების მოსატყუებელი კბილი კარბა ხანია მოცვლილი აქვს. სუვერენული საქართველოს მიმართულეებს ალტერნატივა არ გააჩნია“, – აღნიშნა **თამურ მაისურაძემ**.

თამურ მაისურაძე

„ენჯელოების რეპოლუსია“ არ უნდა დავუშვათ!!!

**„რუსული კანონის“ მიღების
მონინალდგებების
საყურადღებოდ!**

პარლამენტში „რუსული კანონის“ განხილვის დაწყებამდე მის მონინალდგებებს ფისიგუბით ვთხოვ, პროტესტით მხრობით კანონით განსაზღვრულ ფარგლებში გამოეხატონ და პოლიციელების ბარდა, პარლამენტის შენობასთან გაფთხილვით (გასულ წელს 50-მდე მიწა ჩამოხრება). გადლოვა, რომ „მოლოტოვის კოქტეილი“ აღარაა გამომუშავებული, მაგრამ ვერც კი წარმოვიდგინებ, რომ აქავე უკვე პარლამენტის წევრები დაეწინაურებენ ერთმანეთს.

ამ სამარცხვინო იმედიანობის შემდეგ პარლამენტის მიმდევარ ტერიტორიაზე განვითარებული მოვლენების გადამაწყობებია, უკვე არაერთგზის „გამარჯვებული ხალხისთვის“ მდინარის მიმდევარა. მით უმეტეს, პარლამენტის წინ ფაქტობრივად მორიგო „რევოლუციური მოვლენების“ გასაგ, ხოლო „რევიზიონული“ არასამთავრობო ორგანიზაციებმა და ვ. წ. ოპოზიციურმა ტერორისტულმა ორგანიზაციებმა „აქავე უკვე“ „რუსული კანონის“ წინააღმდეგ საზოგადოებრივად „მოტივაციას“ დაიწყეს.

ფაქტია, როდესაც „არასამთავრობოების“ და „რევიზიონული“ (პარტიული) ტელევიზიების წარმომადგენლები ხალხს „რუსული კანონის“ წინააღმდეგ მორიგი შეკრებისკენ მოუწოდებენ, თან კითხულობენ, რა გავლენა უნდა მოახდინონ ჩვენზე უცხოელებმა ან ფულადი დახმარების გაწევისას სხვა რა ინტერესები უნდა ამოძრავებდეთ ქველმოქმედების გარდა?

არადა, დღევანდელი ხელისუფლების მესვეურებმა და ოპოზიციის ლიდერებმა უცხოეთიდან უხვად დაფინანსებული „არასამთავრობო ორგანიზაციებიდან“ მოდიან და იმავე „სპონსორებზე“ დამოკიდებულმა ტელევიზიებმა შეუწყვეს ხელი პარლამენტის წევრად არჩევას.

დამთავლა ვინაა, თუნდაც „ახალგაზრდა იურისტთა ასოციაციის“ რამდენი ყოფილი ხელმძღვანელი ან წევრი გაპოლიტიკოვებული? ან სად არიან დასაქმებული ზორბ სოროსის მიერ დაფინანსებული უნივერსიტეტში „დასტანინგავალი“ ახალგაზრდები (როგორც ვიცი, 300-ზე მეტია გადამკვეთი ნაყოფი...).

სწორედ ეს არის „რუსული იმპერიატორის“ უმარჯვლესობის ძირითადი მიზანი: სიკეთის კეთებით (რითიმი მოქალაქეების უფლებების დაცვით) პოპულარული უნდა გახადონ არასამთავრობო ორგანიზაციები და მათთვის სასურველი მოქალაქეებით დააკოვდნენ ხელისუფლების შტოვანი (საპროტესტოვლო, აღმასრულებელი და სასამართლო), რომ სახელმწიფოში საკუთარი ინტერესების განხორციელება შეძლონ.

ამდენად, პრობლემა „რუსულ კანონში“ კი არა, პარლამენტისადმი უნდობლობაშია...

ევროინტეგრაციაზე ორიენტირებული ჩვენი „სამართლებრივი სახელმწიფოს“ საკანონმდებლო ორგანოს წევრები ევროსტანდარტების შესაბამისად ჩატარებული სამართლიანი არჩევნებით რომ იყონ თანამდებობებზე გამწესებულები, თავად გადანაცვლდნენ ცალკეული სამართლის ნორმა ან მთლიანად კანონი (სამართლებრივი რეჟიმები) აშშ-დან გადმოიღონ, ესპანეთიდან, რუსეთიდან, სომხეთიდან, ყაზახეთიდან თუ ნიგერებიდან.

სწორედ პარლამენტში გამართული სჯა-მასის შედეგად უნდა მიიღონ ხალხის წარმომადგენლებმა ქვეყნის ინტერესების შესაბამისი და გონივრული გადაწყვეტილება.

გამოიღოს, მორიგი „რევოლუციისთვის“ მხოლოდ იმიტომ ვემზადებით, რომ „ვიღაც მესამე“ ქვეყანაში დარჩენილი ქართველების ერთმანეთთან დაპირისპირებით („პოლარიზაციით“) არის დაინტერესებული ან ხალხი თავისივე არჩეულ პოლიტიკოსებს არ ენდობა?! მერე, ვისი შრალია?!

გაუსაჩივრებიათ კი „არასამთავრობოების“ ან „სამოქალაქო აქტივისტების“ ადრე ჩატარებული არჩევნები ასევე მასტაბურად, გარდა იმ შემთხვევისა, როდესაც უცხოელ დამფინანსებლებს (მაგ, იმავე რუსეთიდან ან აშშ-დან) სააკაშვილის და მისი „ნაციონალური მოძრაობის“ ხელისუფლებებში მოყვანა ჰქონდათ განზრახული?

დარწმუნებული ვარ, პარლამენტთან გამართულ აქციებში მონაწილეთა მნიშვნელოვან ნაწილს (განსაკუთრებით, ახალგაზრდებს და „შემოქმედებით ინტელიგენციას“) „რუსული კანონი“ (კანონპროექტი „უცხოური გავლენის (დაფინანსების) გამჭვირვალობის შესახებ“) ნაკითხული არ ექნება, თუმცა, მზად იქნება „რუსული კანონი“ აქტიურად გააპროტესტოს, ვინაიდან ინფორმაციას, ძირითადად, უცხოეთიდანავე დაფინანსებული ტელევიზიებიდან იღებს და, თვლის, რომ მის „გავეროვნელობაში“ მხოლოდ „ქართული ოცნების“ მიერ მეთრედ დაინიცირებული კანონპროექტი უშლის ხელს ...

როგორც ჩანს, მორიგი „რეპოლუსიისთვის“ ვეზავდებით... არადა, დარწმუნებული ვარ, ამჯერადაც ისევე უცხოელი „ვიღაც მესამის“ ინტერესებში ვართ „პროფეროვლებულნი“ და „პრორუსებულნი“ დაყოფილები, მანამდე ჯერ „მოქალაქეებისა“ და „ნაციონალიზმის“, შემდეგ კი „მიზას“ და „ბიძინას“ მომხრეებდა ვიყავით „პოლარიზებულები“. კიდევ უფრო ადრე კი მოქალაქეების ერთი ნაწილი „გამსახურდას და ეროვნულ მოძრაობას“ იცავდა იარაღით, მეორე კი ხალხის მიერ არჩეული ხელისუფლებას „დემოკრატიული აჯანყებით“ დაამხო და სოროსის („ძირითადი სპონსორის“) ვიზიტის მეორე დღესვე სკკპ ცკ-ის ყოფილ მდივანს გადააბარა ქვეყნის მართვის სადავეები... 2003 წლის 22 ნოემბერს „შეგარდაბის რეჟიმის“ დამხობის შედეგად კი, კონსტიტუციით განსაზღვრული „დემოკრატიული საზოგადოებრივი წესრიგისთვის“ ნაცვლად, ფაქტობრივად, „რევოლუციით“ (ლენინის აზრით „კანონით შეზღუდული ძალით“) ფორმირებული პლუტოკრატიული ტირანია თუ „ენჯელოკრატია“ მივიღეთ.

ვინაიდან დამოუკიდებლობის აღდგენიდან და ევროინტეგრაციაზე ორიენტირების ალტერნატივად მხოლოდ საუკუნის ვასკლის შემდეგ სახელმწიფოში იმ დონის სამართლებრივი ნიპილიზმია გამოყვებული, რომ ამომრჩეველთა უმრავლესობას წარმოდგენა არა აქვს, თუ რას ნიშნავს სამართლებრივი სახელმწიფო, დამუკიდებელი სასამართლო ან სამართლიანი არჩევნები, ვერ ერკვევა ადამიანის ძირითადი უფლებების არსში, არ არის ინფორმირებული საკანონმდებლო ორგანოს ძირითადი ფუნქციების, აგრეთვე პრეზიდენტის, პარლამენტის წევრის ან მოსამართლის შერჩევის კრიტერიუმების თაობაზე (სახელმწიფო დროშის შინაარსსაც კი ვერ განმარტავს ერთმნიშვნელოვნად), ცხადი უნდა იყოს, რომ ვ. წ. არასამთავრობო ორგანიზაციები და მედია (პირველ რიგში, ტელევიზიები) ძირითად დანიშნულებას ვერ ასრულებენ.

სამაგიეროდ, უცხოეთიდან დაფინანსებული ქართველები მზად არიან „ვიღაც მესამის“ ინტერესებში „გამარჯვებული ხალხი“ ქეჩაში გამოიყვანონ და, ფაქტობრივად, ნებისმიერ საკითხზე დაუპირისპირონ თანამემამულეები ერთმანეთს. არადა, ამერიკელი ილიონ მასკს მერძნების გადაქმნება ანუხებს, ხოლო საქართველოში შობადობა 100 000-დან (1988 წელს) 40-თანამდე დასული (2023 წელს), სოფლები დაკარგულბულია და სახელმწიფოს უპირველესი სიმბოლოც კი „იმპორტირებული“ ვუაქვს! ჩვენი „სამოქალაქო აქტივისტები“ კი, უცხოური დაფინანსების გამოყვანა-ლომის თაობაზე მომზადებული კანონპროექტის გასაპროტესტებლად აცხადებენ „საყოველთაო მომილიზაციას“, რისთვისაც მას „რუსულ კანონად“ მოიხსენიებენ...

და საზოგადოების ცნობილ წარმომადგენლებს განსხვავებული ამრის გამოთქმის საშუალებაც კი არ მისცეს („დამლოკეს“).

უცხოეთიდან დაფინანსებულმა „არასამთავრობოებმა“ და მდღისაშუალებებმა სრულიად გაუარხველ „სასამართლო რეფორმას“ დაუჭირეს მხარი და არაბონიფიკაციული კანონების გაპროტესტების ნაცვლად, საზოგადოებას მსოფლიო ბანკის ექსპერტების დასკვნებს აცნობდნენ აქტივიზაციის საზოგადოებრივ დაგზავნაში „რეფორმების ახალგაზრდა მამის (სააკაშვილის) მოღვაწეობის ფანტასტიკური შედეგების თაობაზე“. კანონულ პროფესორებს კი „რეფორმადგება“ და „კონსტიტუციონალიზმად“ მოიხსენიებდნენ და განსხვავებული აზრის საპროტესტის საშუალებას არ აძლევდნენ (მათ შორის, არც „საზოგადოებრივ გაუწყობით“, რომლის საშუალოდ საზოგადოებრივად დაფინანსებული, არასამთავრობო ორგანიზაციების მესვერები ირჩევიან).

უცხოეთიდან დაკვეთით სააკაშვილმა სახელმწიფო სიმბოლოდ „პარტიული დროშა“ (ფაქტობრივად, კათოლიკური სამყაროს მინტერერეგული სიმბოლო) რომ აშკარა კანონდარღვევით დაგვიდგინა, სახელმწიფო ვერზე წმინდანის გამოსახულებას მიმართულმა შეუცვალა და სახელმწიფო შიშიდან „საქართველო“ ამოიღო, გააპროტესტა „სამოქალაქო სექტორმა“?!

„პროფეროვლებმა“ პრეზიდენტმა იუსტიციის უმაღლეს საბჭოში, ფაქტობრივად, „მოსამართლეთა კლანის“ წარმომადგენელი რომ დანიშნა, „არასამთავრობოებმა“ ვერ შენიშნეს, თუ ამ მიმართულეებით დაფინანსება არ იყო გამოყოფილი?!

როგორც ჩანს, მორიგი „რევოლუციისთვის“ ვეზავდებით... არადა, დარწმუნებული ვარ, ამჯერადაც ისევე უცხოელი „ვიღაც მესამის“ ინტერესებში ვართ „პროფეროვლებულნი“ და „პრორუსებულნი“ დაყოფილები, მანამდე ჯერ „მოქალაქეებისა“ და „ნაციონალიზმის“, შემდეგ კი „მიზას“ და „ბიძინას“ მომხრეებდა ვიყავით „პოლარიზებულები“. კიდევ უფრო ადრე კი მოქალაქეების ერთი ნაწილი „გამსახურდას და ეროვნულ მოძრაობას“ იცავდა იარაღით, მეორე კი ხალხის მიერ არჩეული ხელისუფლებას „დემოკრატიული აჯანყებით“ დაამხო და სოროსის („ძირითადი სპონსორის“) ვიზიტის მეორე დღესვე სკკპ ცკ-ის ყოფილ მდივანს გადააბარა ქვეყნის მართვის სადავეები... 2003 წლის 22 ნოემბერს „შეგარდაბის რეჟიმის“ დამხობის შედეგად კი, კონსტიტუციით განსაზღვრული „დემოკრატიული საზოგადოებრივი წესრიგისთვის“ ნაცვლად, ფაქტობრივად, „რევოლუციით“ (ლენინის აზრით „კანონით შეზღუდული ძალით“) ფორმირებული პლუტოკრატიული ტირანია თუ „ენჯელოკრატია“ მივიღეთ.

ვინაიდან დამოუკიდებლობის აღდგენიდან და ევროინტეგრაციაზე ორიენტირების ალტერნატივად მხოლოდ საუკუნის შემდეგ სახელმწიფოში იმ დონის სამართლებრივი ნიპილიზმია გამოყვებული, რომ ამომრჩეველთა უმრავლესობას წარმოდგენა არა აქვს, თუ რას ნიშნავს სამართლებრივი სახელმწიფო, დამუკიდებელი სასამართლო ან სამართლიანი არჩევნები, ვერ ერკვევა ადამიანის ძირითადი უფლებების არსში, არ არის ინფორმირებული საკანონმდებლო ორგანოს ძირითადი ფუნქციების, აგრეთვე პრეზიდენტის, პარლამენტის წევრის ან მოსამართლის შერჩევის კრიტერიუმების თაობაზე (სახელმწიფო დროშის შინაარსსაც კი ვერ განმარტავს ერთმნიშვნელოვნად), ცხადი უნდა იყოს, რომ ვ. წ. არასამთავრობო ორგანიზაციები და მედია (პირველ რიგში, ტელევიზიები) ძირითად დანიშნულებას ვერ ასრულებენ.

სამაგიეროდ, უცხოეთიდან დაფინანსებული ქართველები მზად არიან „ვიღაც მესამის“ ინტერესებში „გამარჯვებული ხალხი“ ქეჩაში გამოიყვანონ და, ფაქტობრივად, ნებისმიერ საკითხზე დაუპირისპირონ თანამემამულეები ერთმანეთს. არადა, ამერიკელი ილიონ მასკს მერძნების გადაქმნება ანუხებს, ხოლო საქართველოში შობადობა 100 000-დან (1988 წელს) 40-თანამდე დასული (2023 წელს), სოფლები დაკარგულბულია და სახელმწიფოს უპირველესი სიმბოლოც კი „იმპორტირებული“ ვუაქვს! ჩვენი „სამოქალაქო აქტივისტები“ კი, უცხოური დაფინანსების გამოყვანა-ლომის თაობაზე მომზადებული კანონპროექტის გასაპროტესტებლად აცხადებენ „საყოველთაო მომილიზაციას“, რისთვისაც მას „რუსულ კანონად“ მოიხსენიებენ...

იმადი მაქვს, ჩვენი „არასამთავრობო ორგანიზაციების“ და მდღისაშუალებების გაიარხვენა, რომ მორიგა „რევილუციის“ მათ სიმბოლურსაც შეიძლება შეაქმნას რეალური საფუძვლი (ნაფხვიანობა დღესაც შეიძლება პარლამენტის შენობის ფასადზე) და რეალურად დაეხმარებინა ხალხს („ხელისუფლების წყაროს“) „აღადგინოს სამართლიანობა“ და კანონმდებლის უფლებამოსილება 4 წლით მიანდოს სამართლიანი პრინციპებით არჩეულ, საზოგადოების ყველაზე ღირსეულ, პირვნული და პროფესიული თვისებებით გამოჩეული წარმომადგენლებს. წინააღმდეგ შემთხვევაში, ევროპულ კავშირში გაწევრება კი არა, წინაპრთა სისხლით დღევანდელ მდღევანდელ დამოუკიდებელი სახელმწიფოში მონაწილეობის შენარჩუნება გავიხსენებოდა სანატრალი...

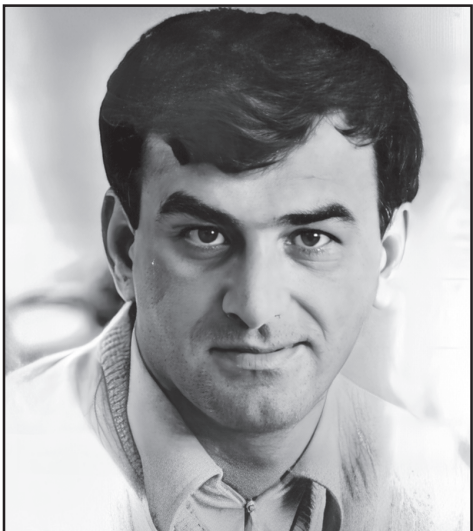
ავთანდილ კახიანი
სამართლის დოქტორი

თბილისის სტალინის სახელობის
ქალაქობრივი მხარეთმცოდნეობის
ინსტიტუტის თბილისის ფილიალის
გამომცემლობის მიერ გამოსული ჟურნალი

20 000 გვერდი

ჩარხობილის ფონდში გადაკრებილი

(1986 წლის 30 სექტემბერი)

ორი წლის წინ, კვიპრიდან ვს-ს ჩამოსულს, მოგილოდნენ უსწორებელი მამაკაცმა და მამაკაცმა: მინდა ჩემი ნივთი გაჩუქოთ და რომელიმე ბავშვს გადასცემთ. მაშინ თბილისში არ ვიყავი და ვთხოვე, მხარულთა კავშირში დამეხმარებოდნენ. ავტორის სახელად და მამაკაცმა „თამაზ ქვლივიძე“ ვერაფერი მითხრა, მაგრამ ნაპოვნის მიხედვით გადარჩევით.

ტექსტი ავტობიოგრაფიული იყო, წერდა 1955 წელს დაბადებული, ცხოვრების დიდი სკოლაგამოვლილი ადამიანი, რომელსაც კალაში კარგად ემორჩილებოდა. უნდა შევნიშნო, რომ ამ ბოლო დროს მემუარული ლიტერატურა განსაკუთრებით მიზიდავს, რადგან თვითონაც ვაპირებ რაღაც ავტობიოგრაფიულს დაწერა და ამ სფეროში სხვათა გამოცდილება განსაკუთრებით მაინტერესებს. რა დასამალია, რომ მოგონებთა ავტორები არაიმეფიანად სცოდავენ საკუთარი „მე“-ს ნარმოცებისას, მიიწვიან ისეთ თვისებებს, რაც არ გააჩნიათ, აზვიადებენ საკუთარ დამსახურებებს და ა.შ. ამიტომაც, მუნებრევი, რომ კითხვას გარკვეული სკუპისით შეუდგეთ, რაც მალევე გამოქრება. მომიხილა თხრობის უშუალო მხარე, მონაცემის სინტეზი და დამატებები.

მოკლედ, შევყვი და სულ მალე ყველაფრის თანახმად ვაგვიდა, რაც ამ მცირე მოკლელობის წიგნში ჩაუტყვიან მემუარისტს. წიგნის გარეკანზე მას დღემდე გამოუტანია: „ვიცი, მე იგი ვამიგებს, ვინც სულით ერისკაცია“. ანუ ვინც მზად არა ხართ ჩემი სატყუარი და საფიქრალი გულთან ახლოს მიიტანოთ, უქმად ნუ გაირჩებით და ამ წიგნის კითხვაში დროს ნუ დაკარგავთ. მე ჩემი თავი ასეთად არ ჩამითვლია და კითხვა ინტერესით განვაცრე. იმთავითვე მინიშნა, რომ ესაა სამშობლოზე უსაზღვროდ შეყვარებული, ნიჭიერი, გამარჯვებული და მეოცნებე ადამიანი. „წუთისოფლის წიგნი“, რომელშიც საოცარი გულწრფელობითაა აღწერილი ერთი სოფელი ბიჭის მართალი, უკომპრომისო, გამარჯვებითა და დამარცხებით, აღმაფრენებითა და დარღებით სავსე ცხოვრების გზა. როგორც თვითონ წერს, უკიდურეს სიღარიბეში გაზრდილი, ალიბის ქონში. მაგრამ ოჯახმა თურმე იმდენი იმარჯვა, იმდენი იმუყაიათა, რომ ქვითკირის სახლიც აიშენა და იმ დროს მრავალთათვის საოცნებო „ვოლგა“ კი შეიძინა. მეოცნებე ბიჭუნად იზრდებოდა და მისმა უმრეტესმა ფანტაზიამ რეალური კონტურები 1966 წელს შეიძინა, როცა ფართოდ აღინიშნებოდა რუსთაველის 800 წლის იუბილე. იქიდან მოყოლებული მთელი მისი ცხოვრება „ვეფხისტყაოსნის“ იდეალებით გაიცხროვდა და მას მერე რაც არ უნდა ეკეთებინა, უპირველეს მრჩეველად ყველაზე რუსთაველი და მისი უკვდავი სიმბოლე ყველა. გრანდიოზული იუბილით შთაგონებულს სურდა გენიალური პოეტისთვის საკუთარი 800 სტრიქონი მიეძღვნა, მაგრამ სანამ ამას მოახერხებდა, სიმინდის დასათესად გამზადდებულ ადგილში 800 ძირი ვაზის რქა ჩაყარა და ახარა და ზვარს რუსთაველის სახელი უწოდა. ვაზის ახვევებზე მუშაობისას პირველ გამოგონებამდე მივიდა – მრავალი ცდისა და მარცხის შემდეგ ორიგინალური ასახვევები შექმნა. 15 წლისას კი ყურძნის საკრეფი მანქანის იდეა გაუჩნდა. უკვე საგარეოს

ტექნიკურში მექანიზაციის ფაკულტეტზე სწავლობდა, როცა მანქანის მანქანის აწყობას შეუდგა. მოსწავლის გამოგონება გახმაურდა – იგი დაათვალიერეს და მოიწონეს რესპუბლიკის ცნობილმა სპეციალისტებმა.

16 წლის გამოგონებელი თამაზ ქვლივიძე წახალისებისა და საჭირო ცოდნის შეძენის მიზნით საქართველოს სოფლის მეურნეობის სამინისტრომ მოსკოვში – სახალხო მეურნეობის მიღწევით გამოგონებზე გაგზავნა. ეს იყო პირველი დიდი წარმატება და ოფიციალური მხარდაჭერაც. გამოგონებები დაბრუნებულ ყმანველ ნოვოტორს გამოგონებლობა დაუოკებელ ოცნებად ექცა და სულ მალე ეს ოცნება აიხდინა კიდევ. სწორედ იმ ვაზის ასახვევმა, რომლის 12 ვარიანტსაც თამაზმა იმდენი გარჯა ჩაატანა, მოკლე ხანში მილიონ მანეთზე მეტი ეფექტი გამოიღო და საგარეოელ მეოცნებეს ჯილდოდ იმ დროისთვის ფანტასტიკური თანხა – 20 ათასი მანეთი ერგო.

„წუთისოფლის წიგნის“ კითხვისას ამ ადგილს რომ მივადექი, უკვე გონება გამინათდა, კინაღამ ხმაბლად ვეცდებო: „მე ხომ ამ პასს ვიწვინო!“ გონებაში ამოტივტივდა თითქმის ოთხი ათეული წლის წინანდელი პუბლიკაცია გაზეთ „კომსოლსკაია პრავდაში“, სადაც საბჭოთა

ასაჩუქრა, საკავშირო გამოგონებამ კი ოქროს მედლით დააჯილდოვა. თამაზ ქვლივიძე რესპუბლიკაში ცნობილი პიროვნება გახდა. მასზე მასალების გამოქვეყნებაში ერთმანეთს ეჯიბრებოდნენ განთქმული „პრავდა“, „ტრუდი“, „კომუნისტი“. „ახალგაზრდა კომუნისტი“.

1987 წელს თამაზი საგარეოს მევენახეობის მეურნეობაში ინჟინერ მუშაობას და ქმნის ორსობრტყიანი ფორმის შპალს, თან პარალელურად რუსთაველის სახელობის ვენახს ელოლიავება, სადაც რქანთილისა და სუფრის ყურძნის ჯიშების მოსავლიანობას 30% ზრდის. ამით თამაზი ამტკიცებს, რომ მცირე ფართობზე ხშირი ნარგავებით შესაძლებელია ყურძნის უხვი და ხარისხიანი მოსავლის მიღება. და ეს მიღწევა ახალი პრემიითა და სახელმწიფო ჯილდოთი აღინიშნა. თამაზ ქვლივიძის შემდგომი კვლევა საქართველოში თავისუფალი მიწის რესურსების ძებნასა და გადიდებას, ვენახების დაბალ-მაღალი ფორმირებით გაშენებას მიეძღვნა.

მედნიერი შემთხვევის წყალობით ნიჭიერი ქართველი ნოვატორი ამერიკის შეერთებულ შტატებში მიიწვიეს, სადაც იგი საფუძვლიანად გაეცნო სოფლის მეურნეობის თანამედროვე მიღწევებს. შემდეგ იყო სახელმწიფო მივლინებით ისრაელში მოგზაურობა და იქაური აგრარული დარგების გაეცნო

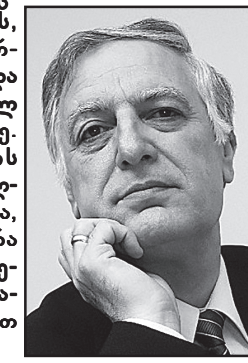
რიოტულად განწყობილ ადამიანში საკუთარ მეტოქესა და მტერს ხედავს. „წუთისოფლის წიგნის“ კითხვისას მეფერი ასეთი მაგალითი გვხვდება. ავტორს ხან პლაგიატში ედავებიან, ხან შემოთავაზებული წინადადებების არააფექტურობას უმტკიცებენ, ხან სულაც მკრეხელურ ცილისწამებაზე გადადიან. და „ბრალდებულსაც“ ნაცვლად იმისა, რომ საქმეს მიხედოს, უწევს სასამართლოებში სიარული, პატენტების დემონსტრირება და მტკიცება, რომ თეთრი თეთრია და შავი – შავი!

მოშურნეებთან და ავის მსურველებთან ბრძოლაში შეინარა უამრავი დრო, ენერჯია და ჯანმრთელობა. რაც მოთავარია, დაზარალებული იდეები, რომელთა ხორცშესხმასაც ქვეყნისთვის შეეძლო რეალური სარგებელი მოეტანა. კითხვობ თამაზ ქვლივიძის უაღრესად გულწრფელ, ალაღ სტრიქონებს და ხედავ: იგი თავგადასავლიანი კაცია, რომლის ბიოგრაფია სავსეა როგორც დამსახურებული გამარჯვებებით, ასევე დაუმსახურებელი წყენებით, აღფრთოვანებებითა და გულგახეობებით. და ამ თავგადასავლიან ფონზე განსაკუთრებით დასაფასებელია მისი შეუპოვრობა, ოპტიმიზმი, ფანტასტიკური შრომისმოყვარეობა და საკუთარი ძალებისადმი რწმენა.

მე არ ვარ იმ დარგის სპეციალისტი, რომლის ალორძინებას, განვითარებას და წინსვლას მთელი ცხოვრება ემსახურება თამაზ ქვლივიძე, ამიტომ იქნებ კიდევაც შემეკავებინა თავი ამ მცირე გამოხმაურებისგან, ერთი გარემოება რომ არა – იგი სულით პოეტია და პოეზიის მუხტი ბოლომდე მსჭვალავს მის მონათხრობს. საქართველო, ქართული ვაზი, რუსთაველი – აი, ის წმინდა სამება, რომელსაც „წუთისოფლის წიგნის“ ავტორი აღიარებს, ქელს უხრის და ეთავჯანება. ეს სიტყვები თუ ცნებები რომც გადავადგილოთ, ჯამი მაინც ერთი იქნება და მას სამშობლო ერქმევა. პატარაობიდანვე რუსთაველით, მისი უკვდავი სიტყვის მაგიით მოსაყვარებელია თამაზ ქვლივიძის მთელი გამოავალი ცხოვრება, რომელიც რთული, ზიგზაგზიანი, მაგრამ საოცრად საინტერესო, მინარსიანი და ნაყოფიერი გამოდგა. წიგნის ავტორის პოეტურ სტრიქონებში, რომლებიც სწორედ შოთას შიარითაა დაწერილი, განვინილია ავტორის ბიოგრაფია, მისი პატრიოტული სულისკვეთება, ერისა და ქვეყნისადმი უსაზღვრო სიყვარული და მოწინება. მას ჯერ კიდევ მეფერი ორიგინალური იდეა და ჩანაფიქრი უტრიალებს თავში და უკვირს, როგორ მოხდა, რომ ჩვენს მიერ დიდი ხნის წინათ დაგმოვილ საბჭოთა კავშირში სასარგებლო გამოგონებას და მშობელი მიწისადმი ერთგულებას მეტი გასაქანი და დაფასება ჰქონდა. რატომ ფარავს მტვერი მის პატენტებს, რომელთა ხორცშესხმაც, ერთხელ კიდევ გავიმეორებ, სახელმწიფოს ეკონომიკას დიდად წაადგებოდა! თამაზ ქვლივიძეს ერთგან მოტანილი აქვს ფრედირიკ უოლიო-კიურის ციტატა: „ქვეყანა, რომელიც მისწინააღმდეგობას განვიტარებთ არ ვართავს, აღწე თუ გვიან კოლონიის განდევნა“. სამწუხარო ჭეშმარიტებაა, რომელსაც უსიტყვოდ ვეთანხმები და ერთხელ კიდევ მიჩნდება რიოტიკური კითხვა: „საიდან ასეთი გულგრილობა, ჩვენო საყვარელო ქვეყანავ!“

სულ ბოლოს კი ისევ თამაზ ქვლივიძეს დავესსებო: „წუთისოფლის წიგნი“ წარმოდგენილი ბიოგრაფია მხოლოდ მცირე ნაწილია იმისა, რაც სოციალისტების 69 წლის მანძილზე გადახდენია, მაგრამ, მიუხედავად ამისა, შევქმენი 58 გამოგონება (38-ზე მიღებული მაქვს პატენტი, 20-ზე – რაციონალიზატორის მონაწილე). გამოვეცი 13 წიგნი. ვაზს მივუძღვენი არა ერთი ლექსი“.

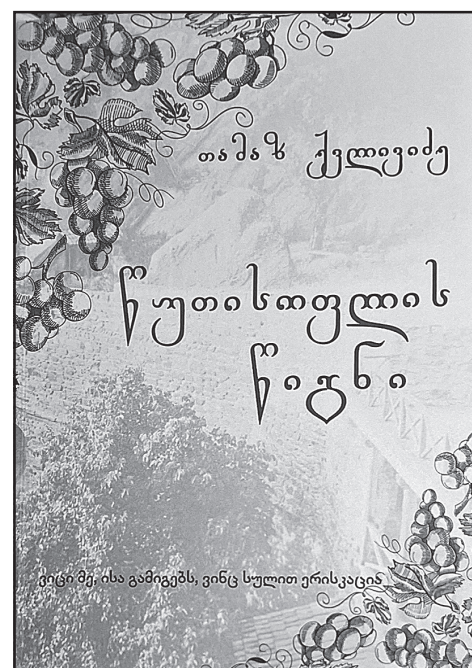
დამეთანხმებით, შთამბეჭდავი მონაგარი. და ეს მხოლოდ შუალედური ანგარიშია კაცისა, რომელიც კვლავ შემართებით აგრძელებს სიყმანველებში არჩეულ გზას და ოცნებობს უკეთეს, წელში გამართულ, ერთიან და დემოკრატიულ საქართველოზე. „წუთისოფლის წიგნი“ კი გრძელდება და, იმედია, იგი კიდევ არაერთი მნიშვნელოვანი და საამაყო გვერდით შეივსება.

რაულ ჩილარავა,
მხარალი, ლიპოვოვო, აპალოპოლი,
რუსთაველის პრემიის ლაურეატი

რას მოგპირობს წუთისოფლის წიგნი

საქართველო, ქართული ვაზი, რუსთაველი – აი, ის წმინდა სამება, რომელსაც „წუთისოფლის წიგნის“ ავტორი აღიარებს, ქელს უხრის და ეთავჯანება. ეს სიტყვები თუ ცნებები რომც გადავადგილოთ, ჯამი მაინც ერთი იქნება და მას სამშობლო ერქმევა.

კავშირის გზათა მინისტრი ახალგაზრდა ქართველ რაციონალიზატორს მადლობას უხდოდა ჩვენთვის დახმარების ფონდში თავისი 20-ათასიანი პრემიის სრულად ჩარიცხვისთვის. მე მაშინ ქართული პრესისთვის შევრედი ჩვენთვის კატასტროფაზე, ხშირად ვიყავი ოცდაათკოლომეტრიან ზონაში და, ცხადია, მაინტერესებდა ყველაფერი, რაც ამ თემას შეეხებოდა. ამიტომაც ჩამრჩა მესხიერებაში ეს არაორდინარული ფაქტი. მით უფრო, რომ მის უკან ჩემი თანამემამულე იდგა. ახალგაზრდა გამოგონებელს იმ დროისთვის ეს უზარმაზარი თანხა შეეძლო ოჯახისთვის მოეხმარებინა, საჭირო ნივთები შეეძინა, საზღვარგარეთ ემოგზაურა, ის კი ადგა და პონორარაი ბოლო კაპიკამდე ჩვენთვის ფონდში გადაარცხა.

1986 წელი იდგა, არათუ მარტო საბჭოთა კავშირი, მთელი მსოფლიო შეძრული იყო უკრაინაში მომხდარი ტექნოგენური კატასტროფით და ქართველმა გამოგონებელმა თავისი პირველი სოლიდური ჯილდო მისი შედეგების ლიკვიდაციისთვის უცოცხლოდ გაიღო (ახლა სამართლიანად სტკივა გული, როცა ზოგა უმაღური კვივიდან ნამოყვანტალეებს, ქართველებში არ გვეხმარებინა)! ცნობისათვის: იმ დროს თამაზის მიერ მოძიე რესპუბლიკისთვის უანგაროდ გადებული თანხის ერთი „ვოლგისა“ და ერთი „მოსკვიჩის“ შეძენა შეიძლებოდა, რაზეც მის უამრავ თანატოლს ფიქრაც არ შეეძლო. და მაინც, როგორც თავად ავტორი წერს, ერთი გაცხედილი პიჯაკის პატრონმა ასეთი ნაბიჯი გადადგა.

ვერ ვიტყვი, რომ საქციელი არ დაუფასდა. იგი მიიღო საკავშირო მინისტრმა და სწორედ მეფრისთვის სანატრელი „ვოლგით“ და-

ბა, მიღებული შთამბეჭდილებების საფუძველზე დაწერილი და გამოქვეყნებული მონოგრაფია „მევენახეობა ახლემზად“ (1996), რომელიც სულ მალე რუსულად და ინგლისურად ითარგმნა. იყო კიდევ ერთი მოგზაურობა აშშ-ში, ამჟამად მევენახეობით განთქმულ კალიფორნიაში, ახალი გამოცდილებები და მათი ქართულ სინამდვილეში თავისებურად გააზრებისა და დანერგვის მცდელობა. ორიგინალური ჩანაფიქრების განსახორციელებლად სახელმწიფოს ჩარევა და მისი თანადგომა იყო საჭირო. საგარეოელი გამოგონებლის შესახებ ცნობილი გახდა ქვეყნის პირველი პირებისთვის, რომლებიც თითქმის დაინტერესდნენ მისი საქმიანობით და ამის დასტურად ერთგვარი პოპულისტური ნაბიჯები კი გადადგნენ. თამაზ ქვლივიძის ვენახში ნამყოფია საქართველოს პრეზიდენტის ელდარდ შევარდნაძე. იგი მიუღიანთ საკავშირო და საბჭოთა საქართველოს მინისტრებს, დამოუკიდებლობის წლებშიც შეხვედრია არა ერთ მაღალი თანამდებობის პირს და მუდამ – საქვეყნო საქმეზე. დაპირებები, გაეცხარათ, მიუღია, მაგრამ მხარდაჭერისა და თანადგომისა, რა მოგახსენოთ.

იქნებ მისი იდეები და წინადადებები ყოველთვის არ იყოს ბოლომდე ვათვლიელი და წამოყალიბებული, მაგრამ ყველა მათგანში რომაა ჭეშმარიტების მარცვალი და შესაბამისად, ისინი განხილვას, განალიზებას და პასუხის გაცემას იმსახურებენ, უდავოა. ჩიოვნიკის მუხებზე ზოგად და პარგად ვიცნობ და ვიცი, საგარეოელი მოკალათებული მუქთახორა მეტწილად საკუთარ კეთილდღეობაზე ზრუნავს და ნებისმიერ ნიჭიერ და პატ-

ჩვენს გონიერ მკითხველს შევახსენებ, რომ რამდენიმე დღის წინ (27 მარტი), გავეთ „საქართველოს რესპუბლიკაში“ ღიბეჭდა ცნობილი პუბლიცისტის, პედაგოგიის დოქტორის, გოგაძე გიორგის თაობაზე და ოპოზიციური შეხედულებების მქონე „მედიაციონალური მართლმართვის“ ბატონ გურამ ცხსტორიძის სტატიის ერთობ სენსაციური სათაურით „პედაგოგიის მკვლელობა“.

ქართული პედაგოგიის მკვლელობა

საიღვანელოდ გადაიღო!

წერილის ავტორი დაუნდობლად აკრიტიკებს განათლების და მკვლევარების ახალ მიმდინარე, მკაცრ და ლაღობით მომხდომებს ეროვნული საგანმანათლებლო სისტემის დეცენტრალიზაციის პროექტ-ინიციატივას.

რა თქმა უნდა, წლების განმავლობაში სკოლაში, უმაღლეს სასწავლებელსა და პედაგოგიურ პრესაში ნაშუაზე გურამ ცუცქერიძეს როგორც პროფესიონალს, სრული უფლება აქვს აკრიტიკოს განათლების ურთულესი და უფაქიზესი დარგი, მაგრამ... პედაგოგიის დოქტორს, ყველა დროის ქართველი განმანათლებლების მემკვიდრეს, არაერთი პოპულარული სამეცნიერო, პედაგოგიური ნარკვევისა და წიგნის ავტორს, არ ეკადრება ასე მლაგვე ნაჯახით დაჩეხოს განათლების სამინისტროს ახალი, აკადემიური წრეებისა და თვით პედაგოგთა დღევანდელი თაობებისთვის ჯერ კიდევ უცნობი, საერთო-სახალხო განხილვისთვის გამიზნული დეცენტრალიზაციის თაოსნობა-ინიციატივა!

გაბრიელ გურამ ცხსტორიძე ტარძინი „დეცენტრალიზაციის“ ნაშრომად გამოიხატა და მთავარად წერს „მინისტრს არ ეძვირება იმის ინფორმაციული აქტიურობა, რომ თვითონ მოეფიქრებინა ასეთი მხარდობილი პროექტი, რაც ერთიან ეროვნულ ცნობიერებას იხედავს, რომ მინიმუმ ერთი ილია ჭავჭავაძე, იაკობ გარეჯაძე და მათი თანამოგონებები სასწავლის განმარტებაში მართლმართიანობა, აღარაფრს ვაგვიტოვებს უსაზღვრო დეგრადაციას და გამოუყვანებლობას, რომელიც ამ ახალი „ინიციატივის“ გარეთაშვს პარტა ხნის დაწყებული...

ოპ, ოპ, ოპ, ბატონო დოქტორო როგორ გეკადრებათ ამ არაპედაგოგიური, არაეთიკური, უმწარესი სიტყვების („მზაკვრული“, „გამოთაცანებული“, „დეგრადირებული“, „ჭკუანალ-რძობა“, „გამოლაყვებული“...) ფრქვევა „საწყალი“, „გაუბედურებული“ სიტყვებისა და პედაგოგიის მისამართით?!

სწორედ ის, შენთვის (და ჩემთვისაც) სათაყვანებელი განმანათლებლები არ გვასწავლიან, რომ მთავარი ის კი არ არის რას და რის შესახებ იტყვი, მთავარია, როგორ იტყვი, თვალადური ქართული ენის ლექსიკიდან რომელ საღმუნდ გამოოსადეგ სიტყვას მოიხიბომ, რომ პედაგოგიის დოქტორს რიგითმა მასწავლებლებმა დაიგვიტონ და მოსწავლეებმა. აღარაფრს ვამბობ სკოლების დირექტორებსა და უმაღლესი სასწავლებლების რექტორ-პედაგოგებზე, შენს ტოლ-სწორ კოლეგებზე...

ზღვარდაუდებელი თავისუფლებისა და დემოკრატიისთვის გამო (მთელ მსოფლიოში მათ შორის რუსეთსა და ჩინეთშიც კი) განათლების დეცენტრალიზაციის პროექტი კარგა ხანია დაწყებულია, ამდენი კერძო სკოლა და უმაღლესი (ზოგჯერ „სააგროტო“ კი) სასწავლებელი, განათლების სამინისტროს მიერ „მონონებული“ თუნდაც ხუთი სახელმძღვანელოდან, თითოეული სკოლისთვის მინიჭებული უფლება, – აირჩიოს რომელიც უნდა, თავის თავში გულისხმობს დეცენტრალიზაციას, საბაზრო ეკონომიკის გამომდინარე სისტემაზე განათლების დარგის მორგებას და ათასობით მოზარდის არსებობაში, ცარიელ დიპლომში დიდი ფულის გადაყვანას!.. ასე რომ, ბატონო გურამ, თქვენი „მომკვლევებელი“ დოკმიდან – „სამი რამის დეცენტრალიზაცია არ შეიძლება სახელმძღვანელო: არმიის, რკინიგზის და განათლების სისტემის“, ისეთი პირი უჩანს, გა-

კურორული უბედურება

ამ წარმოს სთავიერ სენსაციურად მოეხი-
ნება გავან, თქვენს, სკოლაში, ნაშუაზე გურამ
ცუცქერიძეს როგორც პროფესიონალს, სრული უფლება აქვს
აკრიტიკოს განათლების ურთულესი და უფაქიზესი დარგი,
მაგრამ... პედაგოგიის დოქტორს, ყველა დროის ქართველი გან-
მანათლებლების მემკვიდრეს, არაერთი პოპულარული სამეც-
ნიერო, პედაგოგიური ნარკვევისა და წიგნის ავტორს, არ ეკად-
რება ასე მლაგვე ნაჯახით დაჩეხოს განათლების სამინისტროს
ახალი, აკადემიური წრეებისა და თვით პედაგოგთა დღევანდელი
თაობებისთვის გამიზნული დეცენტრალიზაციის თაოსნობა-
ინიციატივა!

იქის მკვლელობა

მინისტრს არ ეძვირება იმის ინფორმაციული აქტიურობა, რომ თვითონ მოეფიქრებინა ასეთი მხარდობილი პროექტი, რაც ერთიან ეროვნულ ცნობიერებას იხედავს, რომ მინიმუმ ერთი ილია ჭავჭავაძე, იაკობ გარეჯაძე და მათი თანამოგონებები სასწავლის განმარტებაში მართლმართიანობა, აღარაფრს ვაგვიტოვებს უსაზღვრო დეგრადაციას და გამოუყვანებლობას, რომელიც ამ ახალი „ინიციატივის“ გარეთაშვს პარტა ხნის დაწყებული...

ნათლების სისტემა ამოსაღებზე შეიძლება გახდეს. ამას თვითონ სწრაფი ტექნიკური პროგრესი, კომპიუტერიზაცია, მობილურ ტელეფონებთან მარტეხების (იმითი მასწავლებლების!) მიჯაჭვა, წიგნისა და ჟურნალ-გაზეთების აღსასრული სეკურენტიზაცია სვლა, პანდემიის გამო დისტანციური სწავლების იძულებით შემოღება და სხვა ათასი ინოვაციური მამაძალოება განაპირობებს... ამას ჩვენი ტრადიციონალისტი, პაპების გინება უკვე ვეღარ ჩანსდებო!

და რა სამწუხაროა, რომ თქვენ, ამ პრობლემების მოუგვარებლობას ჯიქურ იმ ორგანიზაციასაც ამრალეობთ, რომლის ნამდვილი წევრი წლების განმავლობაში იყავით. საქმე ენება საქართველოს განათლების მენეჯერებთან აკადემიას, რომელიც დარგობრივი, არასახელმწიფოებრივი, („მემოდან“ ამსოლუტურად დაუფინანსებელი) ინსტიტუტისა და ფაქტობრივად პედაგოგიური კადრების სამჭედლოდ და ასე საჭირო დარგის განვითარების საქველმოქმედო შუამდგომლობა ითვლება. შეგახსენებთ, რომ განათლების აკადემიის ეს შტაბი შექმნა ლეგენდარულმა პედაგოგმა და სახელმწიფო მოღვაწემ ქალბატონმა ნათელა ვასაძემ, რომლის მეცნიერულ კომპეტენციასა და პედაგოგიურ აზროვნებაში თქვენ არასდროს ვეჭვო არ შეგპარვიათ... დღეს კი ამ აკადემიას შესანატრი მონდობებით ხელმძღვანელობს სოხუმის სახელმწიფო უნივერსიტეტის რექტორი, ცნობილი დიპლომატი, ისტორიკოსი და სამართალმცოდნე, პოლიტიკის მეცნიერებათა დოქტორი, პროფესორი გურამ ხონელიძე.

სწორედ მან და თქვენმა უახლოესმა მეგობრებმა მოგინვეის, ბატონო გურამ, ამ ცოტა ხნის წინათ აკადემიის საგანგებო სხდომაზე, სადაც თქვენი პუბლიცისტური განაჩენი-„პედაგოგიის მკვლელობა“ უნდა განხილვოდა და პირადად თქვენთვის ეჩვენებინათ, თუ რა კეთდება განათლების მეცნიერებათა აკადემიის სისტემაში და რის გაკეთებას აპირებენ უახლოეს მომავალში. სამწუხაროდ, თქვენ ეს არ ისურვეთ!

გურამ ხონელიძემ იმ შეხვედრაზე ჩვეული დამაჯერებლობით გვითხრა:

„საქართველოში დღეს ურთულესი და წინააღმდეგობებით აღსავსე პრობლემებია, მათ შორის განათლების სისტემაშიც. ამ პრობლემების ანალიზი გვეკარნახობს, რომ აუცილებელია სტრატეგიული აზროვნება, რომელიც გამყარებული იქნება სალი ინტელექტუალური არგუმენტებით. ეს აღამიანებს დაუბრუნებს რწმენას ფუნდამენტური ღირებულებებისადმი. უპირველეს ყოვლისა, ვგულისხმობ თავისუფლებას, სამართლიანობას, სიყვარულს. ეს ერთგვარი ინტელექტუალური რწმენაა, რომელიც, თავის მხრივ, აჩენს ყველაზე მაღალი ხარისხის ნდობას ადამიანებსა და საზოგადოებას შორის. დღევანდელ შეხვედრას და ჩვენთვის ასე ძვირფასი საქართველოს განათლებისა და მეცნიერების აკადემიის საქმიანობას მხოლოდ მსგავს კონტექსტში განვიხილავ.“

ფაქტია, რომ განათლების რეფორმაზე, სამჭოთა მოდელის დადებითი მხარეებისა და დამოუკიდებელი საქართველოს მოთხოვნების შერწყმაზე პოლემიკა დროდადრო აქტურებაში შედის და უფრო მტკიცეული ხდება. სამწუხაროდ, ამ პროცესის ნაწილად არ აღიქმება გაზეთ „საქართველოს რესპუბლიკაში“ 2024 წლის 27 მარტის ნომერში დამბეჭდილი ზ. ცუცქერიძის წერილი „პედაგოგიის მკვლელობა“. უტრირებული, ზედმეტად გამომწვევი სათაურის მიუხედავად, მასში გამოქმული საყურადღებო მოსაზრებაც კი სუბიექტურადაა წარმოდგენილი. საქართველოს განათლების მეცნიერებათა აკადემიის დადანიშნულ ქართული პედაგოგიის დასამარების ხელშეწყობაში, რბილად რომ ვთქვათ, ერთობ უცნაური და მეტისმეტად გაზვიადებულია.“

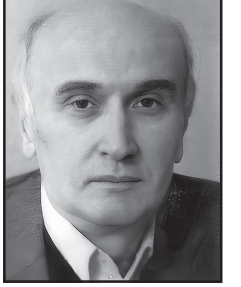
გურამ ხონელიძემ ბოლოს დიდი გულისტკივილით დასძინა:

წერილში ძალუმად იგრძნობა გემოკვეთილი ქართული თვისება – საკუთარი პოზიციის ერთადერთ ჭეშმარიტებად შერაცხვისა. მეორე მხრივ, ამგვარ პუბლიცაციებზე გამოხმაურება, პასუხის გაცემა აძლიერებს მათი ავტორების ამბიციას, რაც საქმეს არ წაადგება. საქმეს კი მხოლოდ სახელმწიფოებრივი ინტერესზე დაფუძნებული ობიექტური რეფლექსია, პროფესიონალიზმი, სწავლა (სწავლების) აქტუალური საკითხების ნათლად წარმოჩენა და განხორციელება წაადგება... კიდევ ერთხელ ვავისხროთ დიდი ილია ჭავჭავაძე: „კაცი მხოლოდ მაშინ არის ხერხი, როცა ცოდნა აქვს, როცა ჭკუა ცოდნით გალესილია, ცოდნის ჩარხზე გაუჩარხავს. მაშინ ხერხსავით სხვისთვისაც ვააქვს და თავისთვისაც შემოაქვს“. სწორედ ასეთი კაცების, მამულიშვილების სიმრავლე გადაარჩენს განათლებასაც და ქვეყანასაც, რადგანაც ილიასვე თქმით „სწავლების კარგად წარმართვან დამოკიდებულია არამცთუ სვე-მედი მარტო მომავლის თაობისა, არამედ სვე-მედი თვითონ ქვეყნისაც...“

ერთობ ძნელია არ დაეთანხმო ბატონ გურამ ხონელიძეს. შეხვედრაზე განათლების სადღეისო პრობლემებზე საკუთარი თვალსაზრისი წარმოადგინე განათლების მეცნიერებათა აკადემიის წევრებმა, პროფესორებმა ლუბა ბიბილივილი, ავთანდილ ასათიანმა, იური ჰაპასქუამ, ლელა თავდგირიძემ (ჩართვა ბათუმიდან), ლევან ყიფიანმა, მამუკა თავხელიძემ, სერგო ვარდოსანიძემ, ინდირა ძაგანამ, რევამ ძნელაძემ და სხვ.

განათლების მეცნიერებათა აკადემიის წევრები ერთხმად დაეთანხმნენ „პედაგოგიის მკვლელობის“ მრისხანე ავტორის გურამ ცუცქერიძის განხილვის ფურცლებიდან გაცხადებულ სურვილს აკადემიის წევრობიდან გასვლის შესახებ. ასე მოიჭრა მეცნიერება-პუბლიცისტმა ის ტოტი, რომელმაც დაეწინააღმდეგა განმელობაში ამაყად იჯდა.

სპარტაკ ქოჭულიანი

P.S. გავეთ „საქართველოს რესპუბლიკის“ რედაქცია მალეობას უხდის საქართველოს განათლების მინისტრბატონ პაპაძეისა ბ-ნ გ. ცხსტორიძის წერილში წარმოდგენილ მკვლევარებს, რომლებიც აკადემიის ანალიზისთვის და სრულყოფილ სინფორმაციო მხარდაჭერას ჰპირდებიან მას ქართული „პედაგოგიის მკვლელობის“ აღკვეთის უზრუნველყოფაში.

საკონსტიტუციო ცვლილებაზე „ოჯახურ ღირებულებათა და არასრულწლოვანთა სხვა სახეობის დასაცვის შესახებ“

„ოჯახურ ღირებულებათა და არასრულწლოვანთა დასაცვის შესახებ“ საკონსტიტუციო ცვლილებების საყოველთაო-სახალხო განხილვა დღეს იწყება.

საყოველთაო-სახალხო განხილვის საორგანიზაციო კომისიის პირველი შეხვედრა 22 აპრილს ქუთაისში, 11:00 საათზე გაიმართება.

კომისია მომდევნო შეხვედრებს 23 აპრილს – ამბროლაურში, 24 აპრილს – ოზურგეთში, 25 აპრილს – ბათუმში, 26 აპრილს –

ზუგდიდში, 27 აპრილს კი მესტიაში გამართავს. პარლამენტში განმარტავენ, რომ საქართველოს სხვა რეგიონებში შეხვედრების გამართვის შესახებ ინფორმაცია დაბუსტებისთანავე გამოქვეყნდება.

„კონსტიტუციური კანონის პროექტით, საქართველოს კონსტიტუციის 30-ე მუხლს ემატება შემდეგი შინაარსის მე-3 პუნქტი: „ოჯახურ ღირებულებათა და არასრულწლოვანთა დასაცვა უზრუნველყოფილია საქართველოს კონსტიტუციური კანონით, რომელიც

საქართველოს კონსტიტუციის განუყოფელი ნაწილია“.

ქალისა და მამაკაცის კავშირზე დაფუძნებული ოჯახური ღირებულებებისა და არასრულწლოვანის საუკეთესო ინტერესების დაცვის მექანიზმების გაძლიერების მიზნით, კონსტიტუციური კანონის პროექტით განიზარდრება ქორწინებასთან, არასრულწლოვანის შეიღობა აყვანასა და მინდობით აღზრდასთან, ადამიანის სქესის შესაცვლელად სამედიცინო ჩარევის განხორციელებასთან,

ოფიციალურ დოკუმენტში სქესის მითითებასთან, სქესობრივი ნიშნით განსაზღვრული ცნებების გამოყენებასთან, შეკრებასა და ინფორმაციის გავრცელებასთან დაკავშირებული სხვადასხვა საკითხი“, – ნათქვამია საქართველოს პარლამენტის მიერ გავრცელებულ ინფორმაციაში.

საყოველთაო-სახალხო განხილვის საორგანიზაციო კომისიის ხელმძღვანელომ საქართველოს პარლამენტის თავმჯდომარე შალვა პაპუაშვილი.

საქართველოს ჟურნალისტთა ფედერაციის განცხადება

ვგეგმობთ ნებისმიერ ქალაქობას!

საქართველოს ჟურნალისტთა
ფედერაცია გმობს ბოლო
დღეებში რამდენიმე
მედიასაშუალების
ჟურნალისტების მიმართ
გამოვლენილ ძალადობას!

სამწუხაროდ, დამოუკიდებლობის აღდგენის დროიდან დღემდე, უკვე სამ ათეულ წელზე მეტია, ჟურნალისტები ამა თუ იმ პოლიტიკური ჯგუფის სამიზნეები არიან.

2003-2012 წლებში, არამხოლოდ ცალკეული აგრესიული დაჯგუფებები, არამედ თავად ხელისუფლება იქცა მოძალადედ და რამდენიმე მედიასაშუალების დახურვას, გამომცემლობა „სამშობლოდან“ ათეულობით ჟურნალ-გაზეთის რედაქციის გამოყრას, ტელეკომპანია „იმედის“ დაბრუნება-მიტაცებასა და ფოტორეპორტიორების დაპატიმრებასაც არ მოერიდა.

ამ ფონზე, როცა პოლიტიკური პოლარიზაცია უკიდურეს ზღვარს აღწევს, ჟურნალისტებიც დაპირისპირების უშუალო მონაწილეებად იქცნენ და ხშირად, საზოგადოებას ჟურნალისტებს არა ინფორმაციის, არამედ დეზინფორმაციის გამავრცელებლებად აღიქვამს. ცალკეულ შემთხვევებში ეს აგრესია სწორედ პოლიტიკოსების მიერ იმართება და, შესაბამისად, სერიოზული პრობლემაა ჟურნალისტების უსაფრთხოების უზრუნველყოფა.

საქართველოს ჟურნალისტთა ფედერაცია გმობს ბოლო დღეებში რამდენიმე მედიასაშუალების ჟურნალისტების მიმართ გამოვლენილ ძალადობას!

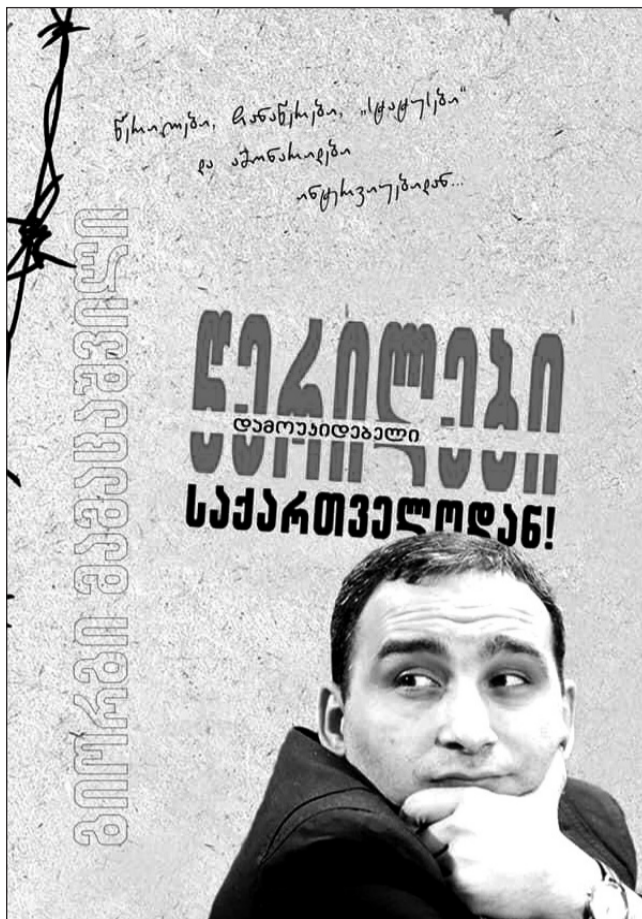
აღსანიშნავია, რომ ამ დრომდე, ჟურნალისტების მიმართ გამოვლენილი ძალადობა არ დაუგმია საქართველოს პრეზიდენტს სალომე ზურაბიშვილს!

არადა, ის უპირველესად უნდა იყოს თითოეული მოქალაქის, და მითუფრო — ჟურნალისტების უსაფრთხოების გარანტი!

გვგობთ ნებისმიერი ფორმით ვერბალურ თუ ფიზიკურ ძალადობას, პროფესიულ საქმიანობაში ხელის შეშლას და პოლიტიკოსებს მოვუწოდებთ, შეწყვიტონ ჟურნალისტების ინსტრუმენტალიზაცია და პროტესტის გამოხატვის დროს მაქსიმალურად უზრუნველყონ საკუთარი მომხრეებისგან მედიის წარმომადგენლების დაცვა!

საქართველოს ჟურნალისტთა ფედერაციის თავმჯდომარე:

ბიორბი მაგაძე
პრეზიდენტი
ლუა ნადარაიშვილი.
ნანა დავდარიანი.
ბონდო მკინარაშვილი.
არჩილ ბობაქია.
აკაკი სიხარულიძე.
ნანა ლომია.
ბონა ხუბუაძე.
ჯაბა ხუბუა.

● 1991 წლის დეკემბერში არც სახელმწიფო გადატრიალების და არც ე.წ. რევოლუციების მასშტაბები არ ჰქონდა ხალხს გააზრებული.

მეტიც: რუსთაველის პროსპექტზე რამდენიმე ასეული კაცის გამოსვლა რევოლუციად წარმოაჩინა იმდროინდელმა ოპოზიციამ.

ოპოზიციამ, ანუ ბეპაევისგან ნაყიდი შეიარაღებით გულმოცემულმა ინტელიგენციის ნაწილმა და „მხედრონის“ ლეგენდოვანიით შეპყრობილმა შეიარაღებულმა ახალგაზრდობამ...

● ასე დაამხეს შეიარაღებული „პუტჩით“, ანუ შეიარაღებული სახელმწიფო გადატრიალებით ქართველი ერის 87% - ის მიერ კანონიერად არჩეული პრეზიდენტი ზვიად გამსახურდია და კანონიერად არჩეული უზენაესი საბჭო.

და მას შემდეგ იზრდებოდა თაობა იმ პროპაგანდით, რომ გამსახურდიამ ოქროს ზოდები მოიპარა და ქვეყნის ბიუჯეტი გაზიდა საზღვარზე.

ამ პროპაგანდით იზრდებოდა თაობა იმ დრომდე, ვიდრე მთელი ქართველი ერი არ დახვდა ლარსის საზღვარზე საქართველოს პირველი პრეზიდენტის ნეშტს და ვიდრე დიდებით არ დაკრძალეს მისი ცხედარი მთაწმინდის მამულიშვილთა პანთეონში.

ფერად რევოლუციად და სახალხო აჯანყებად შერაცხეს ე.წ. „ვარდების რევოლუცია“ ორიათასსამში და მხოლოდ წლების შემდეგ გახდა ცნობილი, რომ „რევოლუციონერებს“ არც იარაღის ნაკლებობის პრობლემა ჰქონდათ და არც კარგად ორგანიზებული სახელმწიფო გადატრიალების სცენარი ჰქონდათ ჰაი-პარალელზე ნასწავლ-დაგეგმილი.

● გაზულუქებული სააკაშვილისა და მისი მეხოტბეების არმია ნელ-ნელა შემცირდა.

თუმცა, სექტის რაოდენობის შემცირებაზე, ნაგებული ომი აზიანებს რუსთაველზე ხალხს, ბიზნესები საკუთარ „ხოშვ“ გადაიფორმეს, ციხეები პატიმრებით გაავსეს და საპატიმროებში მიცვალებულებზე მიბმული პატიმრების ყვირილი ცაში ღმერთს ესმოდა მაშინ...

● თუმცა, ეს არ იცის ამ თაობამ, ვინც ახლა ემოციებით აღსავსე დგას რუსთაველზე და ბრმად უკრავს ტაშს ღორების კოლტს!
ამ ახალგაზრდებმა არც ის იციან, რომ ე.წ. „კასრების კადრები“ რეალურად არსებობდა და ჩვენდა სამარცხვინოდ, შავ

ლაქად წერია საქართველოს ისტორიაში!

ამ თაობამ არც ის იცის, რომ „ვიგამედის“ ჯალათი ბელადი ერთ-ერთი პირველი იყო, რომელიც რუს ტურისტებს შემოუძღვა ლარსზე პირველად და სწორედ ამ სროვის საპრეზიდენტო კანდიდატი იყო გრიგოლ ვაშაძე, რომელიც რუსული კულტურის ნაწილად მიიჩნევს დღესაც თავს!

ამ ახალგაზრდობამ არც ის იცის, რომ მათ გვერდზე მდგარი ელენე ხოშტარია სწორედ რუსეთიდან ჩარიცხული რუბლებით უზნის ჯამაგირს ქვეყნის დაქვევის საქმეში აქტიურობისთვის ამავე ახალგაზრდების ნაწილს და როგორც ამბობენ, მისი ორგანიზაცია „დროა“ სწორედ რუსული სპეცსამსახურების ფინანსებით სულდგმულობს ახლაც.

არ იციან და რა ქნან...

● ამ თაობამ არც ის იცის, რომ ჯალათი მეგის ქარდავს იდეოლოგიის მატარებელმა და „მწერლად“ შერაცხილმა ლაშა ბულაძემ წმინდა თამარ მეფე მეძავად დახატა თავის კრეტინულ ნაწარმოებში.

ამ ახალგაზრდებმა ალბათ, არ იციან, რომ იმავე ლაშა ბულაძის იდეური თანამებრძოლი ზაზა ბურჭულაძე ერთ-ერთ საკუთარ ნაწარმოებში ღვთისმშობელზე, გაბრიელ ბერზე და რაღა შორს ნავიდეთ, - საკუთარ დედაზე ყველაზე უშვერი და ბინძური ტექსტით წერს...

ამ თაობას არც ის აუდიონანანერი აქვს მოსმენილი, სადაც მათი კუმირი ბენდუქიძე, თავად სააკაშვილი და ამ აქციების რამდენიმე „გმირი“ წმინდა გიორგის გამასხარაგებაში ტოლს არ უდებენ ერთმანეთს.

არ მოუსმენიათ ამ ახალგაზრდებს ეს სიბინძურეები და ამიტომ ამაყობენ თავ-ლენჩი ჭიჭევამაძისა და პატრიოტი ბიჭების ტელეეფერში დაპატიმრების ინიციატორი ელისაშვილის გვერდით დგომით.

ამ თაობას არც შვიდი ნოემბრის კადრები უნახავს და არც ოცდაექვსი მაისის სისხლიანი ღამის კომპარი დასიზმრებით როდესმე.

არ იციან, როგორ უჯიგროდ და ცივ-სისხლიანი გესტაპოელებით ხოცავდნენ მერაბიშვილისა და ახალაიას ზონდერები ხალხს განსხვავებული აზრისთვის და მერე გვამებს ჯიხურების სახურავებზე მალავდნენ!

ამ ახალგაზრდებმა არ იციან, როგორ შეიძლება ჯერ რამდენჯერმე დააპატიმრო და შემდეგ ქუჩაში, სახალხო, საჯაროდ დახვრიტონ დიდი მეცნიერი, რათა ერთბაშად დაამინონ ქართველი საზოგადოება! დაიხ, ასე უღმერთოდ დახვრიტეს გურამ შარაძე ბოკერიასა და სააკაშვილის ხელისბიჭებმა!

ბიორბი მაგაძე

დიახ!

ეს ყველაფერი
არ იცინა
ჩვენმა შვილებმა!

სამწუხაროდ, ამ ახალგაზრდებს ხშირად არც იმ აუდიონანანერს ვასმენინებთ, სადაც მიხეილ სააკაშვილიცა და მისი პირსისხლიანი ბიძა თემურ ალასანიაც ქართველ ერს „დედამოტ...ნულ“ ერად იხსენიებს და თუ რამ ლექსიკა აქვთ მარაგში, ჩვენს ხალხს ლანძღვაში „ლესავენ“...

ესაა უბედურება, თუა!
აბა, გვარამიას, ლომჯარიას, ბოკუჩაევასა და ნითლიძე-სამადაშვილ-ნაცვლიშვილს რა მუცლის გვრემაც აქვთ, ისედაც იცის ქართველმა საზოგადოებამ...

● ახლა ერთ იდიოტ ვითომ პოეტსაც ამოუღია ხმა.

„ივანიშვილს კადაფის ბედი ელის და გააჯ...ვას დროზე“ - უბრძანებია კოტე ყუბანიშვილს.

ეს ის კოტეყუბანიშვილია, გიგი უგულავამ სანაგვეების პოეტად რომ გაამწესა ნაცების ზეობის ხანაში და თუ რამე სიბინძურის თქმა უნდოდათ, მისი მყრალი პირით რომ ამბობდნენ.

ყუბანიშვილზე დიდხანს არ მოგაცდენთ, ჩემო ძვირფასებო.

ერთი ავადმყოფი, გაუბედურებული აზროვნების და ძალღვივით ძვალზე დაგემილი მოხუცია.

მასეთებს არც უნდა ვუსმინოთ, მაგრამ ერთს ნამდვილად ვიტყვი: ქართველი ერის კაცთმოყვარეობისა რა ვთქვი, თორემ ცხენის ძუაზე გამოზმული უნდა ეთრია ერს თავის დროზე რამდენიმე ნაძირალა და დღეს აღარ მომიწევდა ამ წერილის წერა ამ გულისტკივილიანი პათოსით.

ამ ნაძირალების სახელებისა და გვარების ჩამოთვლით დღეს აღარ მოგაცდენთ. „ლეგიონია“ მათი სახელი და დროშაზე ზურაბ ჭიაბერაშვილისა და ლევან რამიშვილის პორტრეტები აქვთ გამოსახული.

● ჩემი მეგობრის მცირეწლოვან შვილს ამასწინათ, სკოლაში, „მე და საზოგადოების“ საგანში ასეთი რამ აუხსნეს: პირველი დამოუკიდებლობის შემდეგ, თურმე, სააკაშვილს უხსნიდა საქართველო და დროშა და გერბი სწორედ მაშინ ღირსებია ჩვენს ქვეყანას. ვერ ვაფასებთ სააკაშვილის ამავსო, - ჩურჩულით დაუყოლებია პედაგოგს.

აი, ესაა უბედურება სწორედ!
ესაა სათავე ყველანაირი ბოროტებისა და უფიცობისა.

● ისე იზრდებიან თაობები, ცხრა აპრილს რა მნიშვნელობის თარიღია, არ იციან. არ იციან, ან 1989 წელს რა მოხდა, ან - 1991 წელს რის საფუძველზე მიიღო საქართველოს ხელისუფლებამ ქვეყნის და-

მოუკიდებლობის აღდგენის აქტი. დიხ, არ იციან, რას ვხეივობთ 26 მაისს! საუბედუროდ, რატი ამალაშვილისა და პატრიარქის მაგინებელი რამდენიმე „უბორნიის პოეტის“ შემხედვარეებს, იოსებ გრიშაშვილისა და იოსებ ნონეშვილის სახელი არც კი გაუგიათ!

ესაა სიმართლე და მომკალით, თუ გინდათ! ესაა სიმართლე და ნუ გვიკვირს, პლანით გამძღარი და შუათითგაშეშებული ნაძირალების შემყურეთ, თუ სხვა აზრებითა და აღმტებული იდეებით ველარ ვხიზლავთ.

აბა, ჩემს ბავშვობაში ტელეგადაცემები დიდი მერაბ ბერძენიშვილის „ალგეთის ლეკვების“ კადრებითა და „სამშობლოს“ ჰანგებებით იწყებოდა და ასეთი იდეოლოგიით გაიზარდა ჩემი თაობა.

ილიათი და ვაჟათი გაიზარდა ჩემი თაობა, რაფიელ ერისთავის პოეზია და ნოდარ დუმბაძის „ვარადა“ იყო ჩვენი „ჯომოლუნგმა“.

დილას წიგნის კითხვით ვიწყებდით და ლამეს „გიორგი სააკაძის“ ცქერით ვასრულებდით.

მეც იმავეს ვიმეორებ ახლა, რასაც მთელი ერი: არა - ნებისმიერ კანონს, რომელიც ელ-

ჩებისა და სენატორების კარნახით იწერება და არა აქვს მნიშვნელობა, რუსული იქნება ის თუ მონღოლური!

არა - სააკაშვილის სისხლიან(!) რეჟიმს და მერაბიშვილისა და კეზერაშვილის დაბრუნების იდეურ მსურველებსაც ჩემი პროტესტი!

არა - ოკუპანტ რუსეთს და ნებისმიერ ოკუპანტ ქვეყანას! და მითუფრო, მათგან სისხლს მოწყურებული სვავეების გასაძღომად გადმოგზავნილ ფულს!

კი - გამჭვირვალობასა და ევროპულ საქართველოს!

ოლონდ ისეთი ევროპისას, სადაც სულხან-საბას კვლავ წვერით არ ათრევენ და ლუდოვიკოსთან მეთოთხმეტე კაცად არ ჩაწერენ!

კი - ევროპას, მაგრამ უფრო დიდი და ხვარეული კი - თავისუფალ, მშვიდობიან, დამოუკიდებელ, სულქართულ და მზექართულ საქართველოს!

ერთიცაა: თუ მაგრები არიან, თავად თქვან რუსულ ფულზე უარი - ხომტარიაშვილს, ნაყოფიანს, ვაშაძემაც და იმ მერაბიშვილსაც, რომლისთვისაც „ფულს სუნი არა აქვს!“...

ვერ არიან მაგრები და ვერ იტყვიან! მიზარვით დარტყმებში არიან მაგრები და წმინდა გიორგის გინებაში არიან მაგრები!

ნაძირალები არიან და იმიტომ! ნაგვეები არიან და იმიტომ! ლაჩრები არიან და იმიტომ! სვავეები არიან და იმიტომ!

სამშობლოს გამყიდველები არიან და იმიტომ! სამშობლოს მოლაღატეები არიან და იმიტომ!

და სამწუხაროდ, ბევრი „იმიტომ“ შეიძლება კიდევ დაიწეროს...

ახლა ვინმე მეტყვის, ამდენ ცუდს რატომ იხსენებ, ისინი ცუდები რომ იყვნენ, იმიტომაც მოიშორა ხალხმაო...

ვერ დავეთანხმებით. უკან დაბრუნება რომ უნდათ ამ ღორებს, იმიტომაც ვწერ.

ამ გაბრიყვებულ და „დაბოლილი“ თაობის გარყვანა და გამოყენება რომ უნდათ უკან დასაბრუნებლად, იმიტომ ვწერ.

ამ ანგელოზ ბავშვებს გადარჩენა რომ სჭირდებათ, იმიტომ ვწერ.

ჩემი შვილების თაობა და სწორად აღზრდა რომ ჭირდება თითოეულ მათგანს, იმიტომ ვწერ!

პლანით გამძღარი „გიორგების“ იდეოლოგიით რომ იზრდება ბევრი მათგანი,

იმიტომ ვწერ. სკოლაში რომ უნდა ჩაუყაროთ საძირკველი, იმიტომ ვწერ. აქაც ბევრი „იმიტომ“ შეიძლება დაიწეროს, სამწუხაროდ...

მაგრამ მთავარი სხვა რამეა: ვერ ეღიროსებინ სვავეები საკუთარი ბინძური ზრახვების ასრულებას!

ვერ მოაწყობენ სისხლიან „მაიდანს“ საქართველოში!

ვერ „გააპიდარასტებენ“ ერს ვერასდროს!

ვერ ამოიყორავენ სტომაქს ქართველი ხალხის ხორციით!

ვერც განათლებას მოსპობენ ჩვენი შვილების თაობაში.

ვერც ჟურნალისტიკას შებლაღავნენ ე.წ. ჟურნალისტიკის კნავილითა და ათასგვარი ცილისწამებით.

ვერც პოლიციას გამოიყვანენ წყობიდან იმ შეურაცხყოფებითა და ზიზლით, რასაც ავლენენ.

რადგან ეს ქვეყანა ისევ იმ ფესვებზე დგას, რომელზეც იდგა საუკუნეების განმავლობაში!

და ჩვენც, - „აქა ვდგავართ და სხვაგვარად არ ძალგვიძს!“

© შურნალისტთა საფიქსიონო

საქართველოს ჟურნალისტთა ფედერაცია Federation of Georgian Journalists
საქართველოს ჟურნალისტთა ფედერაცია საქართველოს ჟურნალისტთა ფედერაცია
 ქ.თბილისი, აკაკი წერეთლის №116, 2ე-4 სართული

თანამედროვე მოდერნი ტენდენციების აყოლა რომ გვინდოდეს და უტყობურ სიტყვათა რაბარუბი გვხმობდეს, ვიტყვით, რომ 2024 წლის 12 აპრილს გამართულ ყრილობაზე საქართველოს ჟურნალისტთა კავშირის რეგისტრირების განხორციელება და ამერიკიდან საქართველოს ჟურნალისტთა ფედერაციად იწოდება.

სინამდვილეში, მოხდა ის, რომ საქართველოს ჟურნალისტთა კავშირის რეგისტრირების განხორციელებით, დიხმონა სახელი, რომელიც 2003 წლიდან ერჭვა — საქართველოს ჟურნალისტთა ფედერაცია! რაც მთავარია, საქართველოს ჟურნალისტთა ფედერაცია მუშაობს საქართველოს ჟურნალისტთა სახელის დაბრუნებით ახალ სივრცეში იწყებს, რადგან მრავალწლიან მისაჯვარებას თავი დააღწია, ფინანსურ დაელოინებათა მძიმე უღელეც გადაიგდო და გადარჩენილმა „პოპლაც“ დაიძახა. ეს კი მას შემდეგ მოხდა, რაც გასული წლის 8 აპრილს, მაშინ ჯერ კიდევ საქართველოს ჟურნალისტთა შეოქ-

ახალ სისოცხლეს იწყებს!

მეღებთი კავშირის თავმჯდომარედ ჟურნალისტი და მედიამენეჯერი, საინფორმაციო სააგენტო „რეპორტიორის“ გენერალური დირექტორი **ბიძინა მამუკაშვილი** აირჩიეს. აწ უკვე საქართველოს ჟურნალისტთა ფედერაციის თავმჯდომარემ ბოლო ერთი წლის განმავლობაში რა ღონე იხმარა და როგორ მოახერხა მძიმე შემთხვევითი საფრთხის თავის დაღწევა, იორგანიზაციის მრავალათასიანი დავალიანების გასტუმრება და აუტციონზე გასაყიდად გამზადებული ოფისის — ვაქში, ილია ჭავჭავაძის ქუჩაზე მდებარე შენობის ჟურნალისტებისათვის შენარჩუნება, ამის თაობაზე მან თავად ჩააბარა დეტალური ანგარიში ამა წლის 12 აპრილს გამართული ყრილობის დელეგატებს. როგორც ყრილობაზე სიტყვით გამოსვლისას ცნობილია და სახელოვანმა ჟურნალისტებმა — **არჩილ ბონეშვილი, პაატა ნაცვლიშვილი, პაატა სინარულიძე, ნანა დემუჯიანი**.

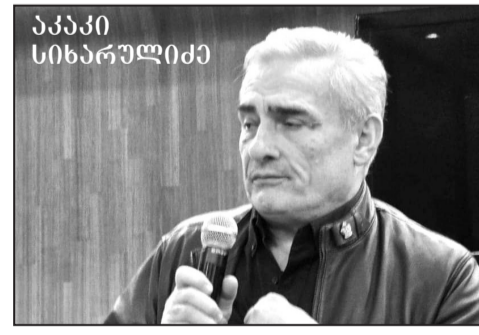
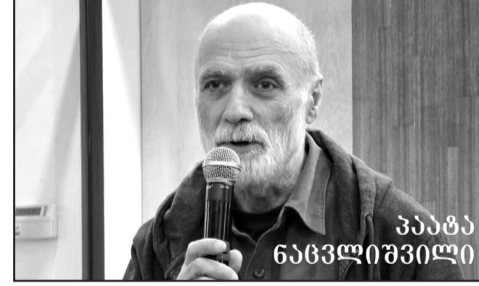
რინაზა, ბრიზოლ ჩინოზი-ძე, ბონდო მინარაშვილი, თამაზ ბაჩიაშვილი, ბაჩიაშვილი და ბაჩიაშვილი, ბაჩიაშვილი ალნიშნეს, საქართველოს ჟურნალისტთა ფედერაციის განახლება და გადმოქრება ქართული ჟურნალისტიკის განვითარებისა და გადამდგმული ძალიან მნიშვნელოვანი ნაბიჯია.

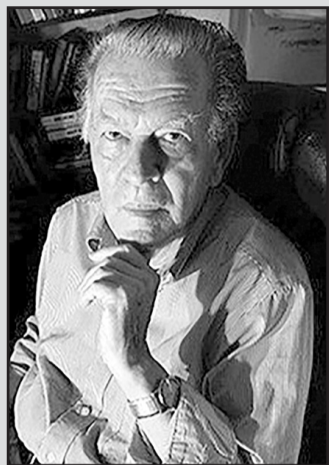
პოდა, იწყებს ახალ სივრცეში საქართველოს ჟურნალისტთა ფედერაცია, რომელიც 12 აპრილს გამართულ ყრილობაზე საქართველოს ჟურნალისტთა ფედერაციის ახალი რედაქციაც დაამტკიცა და გამგეობისა და პრეზიდიუმის ახალ წევრებადაც აირჩია რამდენიმე სახელოვანი ჟურნალისტი და საზოგადო მოღვაწე.

2024 წლის 12 აპრილის ყრილობაზე დამტკიცებულ გამგეობისა და პრეზიდიუმის წევრთა სრულ სიაზე გთავაზობთ და არც იმის თქმის შეგვეშინდება, რომ საქართველოს ჟურნალისტთა ფედერაციის ახალ სივრცეში მისი ერთად ქართული ჟურნალისტიკაში ახალი ეტაპი იწყება.

საქართველოს ჟურნალისტთა ფედერაციის ბაზმობა: გიორგი მამუკაშვილი, ლაშა ნადარეიშვილი, აკაკი სინარულიძე, ნანა დემუჯიანი, პაატა ნაცვლიშვილი, პაატა ნაცვლიშვილი, ბონდო მინარაშვილი, არჩილ გოგელია, მარინე გვიგენიშვილი, მარინა თეთრთაძე, ნინო გომიაშვილი, ვან ბაბიურთი, გოგოლა გომეჩია, სპარტაკ ქობულაძე, გუბაზ მეგრელიძე, თამაზ ბერიძე, ირმა ინაშვილი, ლალი მოროშია, ნიკოლოზ უანდიაშვილი, ანტონ ლასხიშვილი, ვახტანგ ხუნდაძე, ვადიმ ანატაბიანი, რომინ ზონ ოდიკაძე, შახვალაძე აივაზოვი, დათო ქაქულია, ნანა ლომია, ქემალ სეფიაშვილი, მიხეილ აბაიშვილი, მარინე კახიძე, თეიმურაზ უდუნტი, თამარ ჩაჩანიძე, ლიანა ჭილაძე, გულიადა ჭყაძე, ლამარა გიორგაშვილი, მამია ვაშაკიძე, მარინე დამენია, მარიამ ზედელიაშვილი, მერაბ ბალაშვილი, დავით წერეთელი, ქეთევან სესიაშვილი, ია მირიკაძე, ნაზიკო მეშველიანი, ლეონიდე დოლიძე, თეგვიზ გაჩეჩილაძე, გრიგოლ ჩიგოვიძე, ვახტანგ ნადირაძე, ბადრი ვადაკორია, ივანე ჩაფარაძე, თამაზ ჭეიშვილი, დემიკო ლოლაძე, ალექსანდრე კოტორიაშვილი, მერაბ ხაჩიძე, ზაურ ნაჭყელია.

საქართველოს ჟურნალისტთა ფედერაციის პრეზიდიუმი: გიორგი მამუკაშვილი, ლაშა ნადარეიშვილი, ნანა დემუჯიანი, აკაკი სინარულიძე, ბონდო მინარაშვილი, არჩილ გოგელია, ნანა ლომია, ვახტანგ ხუნდაძე, პაატა ნაცვლიშვილი.

ჯინ შარკი: საპარლამენტო რეპორაჟის ზოგადი ტექნოლოგია

ბიბიოგრაფია
ამერიკელი
პროფესორის
ჯინ შარკის
ნაშრომის
„ლიტერატურული
დემოკრატია“
ერთ ნაკვეთს.
ნაშრომი ქართულად
თარგმნეს
ნიკო ნოზდრიაშვილმა და
ნიკო ლაბარტაშვილმა.

რეალური წარმოდგენა ლიტერატურაზე

შპანასკენელი ათწლეულის განმავლობაში, ქვეყნის შიგნით წარმოქმნილი ან გარედან თავს მოხვეული, უამრავი დიქტატორული რეჟიმი, ორგანიზებული წინააღმდეგობის მოძრაობის ზენიტის შედეგად დაემხო ან შეირყა. ხშირად ვერც წარმოედგინათ, თუ რეჟიმის ადგილიდან დაძვრა იქნებოდა შესაძლებელი, ისე ღრმად ჰქონდათ ფესვები გადგმული, მაგრამ რეალურად, ადამიანების შეთანხმებულმა პოლიტიკურმა, ეკონომიკურმა და სოციალურმა დაუმორჩილებლობამ ყველა წინააღმდეგობა დასძლია.

1980 წლიდან, ძირითადად არაძალადობრივი დაუმორჩილებლობის წყალობით, დიქტატორული რეჟიმები დაემხო ესტონეთში, ლატვიასა და ლიეტუაში, პოლონეთში, აღმოსავლეთ გერმანიაში, ჩეხოსლოვაკიასა და სლოვაკიაში, მაღარში, ბოლივიაში, ფილიპინებში და მადაგასკარზე. არაძალადობრივმა წინააღმდეგობამ დემოკრატიზაციასთან ახლოს მიიყვანა ნეპალი, ზამბია, სამხრეთ კორეა, ჩილე, არგენტინა, პატი, ბრაზილია, ურუგვაი, მალავი, ტაილანდი, მულაუზი, უნგრეთი, ზაირი, ნიგერია და ყოფილი საბჭოთა კავშირის სხვადასხვა ნაწილი, მან ასევე მნიშვნელოვანი როლი ითამაშა 1991 წლის აგვისტოს პუტჩზე გამარჯვებაში.

გარდა ამისა, უკანასკნელი წლების განმავლობაში მასობრივი პოლიტიკური დაუმორჩილებლობა განხორციელდა იქნა ჩილეში, ბირმასა და ტიბეტში. მიუხედავად იმისა, რომ ამ ბრძოლებმა ბოლომდე ვერ დაასრულა მმართველი დიქტატორები და ოკუპაციები, მათ მსოფლიო საზოგადოებას მსგავსი რეჟიმების სისასტიკე აჩვენეს და მოსახლეობას ამგვარი ბრძოლების მნიშვნელოვანი გამოცდილება შესძინეს.

ჩამოთვლილ ქვეყნებში დიქტატორის დამარცხება, რა თქმა უნდა, სხვა დანარჩენ პრობლემებს ვერ წყვეტს. დიქტატორული რეჟიმები მემკვიდრეობით სიღარიბეს, დამაპყრობელს, არაეფექტურ მთროკრატის და განადგურებულ გარემოს ტოვებენ. მაგრამ, ჩაგვრის მსხვერპლთა მნიშვნელოვანი უმრავლესობა ტვირთი და რაც მთავარია, გაცილებით ფართო გზა იხსნება საზოგადოების პოლიტიკური, დემოკრატიული გარდაქმნისათვის, პირადი თავისუფლებისა და სოციალური სამართლიანობის დამკვიდრებისთვის.

მუდმივი პრობლემა

შპანასკენელი ათწლეულის განმავლობაში მსოფლიოში გაჩნდა დემოკრატიისა და თავისუფლების გავრცელების ტენდენცია. ორგანიზაცია Freedom House ყოველწლიურად ატარებს გამოკითხვას, თუ როგორი მდგომარეობაა პოლიტიკურ უფლებებთან და სამოქალაქო თავისუფლებასთან დაკავშირებით; მისი მონაცემებით, უკანასკნელი ოცი წლის განმავლობაში, „თავისუფალ“ ქვეყანათა რიცხვი მნიშვნელოვნად გაიზარდა:

	თავისუფალი	ნაწილობრივ თავისუფალი	არათავისუფალი
1983	55	7	64
1993	75	73	38
2003	89	55	48
2009	89	62	42

თუმცა ამ დადებით ტენდენციას ასუსტებს ის, რომ მრავალი ხალხი ჯერ კიდევ ტირანის პირობებში ცხოვრობს. 2008 წლისთვის დედამიწაზე მცხოვრებთა 6.8 მილიარდი ადამიანიდან 34% „არათავისუფალ“ ქვეყანაში ცხოვრობდა, ანუ იქ, სადაც პოლიტიკური უფლება და სამოქალაქო თავისუფლება ძალიან შეზღუდულია. არათავისუფალ კატეგორიაში შესულ 42 ქვეყანას მართავენ სამხედრო დიქტატორები (ბირმა), ტრადიციული რეპრესიული მონარქიები (საუდის არაბეთი და ბუტანი), დომინანტი პოლიტიკური პარტიები (ჩინეთი, ჩრდილოეთ კორეა), უსუსოლი ოკუპანტები (ტიმორი და დასავლეთ სპანა). ზოგიერთი მათგანი გარდაამავალი პერიოდის თან-

მდევი სირთულეების დაძლევის პროცესშია.

დღესდღეობით, მრავალ ქვეყანაში, სწრაფი ეკონომიკური, პოლიტიკური და სოციალური ცვლილებები მიმდინარეობს. მართალია, უკანასკნელი ათი წლის განმავლობაში „თავისუფალი“ ქვეყნების რიცხვი გაიზარდა, მაგრამ საფრთხე იმისა, რომ ასეთ სწრაფ და ღრმა ცვლილებებს არა თავისუფლება, არამედ დიქტატორის ახალი ფორმები მოჰყვება, კვლავ რჩება. სამხედრო დაჯგუფებები, პატივმოყვარე ლიდერები, დომინანტისადმი ერთგული პარტიები, საზოგადოებისათვის მუდმივად საკუთარი წების თავს მოხვევას ცდილობენ. სახელმწიფო გადატრიალებები ახლაც ხდება და ადვილი შესაძლებელია, რომ მომავალშიც მოხდეს. ძირითადი უფლებები (ადამიანისა და პოლიტიკური) მრავალი ხალხებისათვის ადრინდელივით მიუწვდომელი რჩება.

სამწუხაროდ, წარსული ღრმა კვალს ტოვებს. დიქტატორის პრობლემა ისევ რჩება. სხვადასხვა ქვეყნის ხალხი,

ათეულობით და ასეულობით წლის განმავლობაში, შიდა და გარე წნეხის ქვეშ ცხოვრობდა. მათგან მოხელეებისა და ხელისუფლებისადმი უსიტყვო მორჩილებას მოითხოვდნენ. უკიდურეს შემთხვევებში, სახელმწიფო ან მმართველი პარტია წინასწარგანზრახვით ასუსტებდა, იქვემდებარებდა ან ცვლიდა სახელმწიფოსგან დამოუკიდებელ სოციალურ, პოლიტიკურ, ეკონომიკურ და რელიგიურ საზოგადოებრივ ინსტიტუტებს და ქმნიდა ისეთებს, რომელთა გამოყენება საკუთარი ინტერესისათვის რთული არ იქნებოდა. მათი მეშვეობით ხალხს დააცალკევებდნენ, გათიშული ხალხის ბრბოს კი ერთმანეთის წლობა, საკუთარი წებით მოქმედება და თავისუფლების მოპოვება აღარ შეუძლია.

შედეგის წინასწარ განსაზღვრა რთული არ არის - ხალხი სუსტდება, კარგავს თავდაჯერებულობას და წინააღმდეგობის განწვევს უნარს. ადამიანები იმდენად არიან დაშინებული, რომ დიქტატორის სიტუაციის და თავისუფლების წყურვილის შესახებ საუბარს ოჯახის წევრებთან და მეგობრებთანაც კი ვერ შეძლებენ. მათ ღია წინააღმდეგობაზე გაფიქრებისაც კი ეშინიათ და თავისუფლებისთვის ბრძოლის აზრს საერთოდ ვერ ხედავენ, უმიზნოდ იტანჯებიან და მომავალს იმედის გარეშე შესცქერავენ.

შეიძლება, რომ თანამედროვე დიქტატორის პირობები ადრინდელზე მეტად უარესი აღმოჩნდეს. ადრე წინააღმდეგობის განწვევას ზოგიერთი ადამიანი მაინც ცდილობდა. მოკლევადიანი მასობრივი პროტესტები, დემონსტრაციები, საზოგადოების მორალურ სულს გარკვეული დროით ზრდიდნენ. ცალკეული ადამიანები ან მცირე ჯგუფები, რაიმე პრინციპის დასაცავად ან უბრალოდ დაუმორჩილებლობის გამოსახატავად, თითქმის უაზრო საქციელს სჩადიოდნენ. თუმცა, ყველაფრის მიუხედავად ამ ქმედებებს დაელოდა შიში და მორჩილების ჩვევა, ანუ შეექმნათ დიქტატორის დაშლის წინაპირობა - არ შეეძლოთ. რაოდენ სამწუხაროც არ უნდა იყოს, ამგვარ მოქ-

მედებებს უამრავი მსხვერპლი და სისასტიკე მოჰქონდათ და გამარჯვების ან თუნდაც იმედის ჩასახვის ნაცვლად არსებულ მდგომარეობას კიდევ უფრო ართულდნენ.

2. Freedom House, Freedom in the World, <http://www.freedomhouse.org>.

უკვე შედგენილი მეთავე წელია, რაც „ფრიდომ ჰაუსი“ მსოფლიოში თავისუფლების ხარისხის კვლევაზე იუწყება. ასეთი რეალობის ხელშეწყობ ფაქტორებს, მარშანდელი მონაცემებით, წარმოადგენდა მსოფლიოს მასშტაბით გამოვლენილი ურთიერთგადაშეწყობი კრიზისები, რომლებიც დემოკრატიულ ქვეყნებში კვებავდნენ ქსენოფობიურ განწყობებს და მთელ რიგ სახელმწიფოებში პოლიტიკურ თუ ეკონომიკურ პრობლემებს იწვევდნენ.

წინასიტყვაობაში, რომლის თანავეტორი „ფრიდომ ჰაუსის“ ვიკი-პრობლემები გამოკვლევების საკითხებში არჩეულნი არიან, ნათქვამია, რომ ეკონომიკურმა უკუსვლამ ბევრ ქვეყანაში კიდევ უფრო გაართულა კომპლექსური პრობლემები, რაც თავის მხრივ, კორუფციითა და საგარეო პოლიტიკის სარბიელზე დაშვებული შეცდომებით იყო განპირობებული. <https://gtmarket.ru/ratings/freedom-the-world/info> (მთარგმნელი)

თავისუფლება ქალაქის მეშვეობით?

რა უნდა ვქნათ ისეთ ვითარებაში, როდესაც მეტ-ნაკლებად აშკარა შესაძლებლობები უშედეგოა - დიქტატორი კონსტიტუციური და საკანონმდებლო ბარიერების, სასამართლო გადაწყვეტილების, საზოგადოებრივი აზრის იგნორირებას ახდენს. ამიტომაც გასაგებია, რომ სისასტიკესთან, წამებასთან და მკვლელობასთან შეჯახებისას ადამიანები ხშირად მიდიან იმ დასკვნამდე, რომ დიქტატორის დამხობა მხოლოდ ძალადობის გზითაა შესაძლებელი. ხანდახან განარისხებული მსხვერპლი ერთიანდებოდნენ, რათა ებრძოლათ დიქტატორის წინააღმდეგ ძალადობისა და ომის ყველა საშუალებით, თუმცა მათ წარმატების შანსი არ ჰქონდათ. ისინი უშიშრად,

თავდაუზოგავად და მამაურად იბრძოდნენ და ზოგჯერ მნიშვნელოვან შედეგსაც აღწევდნენ, მაგრამ თავისუფლებას იშვიათად მოიპოვებდნენ. აჯანყებას სასტიკად ახშობდნენ და ადამიანები კიდევ უფრო უძლიერეს ხდებოდნენ.

როგორი მიმზიდველიც არ უნდა იყოს ძალადობრივი მეთოდებით ბრძოლა, ერთი რამ ნათელია: თავისუფლებისათვის მებრძოლი ბრძოლის იმ სახეობას ირჩევენ, სადაც მჩავერდებს თითქმის ყოველთვის უპირატესობა აქვს. დიქტატორი ძალის გამოსაყენებლად მშვენიერადაა მომზადებული. რაოდენ დიდხანსაც არ უნდა მოქმედებდნენ თავისუფლებისათვის მებრძოლი, საბოლოოდ სასტიკი რეალობა იმარჯვებს. როგორც წესი, დიქტატორს გაცილებით მეტი იარაღი, ტრანსპორტი და ჯარი გააჩნია. თავისუფლებისმოყვარულთა სიმამაცის მიუხედავად, მათ ამის საპირწონის შექმნა თითქმის არასდროს შეუძლიათ.

თუ შეიარაღებული აჯანყება არარეალურია, ზოგიერთი დისიდენტი პარტიზანულ ბრძოლას ემხრობა. თუმცა ამას ჩაგრული მოსახლეობისათვის სარგებელი იშვიათად მოაქვს და დემოკრატიულ ცვლილებას არასდროს (ან თითქმის არასდროს) უზრუნველყოფს. პარტიზანული ბრძოლის არჩევა პრობლემის გადაწყვეტას არ ნიშნავს, განსაკუთრებით იმიტომ, რომ ამ დროს ძალიან მეტი ადამიანი იღუპება. მიუხედავად შესაბამისი თეორიის, სტრატეგიული ანალიზის და ზოგჯერ - საერთაშორისო მხარდაჭერისა, იგი გამარჯვებას არ უზრუნველყოფს. პარტიზანული ბრძოლა საკმაოდ ხანგრძლივია, მმართველი რეჟიმი კი ამ დროის განმავლობაში სამოქალაქო მოსახლეობაზე ზენიტის აქტივობას ახდენს. ანუ, ბრძოლა უდიდესი წვალეობაა და სოციალური დაძაბულობას იწვევს.

გარდა ამისა, გამარჯვების შემთხვევაშიც კი, პარტიზანულ ბრძოლას ხშირად ხანგრძლივი ნეგატიური სტრუქტურული შედეგები მოჰქონდა. რეჟიმი, რომლის წინააღმდეგაც იბრძოდნენ, უფრო და უფრო სასტიკი ხდებოდა. თუ მას საბოლოოდ დაამხობდნენ, ახალი რეჟიმი უკეთესი არ აღმოჩნდებოდა. შეიარაღებული ძალების რიცხვი და შესაბამისად გავლენა იზრდებოდა, ხოლო დემოკრატიული საზოგადოების მშენებლობისათვის და მხარდაჭერისათვის მნიშვნელოვანი დამოუკიდებელი ჯგუფები და ინსტიტუტები უკიდურესად სუსტდებოდნენ. დიქტატორის მოწინააღმდეგეებმა საბრძოლველად სხვა გზა უნდა მოეძებნათ.

* Ibid. 2019 წლის თებერვალში Freedom House-ის გამოქვეყნებული ანგარიში წარმოადგენს 210 ქვეყნის შეფასების შედეგად მიღებული ანალიზური მონაცემების შედეგად.

ამერიკელი და რუსი დიპლომატების რეაქციები პროპაგანდის ნაწილი და ომში ვაჭრობის პროცესია

„დიდი ზვიდულის“ საგარეო საქმეთა მინისტრები უკრაინის წინააღმდეგ რუსეთის აგრესიულ ომს გამოხატა და კიდევ ერთხელ აღასტუმრებენ, რომ უკრაინის მიმართ მათი მხარდაჭერა უწყვეტია. მათი მტკიცებით, გააქტიურებენ უკრაინის საგარეო თავადაცვას, რათა ამ გზით გადაარჩინონ ადამიანების სიცოცხლე და დაიცვან კრიტიკული ინფრასტრუქტურა. „დიდი ზვიდულის“ საგარეო საქმეთა მინისტრები ვირობას დეკლარაცია, რომ ყველაფერს გააკეთებენ, რათა უკრაინის საზღვრები დაცვაში იყოს.“

ამასთან საინტერესოა აშშ-ის ცენტრალური სადაზვერვო სააგენტოს დირექტორის, უილიამ ბერნის განცხადება, რომ თუ ამერიკელი კანონმდებლები უკრაინის დახმარებას ახლავე არ დაამტკიცებენ, ქვეყანამ შესაძლოა, 2024 წლის ბოლომდე ომი წააგოს. ბერნსმა კანონმდებლებს მოუწოდა, მიიღონ დამატებითი კანონმდებლობა, რომელიც უკრაინისთვის მილიარდობით აშშ დოლარის გამოყოფას ითვალისწინებს.

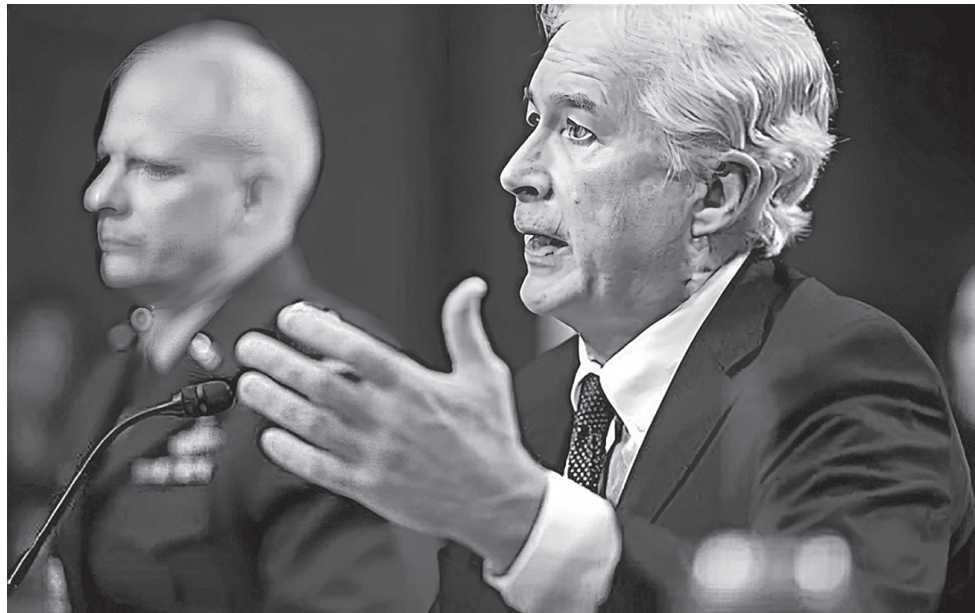
„იმ სტიმულით, რომელიც მოჰყვება სამხედრო დახმარებას, როგორც პრაქტიკულად, ისე ფსიქოლოგიურად, უკრაინელები სრულიად შეძლებენ 2024 წლის განმავლობაში გაუძლონ და ჩამოშლილ პუტინის ამპარტავანი შეხედულება, რომ დრო მის მხარესაა“, – აღნიშნა უილიამ ბერნმა.

როგორც ბერნის ამბობს, უკრაინის მხარდაჭერა ახლა უფრო მეტია, ვიდრე რუსეთის წინააღმდეგ ომი. მისი თქმით, ეს ასევე ეხება სი ძინზინს ჩინეთში, მის ამბიციებსა და ამერიკის მოკავშირეებსა და პარტნიორებს ინდო-წყნარი ოკეანის რეგიონში. ბერნის ამბობს, რომ ეს ნამდვილად არის საკითხი იმის შესახებ, ესმით თუ არა მოწინააღმდეგეებს ამერიკის სანდოობა და სიმტკიცე.

თავის მხრივ აშშ-ის ყოფილი ვიცე-პრეზიდენტი, მაიკ პენსი აცხადებს, რომ თუ ვლადიმერ პუტინი დაამარცხებს უკრაინას, ამერიკულ ჯარებს სხვა გზა არ ექნებათ, გარდა იმისა, რომ ებრძოლონ რუს დამპყრობლებს ევროპაში. მისი თქმით, იზოლაციონიზმი არასოდეს არის პასუხი ტირანული რეჟიმებისთვის, რომლებსაც ექსპანსიონისტური განზრახვები აქვთ.

„მიუხედავად კონგრესის, დაამტკიცოს უკრაინის სამხედრო დახმარების დამატებითი დაფინანსება, რომელიც თვეები გაჭიანურდა. პუტინი თუ დაამარცხებს უკრაინას, ეჭვი არ მეპარება, დადგება დრო, რომ ის გადაკვეთს საზღვარს და ჩვენს ფორმიან მამაკაცებსა და ქალებს ბრძოლა მოუწევს. დიდი დრო არ გავა, საზღვრის გადაკვეთიდან და ჩვენს კაცებს მოუწევთ ბრძოლა ნატოს ხელშეკრულების მე-5 მუხლის შესაბამისად“, – განაცხადა მაიკ პენსმა.

რუსეთი კი სამხედრო ოპერაციის გაგრძელებას აანონსებს. რუსეთის საგარეო საქმეთა მინისტრის, სერგეი ლავროვის განცხადებით, რუსეთი სრულიად დარწმუნებულია, რომ სპეციალური სამხედრო ოპერაციის გაგრძელება აუცილებელია. რუსი დიპლომატი აცხადებს, რომ რუსეთი გამოხატავს მზადყოფნას მოლაპარაკებებისთვის, მაგრამ უკრაინის პრეზიდენტ ვოლოდიმერ ზელენსკისთან დიალოგს აზრი არ აქვს, მათ შორის იმიტომ, რომ მის ბატონებს ჰეგემონიის დაკარგვის ეშინიათ.

„უკრაინასთან ახალი მოლაპარაკებების დაწყების შემთხვევაში, რუსეთი მოლაპარაკებებს არ შეაჩერებს. ჩვენ ვთქვით, რომ მზად ვართ მოლაპარაკებებისთვის, მაგრამ სტამბოლის ისტორიისგან განსხვავებით, მოლაპარაკებების დროს საბრძოლო მოქმედებებში არანაირ პაუზას არ გვაკეთებთ“, – აღნიშნა სერგეი ლავროვმა.

ექსპერტი უსაფრთხოების საკითხებში დევიდ პუხალაშვილი თვლის, რომ ამერიკელი მაღალჩინოსნებისა და მათ შორის რუსი დიპლომატიის განცხადებები ჩვეულებრივი პროპაგანდის ნაწილი და ვაჭრობის პროცესია, რომელიც გრძელდება. მისი თქმით, ვაჭრობა და საომარი მოქმედებები მიმდინარეობს პარალელურ რეჟიმში. როდესაც რუსეთი

აკეთებს განცხადებას, რომ ის გააგრძელებს ამ ოპერაციას და ბოლომდე მიიყვანს, ეს არის დასასრული იმ პროცესებისა, რაც ვითარდება რუსეთ-უკრაინის ფრონტის ხაზზე.

„ვეფქრობ, რომ ვექტორალური ცვლილებები იქნება. ჩვენ ვადავდივართ ახალ ინფორმაციულ ფაზაზე, ეს არის მიზანმიმართულად დანერგული პროცესი და გადაფარვა იმისა, რაც რეალურად ამ წლების განმავლობაში მიმდინარეობდა, რაშიც ჩართული იყო მთელი მსოფლიო და ახლა გარკვეული საზღვრების გადაწყვეტილება ასე გაგრძელდება, ამაში სიასხლე არაფერი არ არის. ეს არის უცვლელი და მუდმივი პროცესი, რომ სახელმწიფოები საერთაშორისო არენაზე იბრძვიან საერთაშორისო დომინაციისთვის. ამიტომ, ამას არსებითი მნიშვნელობა არ აქვს. ეს უკრაინაში განვითარებული მოვლენების შედეგი არ იქნება. უბრალოდ, ეს იქნება ჩვეულებრივი პროცესი, რომელიც ხელს შეუწყობს იმ სახელმწიფოს, რომელიც ცივილიზაციას უკრაინაში“, – აღნიშნა დევიდ პუხალაშვილმა.

თამთა ძარჩავა

ვიქტორ ორბანი: ამჟამინდელი ომი ჩვენი ომი არ არის. ამიტომ რუსეთ-უკრაინის ომში უნებრითი არ შევა!

უნგრეთის პრემიერ-მინისტრმა, ვიქტორ ორბანმა განაცხადა, რომ უნგრეთი უნდა იყოს ნეიტრალი.

სერგეის პრემიერ-მინისტრის განცხადებით, მისი მმართველობის გარეშე უნგრეთი უკვე ომში ბოლომდე იქნებოდა ჩაფლული, მაშინ როცა „ომის მომხრე მთავრობა, ბრიუსელის ბიუროკრატები და ბრიუსელის ბიუროკრატების ქსელი მილიონობით დოლარს უგზავნის ომის მომხრე მემარცხენეებს ბუდაპეშტში“.

„ომის მხარდამჭერი მთავრობები, ბიუროკრატები ბრიუსელში, ჯორჯ სოროსის ქსელი მილიონობით დოლარს უგზავნის ბუდაპეშტში ომის მომხრე მემარცხენეებს, რომლებიც არც მალავენ იმ ფაქტს, რომ მათ სურთ მთავრობის შეცვლა მათი კლიენტებისთვის. მათ სურთ ომის მომხრე მთავრობა, მშვიდობის მომხრე მთავრობის ნაცვლად, მარიონეტული მთავრობა, რომელსაც ბრიუსელი და ვაშინგტონი აკონტროლებს, ნაცვლად ეროვნული მთავრობისა. ასე რომ, მეგობრებო, მოკლედ რომ ვთქვათ, უნდა ვიბრძოლოთ. უნდა დავიცვათ უნგრელი ხალხის მშვიდობა და უსაფრთხოება. უნდა დავიცვათ ეკონომიკური მიღწევები, ჩვენი ოჯახები და განსაკუთრებით ჩვენი შვილები. ბრიუსელისთვის გასაგებად: არა მიგრაცია, არც გენდერი, არც ომი. ასე წერია საარჩევნო მანიფესტში“, – განაცხადა ვიქტორ ორბანმა.

როგორც მედია წერს, ორბანი უნგრეთს უწინასწარმეტყველებს „კიდევ მეტ უსიამოვნებას“, რადგან ბრიუსელში დღეს „არსებობს ომის მომხრე უმრავლესობა“, ევროპაში „საომარი განწყობა ჭარბობს“ და პოლიტიკაში „დომინირებს ომის ლოგიკა“.

„ჩვენ ერთი ნაბიჯი გვაშორებს დასავლეთის ჯარების გაგზავნისგან, ეს არის სამხედრო ქარიშხალი, ბრიუსელი ცეცხლთან თამაშობს, ღმერთის გამოცდაა, რასაც ბრიუსელი

აკეთებს“, – განაცხადა ორბანმა. ვიქტორ ორბანის თქმით, უნგრელებმა იცნან, რა არის ომი და ამჟამინდელი ომი „მათი ომი“ არ არის. ამიტომ რუსეთ-უკრაინის ომში უნგრეთი არ შევა არც ერთი მხარის გვერდით.

აშშ ისრაელისთვის 26.4 მილიარდს გამოყოფს

აშშ-ის ნაწარმოებულთა პალატამ ისრაელისთვის 26.4 მილიარდი დოლარის ოდენობის დახმარების პაკეტის გამოყოფის კანონპროექტს დაუჭირა მხარი. კანონპროექტი ჰუმანიტარულ და სამხედრო დახმარებებს, მათ შორის, საჰაერო თავდაცვის სისტემების შეყვანას ითვალისწინებს. კონკრეტულად, დახმარების პაკეტიდან ოთხი მილიარდი სარაკეტო თავდაცვის სისტემებისთვის იქნება გამოყოფილი, ხოლო 1,2 მილიარდი დოლარი Iron Beam-ის ტიპის თავდაცვის სისტემებისთვის. ამასთან, დახმარების პაკეტი გულისხმობს 3,5 მილიარდი დოლარის ოდენობის მონიშნულ იარაღის სისტემებისა და სხვა ნივთების შესყიდვას საგარეო სამხედრო დაფინანსების პროგრამის მეშვეობით.

პაკეტიდან 9.2 მილიარდი დოლარი გამოყოფილია ჰუმანიტარული დახმარებისთვის, კერძოდ, საკვებისთვის, თავშესაფრისა და ძირითადი სერვისებისთვის, რომელიც მოსახლეობისთვის გამოყოფილი იქნება კრიზისულ დროს.

იტხოვან ვადაძელ არჩევნებს

ისრაელში ვადაძელი არჩევნების მოთხოვნით მრავალთასიანი საპროტესტო აქცია გაიმართა. მოქალაქეები პრემიერ-მინისტრ ბენიამინ ნეთანიაჰუს გადადგომას და 133 მძევლის გათავისუფლებას მოითხოვენ, რომლებიც 7 ოქტომბრის თავდასხმის შემდეგ „ჰამასის“ ტყვეობაში არიან. საპროტესტო აქციები გაიმართა როგორც თელ ავივში, ასევე იერუსალიმში, ნეთანიაჰუს საცხოვრებელ სახლთან.

ზელენსკი მოკავშირეებს ორბანს სტანდარტში ადანაშაულებს

ის, რომ მოკავშირე ქვეყნებმა ისრაელის (ა) დაიცვეს და უკრაინის არა, ორბანს სტანდარტზე მდგომარეობს, – ამის შესახებ უკრაინის პრეზიდენტმა ბრახილიურ მედიასთან ინტერვიუში განაცხადა. ვოლოდიმერ ზელენსკის თქმით, ისრაელი ნატოს წევრი ქვეყანა არ არის, თუმცა ამის მიუხედავად, პარტნიორმა ქვეყნებმა ის ირანის თავდასხმისგან დაიცვეს. უკრაინას კი რუსეთის შეჭრის დღიდან ეზღნებინა ცის ჩაკეტვაზე უარს იმ მოტივით, რომ ეს რუსეთთან ომში ჩართვის რისკს გაზრდის.

ასი ათასზე მეტი დამკვირვებელი და იურიისტი – საარჩევნო უზენაესი

დოლალ ტრაბის წინასაარჩევნო კამპანიაში განაცხადს, რომ 100 ათასზე მეტი იურიისტი და დამკვირვებლის განთავსებას გაეგზავნა საარჩევნო უზენაესი.

ინიციატივა მოიცავს საარჩევნო დამკვირვებლებისა და მუშაკების, ასევე იურიისტების ტრენინგს. ტრამპმა გააფრთხილა მხარდამჭერები, რომ „დემოკრატებმა“ შეიძლება სცადონ 2024 წლის საპრეზიდენტო არჩევნების გაყალბება.

ტრამპმა კერძო საუბრებში განაცხადა, რომ მისი პოლიტიკური გუნდი არ იყო სათანადოდ მომზადებული 2020 წლის არჩევნების შემდეგ სამართლებრივი ბრძოლისთვის. აშშ-ის საპრეზიდენტო არჩევნებში მიმდინარე წლის 5 ნოემბერს გაიმართება.

ღირსეულთა ღირსეული თავიანთი

ვილი სანიოლი:

ეს ნარმატივს ვაჩვენებ და მისი პარტი...

საქართველოს ფეხბურთის ფედერაციის ვიზიტორი ვილი სანიოლი...

ფეხბურთის სპეციალისტი მადლოძის უხდის ვლადიმერ ვაისს...

„ვიზიტორები კარგ განწყობას და მხიარულ გარემოს, თუმცა ვიცი, რომ ტურნირი საკმაოდ ახლოსა და მზადდება უნდა და ვინცოთ, რადგან საკვალიფიკაციო ეტაპის გადალახვა მხოლოდ ერთი ნაბიჯი იყო...“

ქალიან ვამაყობ ამ მიღწევით, ყველა ადამიანს სიამოვნებას ქება, თუმცა მე ამ საქმის მხოლოდ ერთი შემდეგნეული ნაწილი ვარ...

ფანტასტიკური მოვლენა იყო. რა თქმა უნდა, ამ ადამიანების სახეების და სიხარულის ცრემლებს კადრები ჩემს მესხიერებაში მუდამ დარჩება.

საქართველოს ნაკრები წლების წინათ D ლიგაში გამოდიოდა, ახლა კი B ლიგაში ვართ. ვფიქრობ, რომ ერთა ლიგამ ჩვენი ფეხბურთელები დიდი მიღწევების შესაძლებლობებში დაარწმუნა...

გადანწყვეტილებების მიღება ზოგჯერ ინსტიტუტურად ხდება. მას შემდეგ, რაც პირველად ველაპარაკე სფფ-ის წარმომადგენლებს...

დიდი მადლობა მინდა გადავუხადო ვლადიმერ ვაისს. ის, რაც ცოტა ხნის წინათ მოხდა, მისი წარმატებას არის, რადგან მან ბევრი იმუშავა ვუნდის სტრუქტურაზე და არაერთი ახალგაზრდა ფეხბურთელი მოიწვია ნაკრებში...

მარტივია ადამიანს მოსთხოვო, რომ 100%-ით დაიხარჯოს, მე კი ფეხბურთელებს ვუხსნი, თუ როგორ უნდა გაიღოს ყველაფერი მიუღიანზე...

ნელითვის მიუღებელი იქნება იმაზე ნაკლები, რაც პლეი ოფში ვაჩვენებ. ფეხბურთელებმა ეს იცინ და ისიც ესმით, რომ მე ამ ყველაფერს მკაცრად მივედებო. ევროპის ჩემპიონატზე ჩვენს მიერ მომზადებულ სიურპრიზს რაც შეეხება, ამაზე ლაპარაკი ადრეა...

ქალიან ვამაყობ და მიხარია გერმანიაში საქართველოს ნაკრებთან ერთად ყოფნა, რადგან გერმანია არის ქვეყანა, რომელიც მიყვარს...

ღიბნობები

ნახვამდის, ეპროკა!..

იმაღლი გვექნა, რომ ვირტუალური ვეროლიგის პლეი-ოფში გააღწევდა, მაგრამ იტალიური კლუბის ოცნებას ასრულებს არ ენერა - ტურნირი უმისოდ გავრძელდება.

თორმეტი შედეგის ქრონიკაში ოპტიმიზმის საფუძველზე რეგულარული სეზონის პირველ ნახევარში გუნდის ფეხბურთელები თამაშში და თვით ბოლონიელთა ქართველი ლიდერის სტაბილურობა გვაძლევდა...

მართალია, თანდათან ყველა დაუბრუნდა სარბიელს, მაგრამ ეს მხოლოდ სტამბოლში მრისხანე ეფესოსთან მძაფრი ბრძოლის მოსაგებად აღმოჩნდა საკმარისი...

შეგახსენებთ, რომ „ჯვაროსანთა“ კაპიტნის ძველ პარტნიორებთან აპენინელებში შინ ერთი კვირის წინათ პირველი რაუნდის ფინიში და მარცხდნენ. ამჯერად სტუმრები ღირსეულად გამოიყურებოდნენ და შესვენებაზე თანაბარი ანგარიშით გავიდნენ - 4:1.

სამწუხაროდ, მესამე პერიოდი მასკებმა ჰოვარდის ძალისხმევით (28 ქულა), ისევე როგორც წინა მატჩი (მამინ - 32 ქულა) გადამწყვეტი ჩხვლეტითა (31:16) და მეტოქის დამამათებით დაასრულეს.

აღსანიშნავია, რომ შენგელია თანაგუნდელთაგან ამჯერადაც საუკეთესო იყო - 16 ქულა, 7 მოხსნა, მაგრამ ერთი მერცხლის ჭიკჭიკმა გაზაფხული ვეღარ მოიყვანა. ასე რომ, დარჩა სერია - 2.

სამწუხაროდ, არანაკლებ გაირთულეს სავეროპე პერსპექტივები ტოპ-ლიგებში მოთამაშე ფეხბურთელმა ლეგიონერებმა.

იტალია. სერია „ა“. მთავარი - ნაპოლი 1:0. ჩემპიონთა ლიგის რეფორმირებული ფორმატით შესაძლებელია იტალიას 6 ადგილიც კი ერგოს უახლოეს ტურნირში, მაგრამ კამპანელები მორიგი კრახის შემდეგ ცხრილის შუაგულამდე დაეშვებიან და კონფერენს ლიგაზე გასვლაც კი სათუო გაუხდათ. რაც შეეხება კვარას, მან უსუსტესი შეხვედრა ჩაატარა და 70-ე წუთზე შეეცვალეს.

ესპანეთი. ლა ლიგა. ვალენსია - ბეთისი 1:2. ნარმატეული სერია უშუალოდ კონკურენტთან მატჩში დამარცხდა შეწყვეტეს და მასპინძლებს ამჯერად ვერც მორიგი გამარჯვებულა უშველა.

მკლეთამკლი

სტამბოლიდან - ჩემპიონის ქაბრით

თანამდროვე მკლავების ლეგენდარული ჩემპიონები ერთმანეთს მორიდ დაუპირისპირდნენ. East vs West-ის პრესტიჟულ ღონისძიებაზე, რომელსაც სტამბოლში უმასპინძლა...

ქართველი „პალკად“ წოდებული ლევან სპინაშვილი კანადელ ჩემპიონს, დევონ ლარატს კარიერაში მორიდ დაუპირისპირდა და კვლავ მარტივად დაამარცხა - 4:0.

საგინაშელომა ლარატს ხელი ოთხჯერ დაადებინა და კანადელმა გარკვეული წინააღმდეგობის განევა მხოლოდ პირველი ორთაბრძოლის დროს მოახერხა.

შეგახსენებთ, რომ უძლეველი ქართველი მკლავებილი ტრავმის გამო ერთი წლის განმავლობაში ვერ ასპარეზობდა, თუმცა, ლევან სპინაშვილი ხანგრძლივი პაუზის შემდეგ ტრავმით დაბრუნდა და დევონ ლარატს ჩემპიონის ქაბრით დაამარცხა.

East vs West-ის ტურნირი ქართველ მკლავებილითა სრული ღონისძიებით ნარინართა - ლევან სპინაშვილის გარდა ჩემპიონები (ნაპოლი ბინატიშვილი და დავით სამუშია) გახდნენ.

...შუ იყოს, თუნდა სვადია

საქართველოს რაგბის კავშირის საერთაშორისო ურთიერთობათა სამსახურის ხელმძღვანელის მოადგილე ნატალია კურტიანიძე პირველი ქართველი ქალია, რომელიც 2023 წელს მსოფლიო რაგბისა და Capgemini-ს ქალი ლიდერთა პროგრამის სტიპენდიანტი გახდა.

მან საკუთარი გამოცდილება მსოფლიო რაგბის ოფიციალურ ვებ-გვერდს გაუზიარა:

„ნატალია კურტიანიძე ორი ათეული წელია საქართველოს რაგბის კავშირში მოღვაწეობს და მომხსნარეა ყველა იმ მოვლენის, რამაც რაგბის ქართველ ერში განსაკუთრებული ადგილი დაუშვიდრა.“

მან მუშაობა 2000-იან წლებში არასამთავრობო ორგანიზაციაში დაიწყო, რომელიც განათლებისა და ჯანმრთელობის ცხოვრების წესის პროპაგანდას ეწეოდა. ამჟამად რაგბის კავშირის საერთაშორისო ურთიერთობათა მენეჯერის მოადგილე ცდილობს, რომ ქალთა რაგბის მიმართული ანალოგიური მხარდაჭერა მთელი ევროპის მასშტაბით მოიპოვოს.

პირველი ქართველი ლიდერი ქალი რაგბიში

ის იმედოვნებს, რომ მსოფლიო რაგბის პროგრამის - Capgemini-ის მიხედვით, სხვა ქართველ ქალებსაც დაანახოს, რომ მათაც შეუძლიათ მნიშვნელოვანი როლი ითამაშონ რაგბის განვითარებაში.“

კითხვაზე, თუ რამ გადაწყვეტინა პროგრამაში ჩართვა, ის გვაპასუხობს:

„ჩემი უმთავრესი მოტივაცია იყო მეჩვენებინა, რომ საქართველოშიც ცხოვრობენ ქალბატონები, რომლებსაც ქვეყანაში რაგბის განვითარება უნდათ.“

კურტიანიძე პირველი ქართველი ქალია, რომელიც ქალი

ლიდერების, Capgemini-ის პროგრამაში მისი დაარსების დღიდან, 2018 წლიდანაა ჩართული, თუმცა ის დარწმუნებულია, რომ საქართველოში კიდევ ბევრ ქალს შეუძლია მის გზას გააგრძელოს.

„დარწმუნებული ვარ, რომ საქართველოში ჩემზე მეტად მორტიერებული, ჩემზე უფრო ძლიერი ქალბატონები მრავლად არიან.“

საქართველოს კაცთა ნაკრები მსოფლიოს რეიტინგში მე-13 ადგილს იკავებს და ექვსჯერ მიიღო მონაწილეობა მსოფლიო თასზე, თუმცა 15-ქალას ნაკრები ქალთა რეიტინგში საერთოდ არ ფიგურირებს. სამაგიეროდ საქართველოს ჰყავს 7-ქალა ნაკრები, რომელმაც რაგბი ევროპის მორიდ დივიზიონში, 12 გუნდს შორის ორი ეტაპის ჯამში მე-4 ადგილი დაიკავა. ამის ფონზე კურტიანიძე დარწმუნებულია, რომ ქართული ქალთა რაგბის ნათელი მომავალი მორის აღარაა.

„რაგბი თავისუფლების გზაა. ფესტივალებსა და თამაშებზე განხილვით ქალებსა და გოგონებს, რომლებიც მხოლოდ იმპორტ თამაშებში, რომ სურთ თავისუფლები იყვნენ. რაგბი ფიზიკურ ძალასთან ასოცირდება და როდესაც კაცების თამაშს უყურებ, ის ქალებისთვის წარმოუდგენლად გეჩვენება.“

როდესაც ქალები რაგბის თამაშობენ, ისინი საზოგადოების ამრის წინააღმდეგ მდიან. ვიმედოვნებ, რომ ჩემს ქვეყანაში რაგბი მალე გახდება ქალბატონების საყვარელი სპორტის სახეობა.“

სიმატლითა და ღირსებით უმეკული

ყველას ჩვენი რაულ ჯახია გვყავს!

გულწრფელად ვულოცავთ ჩვენთვის ძვირფას ადამიანს საიუბილეო თარიღს – დაბადებიდან 80 წლისთავს და ვუსურვებთ მისთვის ჩვეულ შემართებას შემდგომ წლებშიც, ჯანმრთელობას და ზედმიწევნობის ზრდას და შთამომავლებთან ერთად.

რაულ ჯახია 1944 წლის 22 აპრილს დაიბადა ხობის რაიონის სოფელ საჯიჯაოში. ნიჭიერ ახალგაზრდას კარგად უსწავლია – საშუალო სკოლა – ოქროს მედალზე, შემდგომ სტრუქტურული მეურნეობის ინსტიტუტი – სოხუმში და საზოგადოებრივ მეცნიერებათა აკადემია მოსკოვში წარჩინებით დაუმთავრებია და 50-წლიანი მუშაობის ნაყოფიერი გზა გაუვლია ფიზიკური შრომიდან დაწყებული, პარტიულ-პოლიტიკური, ადრინალისტიკური, სამჭობო და სამეურნეო საშუალებებით გაგრძელებული:

კომპარტიული და პარტიული ძირეული ორგანიზაციების მდივანი, რაიონული გაზეთის რედაქტორი, წლების განმავლობაში ხობისა და ნალენჯის რაიონებში სამჭობო და პარტიული ორგანიზაციების ხელმძღვანელი, სამეურნეო ორგანიზაციებში, რესპუბლიკურ სტრუქტურებში მოღვაწეობა და ბოლოს, სახელისა და ღირსების მემკვიდრედ პენსიაზე გასვლა.

...იშრომა, ყველგან სახელოვნოდ იღვანა, ადგილობრივ და ქვეყნის უმაღლეს ორგანიზაციებში იყო არჩეული, სხვადასხვა ჯილდოებს და აღიარებაც დაიმსახურა...

მოკლედ და გადაუჭარბებლად შეიძლება ითქვას, რომ დაუღალავი, შემართებული შრომით მან ყველგან დაკისრებული მოვალეობაც და საკუთარი თავიც ასახვლა.

მას არც პენსიაზე გასვლის შემდეგ გამოუჩენია პასიური პოზიცია და მწერლობაშიც გააგლო თავისი მოკრძალებული კვალი – ბევრი ჩვენგანის წიგნების თაროს ამშვენებს მისი რამდენიმე წიგნი.

მაღალი საზოგადოებრივი პასუხისმგებლობის მქონე არასდროს ჩვეოდა საქმის მოსაჩვენებლად, ბერეულდ კეთება და ასევე დღესაც, თუნდაც ადამიანებთან უშუალო ურთიერთობაში. პროფესიონალი პარტიული და სამეურნეო სფეროში მუდამ მშრომელთა ინტერესების დამცველი, ცხოვრებისეულ პრობლემებთან მედგრად მებრძოლი, უადრესად პრინციპული, სიტყვის და საქმის კაცი, მტკიცედ მომთხოვნი სხვებისა და უპირველესად საკუთარი თავისადმი: ურეკლამოდ, უხმაურად თესდა სიკეთეს და დიდად სიამოვნებდა ეს.

მისთვის დამახასიათებელია სამართლიანი მოთხოვნაც და მიტევებაც. მის სიტყვა-სა და დაპირებას უცელოდ მესრულდება მოყვება. ადამიანებში კარგს ეძებს უმეტესად. და ყველაფერში იყო გამოკვეთილი ლიდერი და საიმედო თანამებრძოლი.

განსაკუთრებით მოწონებდა იმსახურებს მისი ყურადღება და გულიანი პატივისცემა გარშემო მყოფებისადმი, ყოფილი კოლეგებისა და თანამებრძოლების, ზოგადად წარსულისადმი, გამოკვეთილად კი ამქვეყნიდან წასვლისადმი – პერიოდულად მოინახულებს ხოლმე მათ საფლავებს, გულწრფელად მოიხსენიებს მათთან ურთიერთობას, ღვანოსა და ამავს.

რაულ ჯახია საკმაოდ დაფასებულიც არის და აღიარებულიც, მაგრამ მისი უმაღლესი ჯილდო მისივე ხალხის სიყვარული და პატივისცემაა, მეგობრებს, ახლობლებს და თანამოაზრეებს დღესაც სჭრათ მისი! განსაკუთრებით სასიამოვნოა მისი იუბილე ჩვენთვის, მეგობრებისთვის, ვისაც მასთან ურთიერთობა გვქონია. ის ჩვენი გულთბილი და თბილი დამოკიდებულების განუყოფელი ნაწილია. მოკლედ რომ გამოვხატოთ, თავისი ბუნებითა და ხასიათით, დამსახურებითა და ყურადღებით ყველას ჩვენი რაული გვყავს.

კიდევ დიდხანს ჯანმრთელად ცხოვრებას ვუსურვებთ ჩვენს მეგობარს და პატივსაცემ პიროვნებას!

მეგობრების ჯგუფი

ბრიგადის ბენერული სტუდენტებთან

პროექტ „ჩვენი ჯარის“ ფარგლებში, საქართველოს უმაღლეს საგანმანათლებლო დაწესებულებებს საქართველოს თავდაცვის სამინისტროს წარმომადგენლები აქტიურად სტუმრობენ.

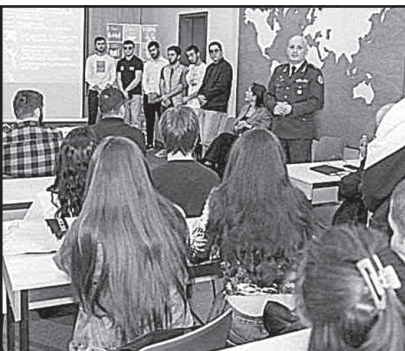
უნივერსიტეტების პროფესორ-მასწავლებლებთან და სტუდენტებთან ინფორმაციულ შეხვედრებში, სამხედრო მოსამსახურებთან ერთად, თავდაცვის უწყების ხელმძღვანელი პირებიც მონაწილეობენ.

თავდაცვის სამინისტროს ინფორმაციით, ამჯერად კავკასიის საერთაშორისო უნივერსიტეტის სტუდენტებს საქართველოს თავდაცვის ძალების მეთაურის მოადგილე, მრიგალის გენერალი ირაკლი ჭიჭინაძე შეხვდა. მან საქართველოს თავდაცვის ძალებში განხორციელებულ და მიმდინარე რეფორმებზე, უსაფრთხოების გარემოსა და არსებულ გამოწვევებზე, ქვეყნის თავდაცვისუნარიანობის გაძლიერების კუთხით გადადგმულ ნაბიჯებზე, ნატოსთან თავსებადობის გაზრდის პროცესში თანამშრომლობის პრაქტიკულ მექანიზმებზე

ისაუბრა. თავდაცვის ძალების მეთაურის მოადგილემ სტუდენტებთან საუბრისას, თავდაცვის ძალების შესახებ ცნობიერების ამაღლების, სამხედრო-სამოქალაქო თანამშრომლობის გაძლიერების, განათლების მნიშვნელობისა და ქვეყნის დაცვის საკითხში ახალგაზრდა თაობის როლზეც გაამხილა ყურადღება.

საუბრის ერთ-ერთი მთავარი თემა ეროვნული სამხედრო სამსახურის კუთხით განხორციელებული ცვლილებები და, ზოგადად, ჯარში სამსახურის ფორმები წარმოადგენდა. სამხედრო მოსამსახურებმა სტუდენტებს საქართველოს თავდაცვის ძალების ისტორიისა და საქმიანობის ამსახველი პრეზენტაციაც წარუდგინეს და ახალგაზრდების კითხვებსაც უპასუხეს.

2022-2023 სასწავლო წლიდან პროექტი – „ჩვენი ჯარი“, სკოლების პარალელურად, უმაღლეს სასწავლებლებშიც აქტიურად მიმდინარეობს. თავდაცვისა და განათლების, მეცნიერებისა და ახალგაზრდობის სამინისტროების ერთობლივი პროექტი ჯარის პოპულარიზაციას ისახავს მიზნად.

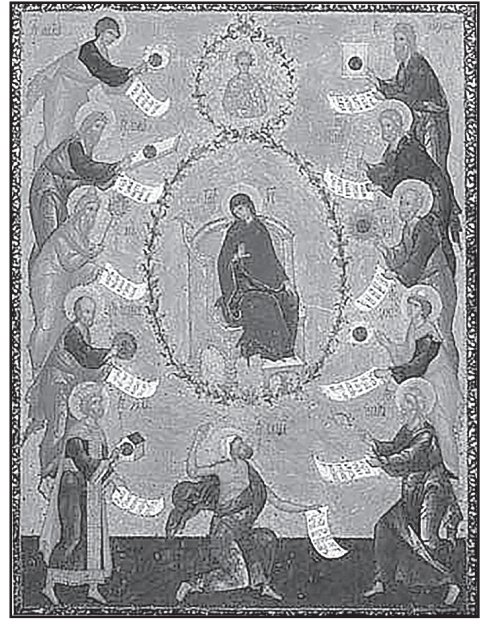

მარიამ ღვთისმშობლის დაუჯდომელი „აკათისტო“

10 აპრილს მართლმადიდებელი სამოციქულო ეკლესიამ მარიამ ღვთისმშობლის დაუჯდომელი – აკათისტო აღნიშნა, რომლის კონდაკი ასე უღერს: „ზესთანმზრძოლისა ჩემისათვის და მოღვაწისა უძლეველისა, ვითარცა შენს მიერ სწილნი განსაცდელთაგან, სამადლოებელსა (აღვწერთ) შევწირავთ ღვთისმშობელი ქალწული, შენდა მომართ მონანი შენი, არამედ ვითარცა გაქუს ძლიერება უბრძოლველი, ყოველთაგან ვნებათა განმანათავისუფლენ ჩვენ, რაითა გიგალობდეთ შენ, კურთხეული, გიხაროდენ, სძალო უსძლო!“

ცნობილია, რომ ქრისტეს, ღვთისმშობლისა და წმინდანების საგალობლები ჩვეულებისამებრ ფეხზე დგომით სრულდება... საგულისხმოა ისიც, რომ ქართულ ორიგინალურ საგალობელთაგან, ასეთია, მაგალითად, სვეტიცხოვლის დაუჯდომელი, ღვთისმშობლის აკათისტო პირველად თარგმნა უცნობმა მთარგმნელმა მეთერთმეტე საუკუნეში. ეს საგალობელი ცნობილია მიზანტივლმა ჰიმნოგრაფმა რომანოზ მგალობელმა მეექვსე საუკუნეში დაწერა

21 აპრილს დიდმარხვის მეხუთე კვირის აკეს აღნიშნა მარიამ მეგვიპეტელის სხენება. წმინდანი 522 წელს უღბნოში გარდაიცვალა. ბერმა ზოსიმემ იქვე დაკრძალა მარიამის ნეშტი, რაშიც თურმე მას ლომიც დახმარებია.

გიული ლიპარტიანი

პატარა მარსპლაშების საჩუქარი ცნობილ ქორეოგრაფს

15 აპრილს რუსთაველის ეროვნულმა თეატრმა ცნობილი ქორეოგრაფის გივი სიხარულიძის მხარდაჭერით **მარსპლაშის** დაბადებიდან 77 და შემოქმედებით მოღვაწეობის 60 წლის საიუბილეო საღამოს უმასპინძლა. ქორეოგრაფის შემოქმედებით მოღვაწეობაზე ისაუბრა **გივი სიხარულიძემ**, იუბილარს მიესალმნენ რესპუბლიკის დამსახურებული მოღვაწე, ღირსების ორდენოსანი **რეზო ჭანიშვილი** და პოეტი **ერეკლე საღლიანი**. იუბილარს გადასცეს ქორეოგრაფიული კავშირის თავმჯდომარის **ზაზა შუავენიძის** ხელმოწერილი დიპლომი და ბრწყინვალეების ორდენი.

პატარა ვარსკვლავებმა ქუთაისიდან, გურიიდან, მცხეთიდან, ყაზბეგიდან, დედოფლისწყაროდან, რუსთაველიდან, სუხიშვილების და ერისიონის სტუდიიდან ცეცხლი დაანთეს სცენაზე. ქორეოგრაფიული ყველა ანსამბლის პატარა მონაწილენი დაჯილდოვდნენ დიპლომებით.

საღამოს საინტერესოდ უძღვებოდა **ზაზა ალექსიძე**, რომელმაც დამსწრე საზოგადოებას თითოეული ქორეოგრაფიული ანსამბლის შემოქმედებითი გზა გააცნო და მადლობა გადაუხადა მშობლებს ასეთი საუკეთესო თაობის აღზრდისთვის.

ნანა ჭიჭინაძე

18 წლის ხარ? – „ისწავლე და დასაქმდი“

10 აპრილიდან გამოცხადდა რეგისტრაცია თბილისის მერიის პროგრამაზე „ისწავლე და დასაქმდი“, პროგრამა განკუთვნილია მხოლოდ თბილისში რეგისტრირებული მოსახლეობისთვის, მოქალაქეებისთვის და მასზე დარეგისტრირება მოქალაქეებს 18 წლიდან შეუძლია.

თუ რას გულისხმობს პროგრამა თქმაზე რადიო „კომერსანტის“ გადაცემაში, ქალაქ თბილისის მუნიციპალიტეტის მერიის კულტურის, განათლების, სპორტისა და ახალგაზრდულ საქმეთა საქალაქო სამსახურის უფროსმა **ირაკლი გვილაშვილმა** ისაუბრა. მისი თქმით პროგრამა გულისხმობს ყველა ასაკის ადამიანისთვის ხელშემწყობი გარემოს შექმნას, რომელშიც მოქალაქეებს შეუძლიათ გაიარონ გადაზიდვის კურსი, აიმაღლონ კვალიფიკაცია სწრაფად და შეძლონ დასაქმება.

„ეს პროფესიები, გადაზიდვის კურსიც შერჩეულია იმ საჭიროებების მიხედვით, რომელიც ქართულ ბაზარზე ძალიან მნიშვნელოვანია.“

გამომდინარე იქიდან, რომ რამდენიმე წელია ეს პროგრამა ხორციელდება, პირველი პარტიონერები პროექტში იყო სახელმწიფო პროფესიული სასწავლებლები, კოლეჯები, შემდეგ კერძო სექტორი შემოერთდა და საკმაოდ საინტერესო კრებული შედგა იმ პროგრამებისა, რომლებიც ერთობლივად წარმოადგენილია საიტზე dasaqmd.ge. რეგისტრაცია უკვე მიმდინარეობს და 65 პროფესიაა წარმოდგენილი. პროფესიები ცვალებადია, ხდება განახლება, დამატება ჩანაცვლება და მუდმივი დაკვირვება მიმდინარეობს მომხმარებელთან თუ რა ინტერესი აქვს და ასევე მიმდინარეობს დაკვირვება იმაზე თუ რა სჭირდება ბაზარს.

მიღება გვაქვს წელიწადში ორჯერ, წელს დაემატეთ ახალი პროფესიებიც, ეს იყო ციფრული მარკეტინგი, უსაფრთხოება, ასევე სანარმოთა მართვის პროცესში შესაბამისი ნაგებობების მშენებლობისთვის, მინისქვეშა მშენებლობის შესაბამისი სპეციალისტები, ამფთეფლები ეწოდებათ, ასევე კვების წარმოების მიმართულებით გვაქვს მუდმივი განახლება პროფესიები, რომლებიც ძალიან საინტერესოა და თუჩინური ანიმაციის მიმართულებით საინტერესო სპეციალობა შემოგვთავაზა კერძო სექტორმა, აქ ძალიან მარტივია მონაწილეობა და 18 წლის ადამიანი მარტივად ახერხებს რეგისტრაციას“ – აღნიშნა ირაკლი გვილაშვილმა.

მსოფლიო სამიტი

წყლის რესურსების მართვა და მოსახლეობის სასაბაზო წყლით უზრუნველყოფა

საქართველოს რეგიონული განვითარებისა და ინფრასტრუქტურის მინისტრმა, ირაკლი ქარსელაძემ, ქალაქ ლონდონში, წყლის რესურსების მსოფლიო სამიტის (THE GLOBAL WATER SUMMIT 2024) ფარგლებში, ორმხრივი შეხვედრებში...

შეხვედრაზე მხარეებმა იმსჯელეს მსოფლიო წყლის სამიტზე განხილულ საკითხებზე და ერთმანეთს გაუზიარეს საკუთარი გამოცდილება წყლის რესურსების მართვაში და სასაბაზო წყლით მოსახლეობის უზრუნველყოფის მიმართულებით.

„სამიტის ფარგლებში გადმართეთ შეხვედრები მსოფლიოს ლიდერ კომპანიებთან. გააცანით ის შედეგები, რაც წყალმომარაგების და წყალარინების პროექტების განხორციელების კუთხით გვაქვს საქართველოში. მათგან მოვისმინეთ ის წარმატებული მსოფლიო გამოცდილება, რომელიც გარდა მშენებლობისა მოიცავს ინოვაციებს და ენერჯოფიქსურ გადაწყვეტებს, რაც ძალიან მნიშვნელოვანია ჩვენთვის. შესაბამისად, დავსახეთ შემდგომი ნაბიჯები, რომ მათი წარმატებული გამოცდილება უკვე ჩვენც გამოვიყენოთ როგორც პროექტების განვითარების, ისე ოპერირების მიმართულებით და ეფექტურების ამაღლების მნიშვნელოვანი ღონისძიებები გავატაროთ.“ - განაცხადა ირაკლი ქარსელაძემ.

კომპანია Acciona გლობალური ჯგუფია, რომელიც ავითარებს და მართავს მდგრად ინფრასტრუქტურას, განსაკუთრებით განახლებადი ენერჯის მიმართულებით. კომპანიის მიზნებსა და მოიცავს ასეთი ინფრასტრუქტურის როგორც პროექტირებას, ისე მშენებლობასა და მართვას მსოფლიოს 40 ქვეყანაში.

კომპანია Siemens ეხმარება წყლის სექტორის კომპანიებს კლიმატის ცვლილებისა და მზარდი ურბანიზაციის პირობებში ინოვაციებით, ახალი ტექნოლოგიებისა და დიგიტალიზაციის განვითარებით დაძლიოს სასმელი წყლის გაზრდილი მოთხოვნა და წყლის რესურსების მდგრადი დაცვა. კომპანია MIYA წყლის ოპერატორი დიდი გამოცდილებების მქონე კომპანიაა, რომელიც ოპერირებს ხუთ კონტინენტზე და ორიენტირებულია წყლის რესურსების ეფექტურ გამოყენებაზე, წმენდასა და კომერციულ მართვაზე.

წყლის რესურსების მსოფლიო სამიტზე 80 ქვეყნის 900 დელეგატი მონაწილეობდა 500-მდე კომპანიის და საერთაშორისო თუ სახელმწიფო ორგანიზაციის წარმომადგენლების სახით. სამიტზე მონაწილეობა მიიღეს აშშ-ის, კანადის, ავსტრალიის, ახალი ზელანდიის, ევროკავშირის წევრი ქვეყნების, ჩინეთის, საუდის არაბეთის, ბრაზილიის და სხვა ქვეყნის წყლის სექტორის წარმომადგენლებმა.

სანთელი

ივანე ჯავახიშვილის სახელობის თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის ნოდარ ამალაშვილის სახელობის მალაღი ენერჯის ფიზიკის ინსტიტუტის თანამშრომლები იუნყებიან, რომ გარდაიცვალა ინსტიტუტის თანამშრომელი

აკაკი ლიპარტიანი და თანაგრძნობას უცხადებენ განსვენებულის ოჯახს.

ინფრასტრუქტურის მონაწილეობა ხალხის ინტერესით

პახეთის რეგიონში საგზაო ინფრასტრუქტურის მონაწილეობა აქტიურად გრძელდება. ამჟამად ჯავახიშვილის ქუჩის და სოფელ მალაღში შიდა საუბნო გზის რეაბილიტაციის პროექტს კახეთის მხარეში სახელმწიფო რწმუნებული, გიორგი ალადაშვილი ადგილობრივი ხელისუფლების წარმომადგენლებთან ერთად გაეცნო.

სამხრეთის მუნიციპალიტეტში, მოსახლეობის მოთხოვნების და ინფრასტრუქტურის მონაწილეობით, მასშტაბური ინფრასტრუქტურული პროექტები მიმდინარეობს. ამ ეტაპზე, 60-ზე მეტი ინფრასტრუქტურული პროექტი ხორციელდება, მათ შორის 31 პროექტი გზების მოწესრიგებას ითვალისწინებს.

გაღმოსავლეთით ოფორიაში შენახულ სიბღიძრეს

ვინ იხეირობს?!

„ქართულმა ოცნებამ“ ეპრონოპური სარგავლის მიღების მოტივით, დაჩქარებული წიგნით შეიტანა საგადასახადო პოლიტიკის ცვლილება, რომელიც ოფორიაში ზონიდან გიგანტის საქართველოში გადმოტანა საგადასახადო შედეგით გავრცელდება. ოპორიაში წარმოადგენს ფიქროვნად, რომ კანონი გიგანტი იმპროვიზაციის მიხედვით გაზრდილ მოლოდინს უკავშირდება.

ახალი კანონით, უცხოური საწარმოს ყველა აქტივზე (მათ შორის, ნიღბი/აქციაზე) საქართველოს საწარმოსთვის გადასახადების შემთხვევაში კომპანია საშემოსავლო და მოგებისა გადასახადისგან ერთჯერადად გათავისუფლებულია. მარტივად რომ ვთქვათ აქტივის ოფშორიდან ქართულ იურიდიულ პირზე გადაფორმება არ დაიბეგრება. ამას გარდა, თუ ოფშორში რეგისტრირებულ კომპანიას სხვადასხვა ტიპის აქტივი აქვს: მაგალითად, თვითმფრინავი, ავტომობილი საქართველოში მათი გადმოტანის დროს იმპორტის გადასახადს არ გადაიხდის.

ოფშორული ზონებიდან საწარმოს გადმოტანის შედეგად იმპორტი 2028 წლის იანვრამდე გაგრძელდება. საგადასახადო კოდექსში შესული ცვლილებების ინიციატორი და საფინანსო-საბიუჯეტო კომიტეტის თავმჯდომარე პაატა კვიციანიძე ამბობს, რომ მათი ინტენციით, ოფშორულ ზონაში რეგისტრირებულია 3 ათასამდე კომპანია, რომელთაც საქართველოში შვილობილი კომპანიები შევად და ელიან რომ ეს ბიზნესი საქართველოში გადმოვად.

„ეს ხალხი თუ ქვეყანაში გადმოვად თავისთავად გადასახადსაც მეტს გადაიხდიან, გამჭვირვალე იქნება მათი ქცევა და ქვეყანაში მეტი ფული ჩაიდება. ეს რატომ არის სული არ შესის?!“ - ამბობს კვიციანიძე. მისივე თქმით, ბოლო პერიოდში ოფშორებში კომპანიებს საქმიანობა გაურთულდა, მეტი გამჭვირვალობაა. მონიტორინგია და გადასახადებმა იმატა. ამ ფონზე ოფშორებიდან გადმოტანა და როგორც კვიციანიძე ამბობს, საკუთარ ქვეყნებს უბრუნდებიან. „რადგან მსოფლიოში ასეთი ტენდენციაა, ქვეყნები ცდილობენ ეს კაპიტალი არ დაიკარგოს და მათთან წავიდეს. ამიტომ იღებენ ისეთ კანონებს, როგორც ეს ახლა ვსაუბრობ“.

შედეგად იმპორტი მქონე ქვეყნებს, იგივე ოფშორულ ზონებს „საგადასახადო სა-მოთხმევე“ უწოდებენ, რადგან იქ რეგისტრირებული კომპანიებისთვის შედეგად იმპორტის რეჟიმში მოქმედებს. საქართველოს მთავრობის დადგენილებით, ამ ეტაპზე ოფშორულ ზონად 64 ქვეყანა მიიჩნევა. ოფშორული ქვეყნებისთვის ასეთი საშარტოებრივი სისტემა შე-მოსაფიქრებელია. გარდა იმისა, რომ კომპანიები ოფშორში რეგისტრაციისთვის გარკვეულ თანხას იხდიან, ოფშორულ ქვეყნებში უცხოურ კომპანიებს ადგილობრივი კომპანიები ემსახურებათ, რომელთა გამოყენება საგადასახადოა.

ეპრონოპიის ხალხურება თუ იპანიპილის ინტერესები?

პარლამენტის წევრი ალექსანდრე რაქვიანი ამბობს, რომ ამ კანონით...

ნის რეალური მიზანია ივანიშვილს აქტივების საქართველოში გადმოტანა გაუადვილდეს. როგორც ეს ამბობს, ოფშორულ ზონებს ბიზნესი მხოლოდ დაბალი გადასახადების გამო არ ირჩევს და იქ სასამართლო დავების გადაჭრაც უფრო მარტივია.

„ვინ შეიძლება იყოს (ამ კანონის) ბენეფიციარი?! ადამიანი, რომელიც ჩვენს სასამართლოს ენდობა, აქ გადმოაქვს ფული და აქედან სასამართლოს ანდობს დავეხმარება გადასახადებს. მქონე, იმდენი ფული აქვს რომ უღარს ამის გაკეთება, ანუ მინიმუმ მილიონერია და მშასმ, იმდენი პოლიტიკური გავლენა აქვს, რომ პარლამენტს დაქარბული წესით ადგილებს კანონს. მე უბრალოდ ივანიშვილის გარდა აზრად სხვა არავინ მომიდის ამ ვითარებაში“ - გვეუბნება რაქვიანი.

ბრალდებას აბსურდულს უწოდებს ცვლილებების ავტორი პაატა კვიციანიძე: „ივანიშვილის დროს მოხდა ყველა სიკეთე საქართველოში!... ჯერ რატომ უნდა დაადონ, სანქცია და თუ დაადეს საქართველო მას როგორ დაიკავებს?! 100 დოლარი რომ გადაიხდეს „თიბისი“ ბანკიდან საქართველოს ბანკზე ამერიკის ბანკების გავლით უნდა მოხდეს... რაც შეეხება აქტივებს, აქ საუბარია მხოლოდ იმ აქტივებზე (რაც) ოფშორშია და ამ კომპანიას საქართველოშიც აქვს ნილი“.

მმართველმა პარტიამ საგადასახადო კოდექსში ცვლილებებს „ავენტების კანონის“ პარალელურად დაუჭირა მხარი. ამ კანონის გამო ბოლო დღეებში პარლამენტთან ათასობით ადამიანი იკრიბება, ხოლო საერთა-

შორისო პარტნიორები ამბობენ, რომ ეს კანონი საქართველოს ევროკავშირს ამოწმებს. რაქვიანი ამბობს, რომ ეს კანონი ივანიშვილს სანქციების გავლენისგან მნიშვნელოვნად ვერ დაიცავს, მაგრამ გარკვეული ტიპის პრობლემებს მაინც აარიდებს.

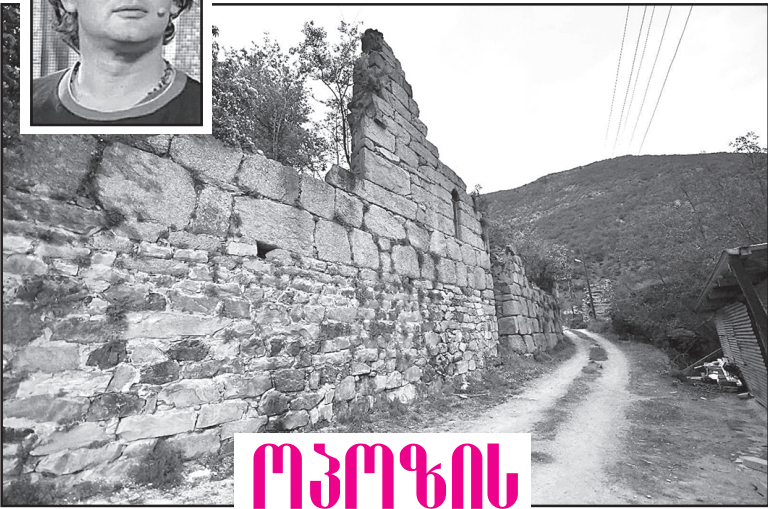
„ასეთი კანონით მაინც ვერ დაიცავს ფულს თუ სერიოზულად გეზრძებიან და მხოლოდ „მსუბუქ“ სანქციებს გაეყვები. მაგალითად, მე რომ სამანკო ანგარიშზე დოლარები მაქვს, ის შეიძლება ტექნიკურად „თიბისი“ ბანკის ანგარიშზე, მაგრამ რეალურად ამერიკაში ინახება, ამიტომ ამერიკელებმა რომ დამასანქციონონ თანხას მაშინვე დაგვარაგვ. ამიტომ თუ დოლარებზე (ივანიშვილის შემთხვევაში) საუბარი ამ კანონით სანქციებს ვერ გაეყვები“.

რატომ დაჩქარებულად?

ოფშორებიდან ბიზნესის გადმოტანის გარდა, საგადასახადო კოდექსში ასევე შევიდა ცვლილება, რომლითაც მოქალაქეებს სხვადასხვა ტიპის დაგადასახადება ჩამოეწერება.

კვიციანიძე ამბობს, რომ ოფშორების ნაწილს „დასაჩქარებელი არაფერი სჭირდა, მაგრამ რადგან ორივე ცვლილება საგადასახადო კოდექსში შედიოდა, ერთადვე მიიღეს“.

„დარწმუნებული ვარ, რომ ეს ამგები (ავენტების კანონი) და აუიოტაუი რომ არ ყოფილიყო ეს თემა ჩვეულებრივად ჩაივლიდა, რადგან ოპოზიცია თავად გვეუბნება ხოლმე რომ რაღაც მომები უნდა მივიღოთ რომ ოფშორიდან კაპიტალი აქ ჩამოვიდეს“ - ამბობს კვიციანიძე. მარიამ ვარლამიძე

ოკოზის

ტკივილიანი ისტორია

ფოტოგრაფი, გოგა ჩანადირი სოციალურ ძალში მორიგ პოსტს აქვეყნებს, სადაც ოკოზის ტაძარზე საუბრობს.

„დღეს ასე გამოიყურება ოკოზის ტაძარი კლარჯეთში. ტაძარი 1965 წელს ააფეთქეს, რომ გზა გაეყვანათ. არადა, მანამდე 1000 წელი იდგა გუმბათიანი ტაძარი, მანამდე კი – 500 წელი ბაზილიკა“, – წერს გოგა ჩანადირი.

საქართველოს ეროვნულ არქივში

საქართველოს იუსტიციის სამინისტროს ეროვნულ არქივში და კინოსტუდია „ქართული ფილმი“ დასული კინოდოკუმენტების შესახებ ინფორმაციის მიღება ამინდრიდან ონლაინკატალოგიდან იქნება შესაძლებელი.

პროექტის პრეზენტაცია ეროვნული არქივის კინოთეატრში კინოფოტო-ფონოლოკუმენტების ცენტრალური არქივის დირექტორმა, გიორგი კვაბაძემ გახარდა. ღონისძიებას კინოინსტიტუციების წარმომადგენლები, ოპერატორის, მსახიობების, გადაღების წლის, თემის და სხვა მახასიათებლების მიხედვით. კინოკატალოგში ამ დროისათვის შეტანილია ინფორმაცია 500-ზე მეტი ფილმის შესახებ.

სანამ დედასა და ბუნებას დაუბრუნებენ, მანამ ბათუმში დარჩება...

მშობლას ეროვნული პარკის მიმდებარე, აღმოსავლეთით მდებარე რაზღვაზე მურა დათვის გული იკოვებს. გამომდინარე იქიდან, რომ მისი დაბრუნება ბუნებრივ გარემოში ამ ეტაპზე საფრთხის შემცველია, მტირალას ეროვნული პარკის რეინტერგრაციის და გარემოსდაცვითი ზედამხედველობის დეპარტამენტის თანამშრომლების ჩართულობით, დათვის მელი ბათუმის ზოოლოგიურ პარკს გადაეცა.

უხსოვრი პალატის ქარბი:
აშუ ფონი - 2.6711; პირი - 2.8453;
ბრიტანული ბიკანა სტარტინგი - 3.3223;
100 რუბლი - 2.8623; თურქული ლირა - 0.0819;
აზერბაიჯანული მანათი - 1.5709;
1000 სომხური დრამი - 6.7967

ქართველები პენსიის ბინალება,

ანუ „ღანაშის სელონები“ ქართულად...

საქართველოს კულტურისა და სპორტის სამინისტროს მხარდაჭერით 19 აპრილს თანამედროვე ხელოვნების ვენეციის მე-60 საერთაშორისო გამოფენაზე – ვენეციის ბინალებაზე, საქართველოს ეროვნული პავილიონი გაიხსნა პროექტი – „ღანაშის ხელოვნება – ასტრონომიის მდგომარეობები“.

საქართველოს ეროვნული პავილიონი ევროპული სპეციალისტების შეფასებით შვიდ აუცილებლად სანახავ საუკეთესო პავილიონს შორისაა. ამგვარი მაღალი შეფასება პირველია საქართველოს ვენეციის ბინალებაში მონაწილეობის 20-

წლიანი ისტორიაში. პროექტის წარმდგენია თანამედროვე ხელოვნების ცენტრი „არტგელა გარეყულა“, ხოლო საქართველოს წარმომადგენელი ვენეციის ბინალებაზე – ხელოვნებათმცოდნე მადეა გურული. გამოფენის კონცეფცია 2024 წლის ვენეციის ბინალებს – „გლობალურ მოდერნიზმს“ ეხმარება, რომელიც გლობალური სამხრეთიდან ეროვნულ პავილიონში და მნიშვნელოვან გამოცდილებას მიიღებს. კულტურის სამინისტრო პროექტის მხარდაჭერაში არიან ასევე თბილისის მერია, რუსთავის მერია, კომპანია „მაგთი“, „სილკ როუდ ჯგუფი“ და ევროპული სპონსორები. გამოფენის ნახვა 2024 წლის 24 ნოემბრამდე იქნება შესაძლებელი.

გორი ქუჩის მხატვრობა დააშენა

გორის ერთ-ერთი კორპუსის ფასადზე ორი სტრიტარტი თბილისი MURAL Fest-ის მხატვრებმა მესიკ მაზიაშვილმა, დავით სამხარაძემ და თინათინ წონოლაშვილმა შეასრულეს. კორპუსის სამხრეთ ფასადზე დაინახა ქართული სუფრა, რომელიც „ლურჯი სუფრის“ სახელითაა ცნობილი. ნახატზე გამოყენებულია გორის ენოგრაფიულ მუზეუმში დაცული სუფრის ორნამენტები. ჩრდილოეთ ფასადზე გორში დამატებული ცნობილი ქართველი ფილოსოფოსის მერაბ მამარდაშვილის პორტრეტი განთავსდა. ინიციატივის მიზანი ქუჩის ხელოვნების პოპულარიზაცია, ქალაქში არსებული ფასადებისთვის საინტერესო იერსახის მიცემა და ტურისტებისთვის მიმზიდველი ახალი ადგილების შექმნაა.

საქართველოს რესპუბლიკა
SAKARTVELOS REPUBLIKA
 ა.ნაირთლის №116 (ფილმის კაზა)

მთავარი რედაქტორი
სპარტაკ ძოგულია
 599 36-00-35

მთავარი რედაქტორის მოადგილე
მამუკა მამუკაძე
 597-22-07-04

ტექნიკური რედაქტორი
კახა ძორიძე

შემომცემლობითი ჯგუფი:
ალექს ალანიშვილი
ბია ალანიშვილი
ოთარ ტურაბაიძე

სტილისტი-კორექტორები:
ნაირი კაკალია,
ბია იორაშვილი,
 ოპერატორი
შორენა გვილია

რეკლამის მენეჯერი:
 577-77-27-17
rkobulia29@gmail.com
 ანგარიშის ნომერი
GE90BG000000538329790

გამომცემელი:
 შპს 100 – ახალი „საქართველოს რესპუბლიკა“ გაზეთი „საქართველოს რესპუბლიკის“ გამომცემელი“
 599 36-00-35

იკავდება სტამბა „კოლორი“
 ე. ზაღალავაძის №3

კოდორი ჯგუფი
 uac(უაკ)070.4(479.22) ს-323

ავტორთა საყურადღებოდ!
 რედაქციის მიერ შეუქმნათავე მასალაზე დანიშნულია ავტორთა ხარჯით.

გაზეთის მომდევნო ნომერი გამოვა ოთხშაბათს, 24 აპრილს

	უხსოვრი პალატის ქარბი: აშუ ფონი - 2.6711; პირი - 2.8453; ბრიტანული ბიკანა სტარტინგი - 3.3223; 100 რუბლი - 2.8623; თურქული ლირა - 0.0819; აზერბაიჯანული მანათი - 1.5709; 1000 სომხური დრამი - 6.7967	აპრილი 22 აპრილისთვის ალგორითმი საქართველო: ბაბი - ღამე +9, ღვი +29 შინაინ რაიონები - ღამე +3, ღვი +26 დასავლეთი საქართველო: ბაბი - ღამე +9, ღვი +27 შინაინ რაიონები - ღამე +5, ღვი +26 თბილისი: ღამე +13, ღვი +28	დაგვირეკით, მოგხედავთ: ტელ: 599-36-00-35, 577-77-27-17 ელ. ფოსტა: sakresp@top.ge და sakresp@mail.ru ვებ-გვერდი: www.sakresp.ge
--	---	--	--